Έτος ΣΤ'

Τεύχος 129ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὴν περίοδο τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' (συνέχεια) 6247

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ἡ Ρωσία ὁμολογεῖ τὸ ἔγκλημα τοῦ Κατύν. Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἀπορρήτου ἐκθέσεως τῆς N.K.W.D., ἀναδημοσίευσις ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «ΑΡΗΣ», τ. 48 Αὐγούστου 1958 6250

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αἱ σχέσεις Ἐπιστήμης καὶ Θρησκείας, εἰς τὸ πλαίσιον τῆς πυρηνικῆς ἐποχῆς, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης, Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Προαγωγῆς τῶν Ἐπιστημῶν κ. Χρίστου Π. Τσαχαγέα (συνέχεια καὶ τέλος) 6252

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ 23ης Δ.Ε.Θ.

Θεσσαλονίκη, ἡ νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ ἡ 23η Διεθνὴς Ἔκθεσις αὐτῆς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. Ράϊκου 6255

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ἀπὸ τὴ Γενεύη στὴ Ζυρίχη, ὑπὸ κ. Μ. Στασινοπούλου, Πρυτάνεως τῆς Παντείου Σχολῆς καὶ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας 6259

ΞΕΝΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΕΣ

Καναδικὴ Ἀστυνομία, κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν τοῦ τ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἰωάννου Καλυβίτη 6261

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ὁδηγὸς καλῆς συμπεριφορᾶς τοῦ καπνιστοῦ, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Παν. Ἀντύπα 6266

ΘΕΜΑΤΑ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ

Πολιτικὴ Ἄμυνα, σκοπιμότης καὶ χαρακτηρισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν Πολιτικῆς Ἀμύνης, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Κανελλοπούλου 6267

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΤΕΧΝΙΚΗ

Τὸ ἐπισκόπιον, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Kriminalistik, κατὰ μετάφρασιν δοκ. Ἀρχιφύλακος κ. Ἀλ. Πίσπα 6271

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ἡ σύγχρονος νεολαία, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Tempo, κατὰ μετάφρασιν δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. Δημ. Σχοινῆ 6274

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐξακρίβωσις ταυτότητος ἀγνώστου πτώματος ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ πλυντηρίου, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Identifikation, κατὰ μετάφρασιν δοκ. Ἀρχ/κος κ. Ἀλ. Πίσπα 6277

Ἐξαφανισθεῖσα ἀποχαιρετιστήριος ἐπιστολή, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Kriminalistik, κατὰ μετάφρασιν δοκ. Ἀρχιφύλακος κ. Ἀλ. Πίσπα 6279

ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Χασίς, πῶς ἐκαλλιεργεῖτο ἀπὸ ἕνα θυρωρὸ εἰς ταράτσαν κεντρικωτάτης πολυκατοικίας, ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 30 Ἰουλίου 1958 6281

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Ἦχοι ποὺ καταστρέφουν, δηλητηριάζουν καὶ φονεύουν—Μουσικὴ ἐναντίον τῶν μικροβίων .....

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Στὶς γραμμὲς τοῦ τραίνου, ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. Ι. Ράϊκου (συνέχεια καὶ τέλος) 6285

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ὁ πρόωρος χαμός σου, ὑπὸ Δ/δος Μαίρης Παπανδρέου 6288

ΕΥΘΥΜΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Μιὰ πτυχὴ ἀπ' τὴ ζωή μας, ὑπὸ ἀστυφύλακος κ. Δ. Μπίκου 6289

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 6291

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 6294

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1958 | ΤΕΥΧΟΣ 129ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1958)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΣΤ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

200.—Προπαρασκευὴ καὶ ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν στὴν Πρωτεύουσα, μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας γιὰ τὸν «τρίτο γύρο».— Σύστασις τῆς «Μαζικῆς Λαϊκῆς Αὐτοάμυνας» (Μ.Λ.Α.) καὶ τῆς «Στενῆς Αὐτοάμυνας».—

201.—Πότε καὶ πῶς τὸ Κ.Κ.Ε. ἀνεγνώρισε ἐπίσημα καὶ ἐνίσχυσε ἀπροκάλυπτα τὸν κομμουνιστοσυμμοριτισμό.

***

200. Προπαρασκευὴ καὶ ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν στὴν Πρωτεύουσα, μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας γιὰ τὸν «τρίτο γύρο». Σύστασις τῆς «Μαζικῆς Λαϊκῆς Αὐτοάμυνας» (Μ.Λ.Α.) καὶ τῆς «Στενῆς Αὐτοάμυνας».

Ὅπως ἀναφέραμε στὸ προηγούμενο φύλλο, οἱ κομμουνισταὶ μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, ἀφοῦ πέτυχαν νὰ μείνουν ἀδίωκτοι οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τοῦ Δεκεμβριανοῦ ἐγκλήματος τοῦ 1944, καὶ νὰ διαφύγουν στὶς Χῶρες τοῦ παραπετάσματος οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς αὐτουργοὺς τῶν δολοφονιῶν καὶ τῶν σφαγῶν τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, ὠργάνωσαν τὸν περίφημο **«τρίτο γύρο»**, μὲ τὴ συγκρότησι συμμοριῶν στὴν ὕπαιθρο.

Ἀλλά, παράλληλα καὶ πρὸς ἐνίσχυσι τῶν συμμοριῶν ποὺ ἐνεφανίσθησαν σὲ διάφορα τμήματα τῆς ὑπαίθρου, ἄρχισε ν' ἀναδιοργανώνεται καὶ νὰ μπαίνῃ σὲ δρᾶσι ὁ παράνομος μηχανισμὸς στὶς διάφορες πόλεις καὶ πρὸ παντὸς στὴν Πρωτεύουσα τοῦ Κράτους, τὰς Ἀθήνας.

Σκοπὸς τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως τῶν πόλεων, ἦταν νὰ ἐπανδρώσουν τὶς συμμορίες μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέλη, ποὺ, εἴτε κατὰ τὴ κατοχή, εἴτε καὶ μετὰ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, εἶχαν κατὰ ἑκατοντάδες καταφύγει στὶς μεγάλες πόλεις

καὶ ἰδίᾳ στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Πειραιᾶ, γιατὶ ἐφοβοῦντο νὰ μείνουν στὰ χωριά τους, λόγῳ τῶν ἀντεκδικήσεων ἐκ μέρους συγγενῶν τῶν θυμάτων.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ (Κ.Ε.) τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔστρεψε ἀμέσως τὴν προσοχή της στοὺς κομμουνιστὰς τῶν πόλεων καὶ τοὺς κάλεσε σὲ συναγερμό, ἀρχικὰ μέν, μὲ μυστικὲς προσωπικὲς διαταγές, ἀργότερα δὲ μὲ διάφορα ἔντυπα, μὲ τὸ ραδιόφωνο κλπ., πρὸς ἐνίσχυσι τῆς ἐπαναστατικῆς δράσεως τοῦ τρίτου γύρου στὴν ὕπαιθρο.

Πραγματικά, οἱ μεγάλες ἐφεδρεῖες τῶν κομμουνιστῶν στὶς πόλεις, ἀποτελοῦσαν σημαντικὴ πηγὴ γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῶν κομμουνιστοσυμμοριῶν σὲ ἔμψυχο καὶ σὲ ἄψυχο ὑλικό, ἀλλὰ καὶ σοβαρώτατο ὅπλο γιὰ τὴ δημιουργία ἀνωμαλιῶν καὶ ἐκρύθμου καταστάσεως στὶς πόλεις (δολοφονιῶν, σαμποτάζ, ἀπεργιῶν κλπ.), ποὺ μποροῦσαν ὄχι μόνο νὰ παραλύσουν τὴν οἰκονομικὴ ἀνόρθωσι καὶ ἀνασυγκρότησι τῆς Χώρας, ἀλλὰ καὶ νὰ κάμψουν τὸ ἠθικὸ τοῦ λαοῦ δημιουργῶντας τὶς κατάλληλες προϋποθέσεις γιὰ τὴν κατάληψι τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὶς συμμορίες τῶν γειτονικῶν περιφερειῶν τῆς Χώρας.

Τότε ἀκριβῶς τὸ Κ.Κ.Ε. ὠργάνωσε τὴ «**Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα**», ποὺ μπῆκε στὴ θέσι τοῦ **Ε.Λ.Α.Σ.**, ὁ ὁποῖος διελύθη μὲ τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, καὶ τὴ «**Στενὴ Αὐτοάμυνα**», ποὺ μπῆκε στὴ θέσι τῆς **Ο.Π.Λ.Α.**, ποὺ ἐπίσης διελύθη μὲ τὴ συνθήκη τῆς Βάρκιζας.

Παράλληλα, διετέθησαν καὶ τὰ πλέον δοκιμασμένα στελέχη ὡς «ἐπαγρυπνητές», δηλαδὴ γιὰ τὴ κατασκοπία καὶ ἀντικατασκοπία τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἐνδιαφέρει ν' ἀναφέρουμε κάπως εἰδικώτερα καὶ λεπτομερέστερα τὰ σχετικὰ μὲ τὴ «**Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα**» καὶ μὲ τὴ «**Στενὴ Αὐτοάμυνα**», καὶ

α) Ἡ «**Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα**» ἐδημιουργήθη, ὅπως ἀναφέραμε, μετὰ τὴ διάλυσι τοῦ Ἐφεδρικοῦ **Ε.Λ.Α.Σ.** Ἡ διάρθρωσι τῆς «**Αὐτοάμυνας**» πῆρε τὴν ἴδια ἀκριβῶς μορφὴ μὲ τὴ διάρθρωσι τοῦ Κ.Κ.Ε., μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τὰ ὄργανά της εἶχαν ἄλλα ὀνόματα καὶ δὲν εἶχαν ἐξάρτησι ἀπὸ τὴ πολιτικὴ ὀργάνωσι τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸ ὄργανο ποὺ διευθύνει τὴν «Αὐτοάμυνα» κάθε πόλεως εἶναι τὸ «Ἀρχηγεῖο Πόλης», ἀντίστοιχο τῆς «Ἐπιτροπῆς Πόλης» καὶ ἀποτελεῖται συνήθως ἀπὸ τέσσερα ἀνώτερα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ «Ἀρχηγείου Πόλης» λέγεται «Ἀρχηγὸς Αὐτοάμυνας», τὰ δὲ ἄλλα μέλη εἶναι οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ ὁπλισμοῦ, τῶν πληροφοριῶν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, ἤτοι ἀγορᾶς ὅπλων, πυρομαχικῶν κλπ.

Τὸ Ἀρχηγεῖο Πόλης ἔχει στὶς διαταγές του 4μελῆ Τομεακὰ Ἀρχηγεῖα, ποὺ λέγονται καὶ τομεῖς «Αὐτοάμυνας». Οἱ τομεῖς ὑποδιαιροῦνται σὲ «Συνοικιακὰ Ἀρχηγεῖα», ποὺ τὸ καθένα τὸ διευθύνει ὁ «Συνοικιάρχης». Τὰ συνοικιακὰ ἀρχηγεῖα ὑποδιαιροῦνται σὲ ὁμάδες ἀπὸ 3-5 μέλη. Ὅλα τὰ στελέχη καὶ τὰ μέλη τῆς «Αὐτοάμυνας» ἀπομονώνονται μὲ κατάλληλο τρόπο ἀπὸ τὰ ἄλλα στελέχη καὶ τὰ μέλη τῶν πολιτικῶν ὀργανώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. (ἀχτίδες, κόβες κλπ.) καὶ ὑποχρεώνονται νὰ τηροῦν αὐστηρότατα τοὺς συνωμοτικοὺς κανόνες. Ἡ ὀργάνωσι αὐτὴ διέπραξε ὅπως ξεύρουμε πολλὰ ἐγκλήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀρκετὰ ἔμειναν ἀνεξιχνίαστα.

β) Ἡ «**Στενὴ Αὐτοάμυνα**» ἐδημιουργήθη τὸ 1946 εἰς ἀντικατάστασι τῆς περιβόητης Ο.Π.Λ.Α. Ἡ «Στενὴ Αὐτοάμυνα» ὠργανώθη μὲ τὴ καθοδήγησι τοῦ μέλους τοῦ Π.Γ. ποὺ διηύθυνε τὴ «Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα» μὲ 9 στελέχη τῆς Ο.Π.Λ.Α. ποὺ εἶχαν ἔρθει κρυφὰ ἀπὸ τὸ Μπούλκες ὅπου εἶχαν καταφύγει μετὰ τὸ Δεκεμβριανὸ κίνημα καὶ μὲ ἄλλα στελέχη τῆς «Μαζικῆς Λαϊκῆς Αὐτοάμυνας». Ἔτσι ὠργανωμένη λειτούργησε ἡ στενὴ «Αὐτοάμυνα», δηλαδὴ ἡ πιὸ συνωμοτικὴ καὶ ἐγκληματικὴ ὀργάνωσι ποὺ γνώρισε ἡ Ἑλλάδα. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἔδρασε κυρίως στὴν Ἀθήνα καὶ εἶχε διαιρέσει τὴ πόλι σὲ πέντε ἀνεξάρτητους μεταξύ των τομεῖς.

Καίτοι ὅλοι οἱ τομεῖς εἶχαν ἐνιαία καθοδήγησι, ἐν τούτοις ὁ ἕνας δὲν γνώριζε τὴν ἰδιαίτερη δρᾶσι τοῦ ἄλλου. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ διέπραξε τὰ σκληρότερα ἐγκλή-

ματα. Δὲν ἐστράφη δὲ ἐναντίον μόνον τῶν ἐθνικοφρόνων. Ἐστράφη καὶ ἐναντίον στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ ἀπὸ διαφόρους λόγους τὸ ἐγκατέλειψαν καὶ ἄλλων ποὺ ἐξελέγησαν ὡς ἀπαραίτητα θύματα, γιὰ τὴν τρομοκράτησι καὶ τὸν ἐξαναγκασμὸ τῶν μελῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ λιποψυχοῦσαν ἢ ἤθελαν ν' ἀπαγκιστρωθοῦν ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ καταφύγουν στὰ βουνά. Ἐπίσης ἐστράφη καὶ ἐναντίον ἀθῴων καὶ ἀνύποπτων προσώπων ποὺ τὰ ἐδολοφόνησε καὶ προσεπάθησε ν' ἀποδώσῃ τὰ ἐγκλήματα στοὺς ἐθνικόφρονες καὶ τὴν Κυβέρνησι. Ὅμοια πρὸς τὴ «Στενὴ Αὐτοάμυνα Ἀθήνας» εἶναι καὶ ἡ ὀργάνωσι «Λαϊκὴ Ἐκδίκησι» ποὺ διέπραξε τὰ ἐγκλήματα τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου καὶ εἶχε τὴν ἕδρα της.

201. Πότε καὶ πῶς τὸ Κ.Κ.Ε. ἀνεγνώρισε ἐπίσημα καὶ ἐνίσχυσε ἀπροκάλυπτα τὸν κομμουνιστοσυμμοριτισμό.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1947 τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν εἶχε υἱοθετήσει ἐπίσημα τὸ συμμορισμό. Περιοριζόταν μόνον, σὲ διάφορα ἄρθρα τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν του, ποὺ ἐδημοσιεύοντο στὶς κομμουνιστικὲς ἐφημερίδες, νὰ διαλαλῇ τὴν ὕπαρξι καὶ τὴ δρᾶσι τῶν συμμοριτῶν ὡς ἀπόρροια δῆθεν τῆς καταπιέσεως τοῦ **«Δημοκρατικοῦ Λαοῦ»** ἀπὸ τοὺς **«Μοναρχοφασίστες»** καὶ ἀπὸ ἄλλες ἐθνικὲς παρακρατικὲς ὀργανώσεις.

Φυσικὰ αὐτὸ ἐγίνετο γιὰ νὰ κερδίσῃ ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. χρόνο, ὥστε νὰ μπορέσῃ ἔτσι νὰ ὀργανώσῃ καλλίτερα καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἐπαναστατική του δρᾶσι στὶς πόλεις καὶ ἰδιαίτερα στὴν περιοχὴ τῆς Πρωτευούσης.

Στὶς 25 Ἰουνίου 1947 στὸ Στρασβοῦργο ἔγινε τὸ γνωστὸ συνέδριο τοῦ Γαλλικοῦ Κ.Κ., στὸ ὁποῖο ἔλαβε μέρος καὶ ἀντιπροσωπεία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὸν ἀρχηγό του Νῖκο Ζαχαριάδη καὶ τὸν Μ. Πορφυρογένη. Ἐκεῖ ἔγινε ἐπίσημη ὁμολογία ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. ὀργανώνει, κατευθύνει καὶ καθοδηγεῖ τὸ συμμοριτισμὸ στὴν Ἑλλάδα, ἐξηγγέλθη δὲ τότε καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὴ δημιουργία «**Ἐλεύθερης Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης**» καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸ συνέδριο ἡ συνδρομὴ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν ἄλλων χωρῶν γιὰ τὴν ἐνίσχυσι καὶ τὴν ἐπικράτησι τοῦ συμμοριτισμοῦ.

Στὶς 5 Αὐγούστου 1947 ὁ ραδιοσταθμὸς τῶν συμμοριτῶν, ποὺ βρισκόταν σὲ Χώρα τοῦ παραπετάσματος, ἀνήγγειλε ὅτι τὸ Γενικὸ Ἀρχηγεῖο τους ἐπεκήρυξε τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς κ.κ. Στυλιανὸν Γονατᾶν, Γεώργιον Παπανδρέου καὶ Ναπολέοντα Ζέρβαν, τὴ δὲ ἐπικήρυξι δημοσίευσε τὴν ἄλλη μέρα ὁ «Ριζοσπάστης» ὡς ὄργανο τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα» ὡς ὄργανο τῆς Κ.Ε. τοῦ Ε.Α.Μ.

Τὸ δεύτερο 15θήμερο τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1947 συνῆλθεν ἡ 3η ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., στὴν ὁποία παρέστησαν, ὅπως ἀπεκάλυψε ἀργότερα ὁ «στρατηγὸς» τῶν συμμοριτῶν Μᾶρκος Βαφειάδης, ἐξ μόνον μέλη, ἀπὸ τὰ 50 τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ περίεργη αὐτὴ «ὁλομέλεια» κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ν. Ζαχαριάδη πῆρε ὡρισμένες ἀποφάσεις, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν στὸ «Ριζοσπάστη» τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1947. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ 5η παράγραφος, κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἔνοπλος συμμοριτισμὸς χαρακτηρίζεται ὡς ἡ μοναδικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη λύσις. Ἐπίσης διαπιστώνεται ἐκεῖ ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ δρᾶσις τοῦ Κ.Κ.Ε. στὶς πόλεις καθυστερεῖ καὶ ἐν συνεχείᾳ διατάσσονται οἱ κομμουνισταὶ ποὺ βρίσκονται στὶς πόλεις ν' ἀναπτύξουν τὴν ἐπαναστατική τους δρᾶσι καὶ νὰ ἐναρμονίσουν τὸν ἀγῶνα τους πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπαίθρου. Ἐπίσης ἐνεκρίθησαν ἐπίσημα ὅλες οἱ ἐνέργειες τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., καθὼς καὶ ἡ πολιτικὴ γραμμὴ τοῦ κόμματος ὅπως καθωρίστηκε στὸ Στρασβοῦργο ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπεία του.

Τὴν ἴδια μέρα (8 Ὀκτωβρίου 1947), ποὺ ἐδημοσιεύοντο στὸ «Ριζοσπάστη» οἱ ἀποφάσεις τῆς 3ης Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., ἐδημοσιεύθη καὶ ἄρθρο τοῦ

Η ΡΩΣΙΑ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΥΝ

— ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ N.K.W.D. —

'Αναδημοσίευσις ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «ΑΡΗΣ»,
τεῦχος 48, Αὐγούστου 1958

Τὸ μακάβριον ὁμαδικὸν ἔγκλημα τῶν Ρώσων εἰς τὸ Κατὺν τῆς Πολωνίας, ποὺ διεπράχθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1940 καὶ συνετάραξε τὴ διεθνῆ κοινὴ γνώμη, διαλευκαίνεται τώρα κατὰ τὸν πλέον ἀναμφισβήτητον τρόπον. Τὸ 'Ιταλικὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων «Κοντινεντάλε», δίδει εἰς τὴν δημοσιότητα ἕνα ὑψίστης σημασίας ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἄγνωστον πῶς, περιῆλθεν εἰς αὐτό. Πρόκειται περὶ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 10ης 'Ιουνίου ἀπορρήτου ἐκθέσεως τῆς διοικήσεως τῶν ἐν Πολωνίᾳ μονάδων τῆς NI-KA-BE-NTE πρὸς τὴν ἐν Μόσχᾳ κεντρικὴν ὑπηρεσίαν των. 'Ως γνωστόν, ὁσάκις κατὰ καιροὺς ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τοῦ σφαγιασμοῦ 5.000 Πολωνῶν στρατιωτικῶν εἰς τὰς τάφρους τοῦ Κατύν, οἱ Ρῶσοι προσεπάθησαν ὑποκριτικώτατα νὰ ἐπιρρίψουν εἰς ἄλλους τὸ ἔγκλημα, ἀρνούμενοι οἱανδήποτε ἀνάμιξιν εἰς αὐτό. "Ηδη, τὸ διδόμενον εἰς τὴν δημοσιότητα συγκλονιστικὸν «ντοκουμέντο» δίδει μίαν ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν εἰς τοὺς Ρωσικοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἀδιάψευστον μαρτυρίαν διὰ τὸ κακούργημα ἐκεῖνο, ποὺ διήγειρε τὴν φρίκην τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Εἰς τὸ ἄνω ἀριστερὸν τμῆμα τῆς ἐκθέσεως καὶ ὑπὸ τὴν λέξιν ΑΠΟΡΡΗΤΟΣ, ὑπάρχουν ἔντυποι αἱ ἑξῆς ἐπικεφαλίδες :

"Ενωσις Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν—Λαϊκὸν 'Επιτροπᾶτον διὰ τὰς 'Εσωτερικὰς 'Υποθέσεις—Διοίκησις τῆς N.K.W.D.—Τομεὺς Μίνσκ.

Πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς N.K.W.D.—Μόσχαν.

Τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ συγκλονιστικοῦ αὐτοῦ «ντοκουμέντου» ἔχει ὡς κατωτέρω :

«Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 12ης Φεβρουαρίου 1940 διαταγῆς ἐπραγματοποιήθη » ἡ ἐ ξ ά λ ε ι ψ ι ς (Σ.Σ. Εἶναι χαρακτηριστικὴ λέξις, ποὺ χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν

Ν. Ζαχαριάδη μὲ τὸν τίτλο «ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν», ποὺ τὸ ἔστειλε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ὅπου βρισκόταν τότε.

Στὶς 24, τέλος, τοῦ Δεκεμβρίου 1947, ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῶν συμμοριτῶν ἀνήγγειλε τὸν σχηματισμὸ τῆς «'Ελεύθερης 'Ελληνικῆς Κυβέρνησης» (sic!) ποὺ ἀπαρτιζόταν ἀπὸ τὰ ἀνώτερα στελέχη τοῦ κόμματος, ἤτοι τοὺς Βαφειάδην, 'Ιωαννίδην, Ροῦσσον, Πορφυρογένην, Μπαρτζιώταν, Βλαντᾶν, Κόκκαλην καὶ Στρίγγον, καὶ μετέδωσε διάγγελμα πρὸς τὸν 'Ελληνικὸ Λαό, ποὺ ἐδημοσιεύθη στὸν παράνομο πλέον «Ριζοσπάστη» τῆς 27 Δεκεμβρίου 1947.

'Η ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. περίμενε ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ νὰ ἐφαρμοσθοῦν πιστὰ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ κόμματος οἱ ἀποφάσεις τῆς 3ης 'Ολομελείας. Προπαντὸς περίμενε νὰ βοηθήσῃ τοὺς συμμορίτες ἡ ἐργατικὴ τάξι, ποὺ κατὰ τὴ γνώμη της εἶχεν ὑποστῆ διάβρωσι ἀπὸ τοὺς πράκτορές της.

'Αλλὰ ὅπως θὰ δοῦμε στὸ ἑπόμενο, οἱ προσπάθειες τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπέτυχαν χάρις στὸ ἐθνικὸ φρόνημα τῶν ἐργατῶν καὶ τὴ δρᾶσι τῆς 'Αστυνομίας.

(Συνεχίζεται)

» σφαγὴν χιλιάδων ὑπάρξεων) τῶν τριῶν πολωνικῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως,
» τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰς ζώνας τῶν πόλεων Κοζιέλσκ, Ὀστασχὼβ καὶ Σταρομπί-
» ελσκ. Ἡ ἐξάλειψις τῶν ἐν λόγῳ τριῶν στρατοπέδων ἐτερματίσθη τὴν 6ην Ἰουνίου.
» Ὁ σύντροφος Μπουργιάνωφ, ἐπὶ τούτῳ ἀποσπασθεὶς παρὰ τῆς Κεντρικῆς Διοική-
» σεως, ἐπώπτευσεν ὑπευθύνως τῆς πορείας τῶν ἐκτελέσεων. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνω-
» τέρω μνημονευθείσης διαταγῆς, ἐδόθη προτεραιότης εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ στρατο-
» πέδου Κοζιέλσκ, μέσῳ τῶν ὀργάνων ἀσφαλείας τῆς Διοικήσεως τῆς NI-KA-BE-NTE
» τοῦ Μίνσκ. Τοῦτο ἐγένετο εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως Σμόλενς, κατὰ τὸ χρονικὸν
» διάστημα ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι 3ης Μαΐου. Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποιήθησαν
» κυρίως τμήματα τοῦ 19ου Συντάγματος Πεζικοῦ.

«Ὡσαύτως κατόπιν τῆς ὡς ἄνω διαταγῆς, ἡ δευτέρα ἐπιχείρησις συνετελέσθη
» εἰς τὴν ζώνην τῆς πόλεως Μπολογόγιε, ὑπὸ ὀργάνων ἀσφαλείας, ἀνηκόντων εἰς τὴν
» Διοίκησιν τῆς NI-KA-BE-NTE τοῦ Σμόλενσκ, ἐνισχυθέντων ὑπὸ τμημάτων τοῦ
» 129 Συντάγματος (Βελίκιε Λοῦκι). Ἡ ἐπιχείρησις ἐτερματίσθη τὴν 5ην Ἰουνίου.

«Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τρίτης ἐπιχειρήσεως τῆς ἀφορώσης τὸ στρατόπεδον
» τοῦ Σταρομπιέλσκ, ἐπεφορτίσθη ἡ Διοίκησις τῆς NI-KA-BE-NTE τοῦ Χαρκόβου.
» Ἡ ἐπιχείρησις συνετελέσθη εἰς τὴν ζώνην τοῦ Ντοργκάτσι, μὲ τὴν βοήθειαν μονά-
» δων ἀσφαλείας τοῦ 68ου Οὐκρανικοῦ Συντάγματος. Ἡ ἐπιχείρησις ἐτερματίσθη
» τὴν 2αν Ἰουνίου. Ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην, εἶχεν ὁρισθῆ ὁ ταγματάρ-
» χης τῆς NI-KA-BE-NTE, Β. Κουχτσχώφ.

«Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἐκθέσεως ὑποβληθήτω πρὸς γνῶσιν, εἰς τοὺς στρα-
» τηγοὺς τῆς NI-KA-BE-NTE, Ράϊχμαν καὶ Σαμποῦριν».

Ὁ Διοικητὴς τῆς NI-KA-BE-NTE διὰ τὸν τομέα τοῦ Μίνσκ
(ὑπογραφὴ) ΤΑΡΤΑΚΩΦ)

Ἀπολογισμὸς τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων

Τὰ τρία στρατόπεδα συγκεντρώσεως περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνα, ὅπου εἶχον ἐγκλεισθῆ οἱ 5.000 Πολωνοὶ στρατιωτικοί, οἵτινες κατεκρεουργήθησαν εἰς τὸ Κατύν.

Ἐξ ἄλλου, αἱ μνημονευόμεναι ἡμερομηνίαι «ἐξαλείψεως» τῶν ἐν λόγῳ στρατοπέδων συμπίπτουν ἀπολύτως μὲ τὰς ἡμερομηνίας τῶν φρικτῶν σφαγῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μένῃ οὐδ' ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἀνωτέρω Ρωσικὴ ἔκθεσις ἀποτελεῖ ἐπίσημον ἀπολογισμὸν τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων πρὸς τοὺς προϊσταμένους των.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν «περιπέτειαν» τοῦ ἐγγράφου τούτου, τὸ Πρακτορεῖον «Κοντινεντάλε» ἀποκαλύπτει τὰ ἑξῆς :

«Τὸ «ντοκουμέντο» τοῦτο ἀνευρέθη εἰς τὰ ὑπόγεια ἑνὸς κτιρίου τοῦ Μίνσκ,
» κατὰ τὸ 1946, ὑπὸ τοῦ Πολωνοῦ εἰσαγγελέως Ρομὰν Μαρτίν, εἰς τὰ πλαίσια διε-
» ξαγομένων ἐρευνῶν του γενικωτέρας σημασίας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐστοίχισε τὴν
» ζωὴν εἰς τὸν ἐν λόγῳ εἰσαγγελέα, ὅστις κληθεὶς νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς ἁρμοδίους,
» εὑρέθη ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ πράξῃ τοῦτο. Ὁ Ρομὰν Μαρτὶν ἐδολοφονήθη ὀλίγας ἡμέ-
» ρας βραδύτερον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κρουπνίκα ἀριθ. 10 τῆς Κρακοβίας κατοικίαν
» του. Οἱ φυσικοὶ αὐτουργοὶ τῆς δολοφονίας συνελήφθησαν, ἀλλά, κατὰ τὰς παραμο-
» νὰς τῆς δίκης, ἡ ὁποία οὐδέποτε διεξήχθη, ἀπέδρασαν ἐκ τῶν φυλακῶν. Τὰ ἴχνη αὐ-
» τῶν ἐξηφανίσθησαν, οὐδεὶς δὲ λόγος ἔγινε περὶ τοῦ ὅλου ἐγκλήματος».

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟΝ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης, Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Προαγωγῆς τῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΧΡΙΣΤΟΥ Π. ΤΣΑΧΑΓΕΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

Υ. Ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια καὶ ἡ δομὴ τοῦ σύμπαντος, ὡς παράγοντες προάγοντες τὴν πίστιν.

***

Υ. Ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια καὶ ἡ δομὴ τοῦ σύμπαντος, ὡς παράγοντες προάγοντες τὴν πίστιν.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε ὅτι αὐτὴ ἡ ἔκτασις ποὺ δημιουργεῖται στὴν ἀνθρωπίνη σκέψι μὲ τὴν ἀδυναμία της νὰ συλλάβῃ τὸ νόημα τῆς ὀργανικῆς ζωῆς, δυναμώνει ἴσως ἀκόμη περισσότερο μὲ τὴν ἀδυναμία της νὰ διερευνήσῃ ἀπόλυτα τὴν ὕλη, νὰ κατανοήσῃ τὴν προέλευσι καὶ τὴν λεπτομερειακή της σύνθεσι καὶ νὰ γίνῃ κάτοχος τῶν νόμων ποὺ διέπουν τὴν ὑπόστασι καὶ τὶς μεταλλαγές της. Εἶναι ἴδιο τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὅτι ὁ θαυμασμὸς γεννιέται μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ ἢ πνευματικὴ κατάκτησι, ἀλλὰ ἀκόμη γεννιέται καὶ μὲ τὴν ἄγνοια μπροστὰ στὸ τέλειο ποὺ γεμίζει τὴ νόησι μὲ συντριβὴ καὶ δέος...

Ὁ κόσμος ποὺ ἁπλώνεται ἄπειρος δίπλα μας, ἀποτελεῖται πάντα ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἁπλᾶ σώματα, ποὺ εἶχαν μάλιστα προβλεφθῆ στὸ κλασσικὸ περιοδικὸ σύστημα τοῦ Mendeleev. Σ' ὅλη ὅμως τὴν ἀπελπισμένη ἔρευνα τοῦ 20οῦ αἰῶνος πόσες θεωρίες δὲν ἀνασκευάσαμε καὶ πόσες προσθῆκες δὲν κάναμε, ψάχνοντας τὸν δρόμο νὰ βγοῦμε ἀπ' τὴν ἄγνοια γιὰ νὰ πέσωμε σὲ ἄλλη πιὸ ἀπρόβλεπτη καὶ πιὸ ἀχανῆ;

Ἔτσι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πυρῆνος τοῦ ἀτόμου, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ πρωτόνια, μὲ ἠλεκτρικὸ φορτίο, καὶ νετρόνια, χωρὶς φορτίο, ὥστε στὸ σύνολό του νὰ παραμένῃ μὲ φορτίο θετικό, καὶ τῶν ἠλεκτρονίων ποὺ περιστρέφονται γύρω ἀπ' τὸν πυρῆνα μὲ ἠλεκτρικὸ φορτίο ἀρνητικό, ὥστε τὸ ἄτομο στὸ σύνολό του νὰ μὴν ἔχῃ διαθέσιμο ἠλεκτρικὸ φορτίο, ἐχαιρετίσθη ὡς τεράστιο ἐπίτευγμα τῆς ἐπιστήμης ποὺ ἄνοιγε πιὰ ὁριστικὰ τὸν δρόμο γιὰ τὴν λύσι τῶν κοσμικῶν μυστικῶν...

Μὰ ἡ ἐποχὴ τῶν ἠλεκτρονίων πέρασε, καὶ φθάσαμε στὰ ποζιτρόνια, μὲ θετικὸ φορτίο, ποὺ δροῦν ἀνταγωνιστικά, γιὰ νὰ ἀναγκασθοῦμε πάλι ἀργότερα νὰ περιλάβωμε στὰ στοιχειώδη σωματίδια τὰ λεπτόνια, σωματίδια μὲ μᾶζα ἠρεμίας 0—1, τὸ 1/1.836 τῆς μάζης τοῦ ἀτόμου ὑδρογόνου. Στὰ λεπτόνια αὐτὰ συμπεριλάβαμε τὰ φωτόνια, ποὺ στεροῦνται ἠλεκτρικοῦ φορτίου καὶ μάζης, γιατὶ βρίσκονται σὲ διαρκῆ κίνησι μὲ μέση διάρκεια ζωῆς... ἄπειρη, τὸ νετρίνο, χωρὶς ἠλεκτρικὸ φορτίο, ποὺ εἰσήχθη γιὰ νὰ ἐξηγηθοῦν διάφορα δεδομένα τῆς β—ραδιενεργοῦ διασπάσεως, καὶ τὰ δύο... ἀπηρχαιωμένα πιὰ σωματίδια ἠλεκτρόνιο καὶ ποζιτρόνιο, ποὺ στέκονται στὸ περιθώριο μὲ διακριτικότητα καὶ συστολή.

Μὰ δὲν πέρασαν λίγα χρόνια καὶ τὰ στοιχειώδη σωματίδιά μας ἀποδεικνύονται ἀνεπαρκῆ. Εἶναι τώρα ἡ σειρὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν μεσονίων καὶ ὑπερονίων, μὲ ηὐξημένη μᾶζα ἠρεμίας, ἐνῷ συγχρόνως ξεπροβάλλουν καὶ στοιχειώδη σωματίδια τοῦ πυρῆνος, τὰ νουκλεόνια, καὶ ἀρχίζομε καὶ βλέπομε τώρα καὶ συνθέτους πυρῆνες ἀπὸ τὴν ἕνωσι πρωτονίων, ὅπως τὰ δευτερόνια, τὰ τριτόνια καὶ τὰ ἡλιόνια, στὰ ὁποῖα στάθηκε γιὰ λίγο, ζαλισμένη ἀπὸ τοὺς θριάμβους της, ἡ πυρηνικὴ ἐπιστήμη.

Σκεφθῆτε τώρα τί ψυχικὴ ἀντοχὴ ἐρεύνης χρειάζεται γιὰ νὰ βγῆτε λίγο ἀπὸ τὴν γῆ καὶ τὸ ἡλιακό μας σύστημα, γιὰ νὰ κατευθυνθῆτε πρὸς τὴν ἐξερεύνησι τοῦ

ἀπείρου... σὲ ἕνα κόσμο ὅπου τὸ σῶμα μας παύει νὰ ἔχῃ βάρος καὶ ἀδράνεια, ὅπου ἀποτελοῦν κενὰ σχήματα οἱ ἔννοιες ἄνω καὶ κάτω, βορρᾶς καὶ νότος, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἡ κλασσικὴ ἔννοια τῆς δεξιοστρόφου στροφῆς δεικτῶν ὡρολογίου ποὺ ἀποτελεῖ ἀλάνθαστη γλῶσσα συνεννοήσεως στὴ γηΐνη ἐπιστήμη, ὅπου ἡ ὕλη καὶ ἡ μᾶζα ἐξαφανίζονται καὶ ὅπου δημιουργοῦνται νέες ἔννοιες ὅπως ἡ στροφορμὴ (spin), ἡ ἀντιύλη καὶ ὁ χωροχρόνος.

Γεγονὸς ἀναντίρρητο παραμένει σήμερα ὅτι ὁ κόσμος τῶν αἰσθήσεών μας δὲν ὑπακούει πιὰ στοὺς ἰδίους ἀκριβῶς νόμους, οἱ ὁποῖοι καθορίζουν τὴν διαμόρφωσι καὶ λειτουργία τοῦ «μακροκόσμου». Ὁ μακρόκοσμος εἶναι ὁ κόσμος ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ σώματα τὰ ὁποῖα μᾶς περιβάλλουν καθὼς καὶ ἀπὸ τὴ δρᾶσι ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται μεταξύ τους καὶ ἡ ὁποία εἶναι τὸ ὑπόβαθρο τῶν νόμων τῆς κλασσικῆς φυσικῆς. Εἶναι ἀκριβῶς ὁ κόσμος τῶν γνωστῶν μας δυνάμεων, τοῦ ἀσυλλήπτου ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων καὶ μορίων τὰ ὁποῖα ἑνώνονται κατὰ τρόπο πολύπλοκο γιὰ νὰ σχηματίσουν τὴν ὕλη, ἄφθαρτη ἀτομικότητα ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς φορεὺς τῆς ἐνεργείας. Ἡ ἐνέργεια πάλι, ἡ ὁποία μπορεῖ ν' ἀλλάζῃ συνεχῶς μορφή, ἄλλοτε δὲν χρειάζεται ὑλικὸ μέσο γιὰ νὰ ἐκδηλωθῇ, καὶ ἄλλοτε πάλι ἡ παρουσία ὕλης εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐμφάνισι καὶ ὑπόστασί της.

Κατόπιν τούτου, ὁλόκληροι κλάδοι τῆς κλασσικῆς φυσικῆς ἀνάγονται ἀποκλειστικὰ στὸν μακρόκοσμο, ὁπότε καὶ ἐλέγχονται οἱ νόμοι καὶ οἱ ὑποθέσεις στὶς ὁποῖες στηρίζονται. Οἱ νόμοι αὐτοὶ ὅμως δὲν εἶναι οὔτε φρόνιμο οὔτε σκόπιμο—ἂν θέλωμε ν' ἀποφύγωμε δυσάρεστες ἐκπλήξεις—νὰ ἐφαρμοσθοῦν στὰ συστατικὰ καὶ τοὺς δομικοὺς λίθους τοῦ «μικροκόσμου».

Ἔχει κανεὶς βέβαια τὴ δυνατότητα ἁπλῶς νὰ ἐπεκτείνῃ «κατ' ἀναλογία» τὶς ἀντιλήψεις ὀργανώσεως τοῦ μακροκόσμου στὸν μικρόκοσμο, ἀλλὰ θὰ ἀποτύχῃ ἐὰν θελήσῃ νὰ διατυπώσῃ πράγματα καὶ ἔννοιες τοῦ μικροκόσμου μὲ σχήματα καὶ ἐκφράσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Ἀνάλογη εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ ματαία προσπάθεια ν' ἀποτυπώσῃ κανεὶς τὴν αἰσθητηριακὴ ἀντίληψι ἑνώσεως ὕλης καὶ ἐνεργείας σὲ ἕνα αὐτοδύναμο σύνολον. Στὶς αἰσθήσεις μας καὶ τὰ κριτήρια τοῦ μακροκόσμου, ἡ ὕλη καὶ ἡ ἐνέργεια παραμένουν, δυστυχῶς, ὡς ὀντότητες μορφολογικῶς καὶ λειτουργικῶς διάφοροι μεταξύ τους.

Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀνακόπτῃ τὴν ἔρευνά μας. Χρειάζεται αὐτὸ τὸ ὁποῖο τονίζει μὲ ἐπιτυχία ὁ Sommerfeld, «νὰ ὑπολογίζωμε κάτι χωρὶς » νὰ διαθέτωμε πάντοτε κατανοητὸ πρότυπο, ἀντίθετα πρὸς τὴν κλασσικὴ θεώρησι » καὶ ἀξιολόγησι, ἡ ὁποία ζητοῦσε κατ' ἀρχὴν νὰ βρῇ ἕνα μοντέλο γιὰ νὰ τὸ ἐπε- » ξεργασθῇ ὕστερα ἀναλυτικὰ καὶ συνθετικά». Θὰ ἔχωμε ἄλλωστε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι στὴν ἐπιστήμη, καὶ μάλιστα στὴ νεώτερη ἐπιστήμη, πολλὰ μεγέθη, ὅπως τὸ φορτίο, ἡ θερμοκρασία, ἡ μᾶζα, δὲν εἶναι ἀμέσως αἰσθητὰ καὶ κατανοητὰ ἀλλὰ «καθορίζονται» ἐπὶ τῇ βάσει συμπερασμάτων ἀπὸ ὡρισμένες ἐργασίες τοῦ ἐργαστηρίου. Καὶ ἀκόμη, στὴν ἐξέλιξι τῶν γνώσεών μας, παρατηροῦμε ἀντικατάστασι τῶν ὑποθέσεων καὶ θεωριῶν μὲ ἄλλες πιὸ σύγχρονες, πιὸ χρήσιμες, οἱ ὁποῖες μποροῦν νὰ περιγράψουν περισσότερα φαινόμενα ἢ νὰ ἐξηγήσουν γνωστά μας τέτοια κατὰ τρόπο πιὸ ἱκανοποιητικὸ καὶ πιὸ ἁπλό.

Ἴσως, ἕνα εἶδος τέτοιων ὑποθέσεων, συμβόλων, εἶναι καὶ τὰ σωματίδια τοῦ μικροκόσμου, τὰ πρῶτα συστατικὰ τοῦ κόσμου σύμφωνα μὲ τὶς θεωρίες ποὺ ἰσχύουν τώρα. Νομίζομε κάπως τολμηρὸ ν' ἀναφέρωμε τὴ λέξι ἀπόλυτες, ἀντικειμενικὲς εἰκόνες τῶν σωματιδίων, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ μιλᾶμε γιὰ τὴν διαπιστωμένη στοιχειώδη ὑφή τους. Σήμερα οἱ ἔννοιες αὐτὲς εἶναι τόσο ρευστὲς ὥστε κάθε μέρα τὰ νεώτερα πειραματικὰ δεδομένα, ἰδίως τὰ προερχόμενα ἀπὸ τοὺς πειραματισμοὺς μὲ ἐπιταχυντικὲς μηχανὲς (ποὺ παράγουν ἐνέργεια πρωτονίων ἄνω τοῦ 1 δισεκατομμυρίου ἠλεκτροβόλτ), διαμορφώνουν νέες καταστάσεις, διογκώνουν τὸ πλαίσιο ὅπου ἔχομε

τοποθετήσει τὰ σωματίδια καὶ ὅλοι περιμένουν κάποια νέα θεωρία ποὺ θὰ ἐφαρμοσθῆ ἀδιάσειστα σὲ ὅλο τὸ πειραματικὸ ὑλικό.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ ἡ τάσις πρὸς ὑποταγήν της στὸν ἄνθρωπο καθιστᾷ τὸν πυρῆνα ἕνα μικρομέγα μέσα στὴ φύσι μὲ τεράστιες διαθέσιμες μεταμορφωτικὲς δυνάμεις. Τὸ ἄτομον, μὲ τὸν ἀπέραντο δυναμισμό του καὶ ἡ τεραστία ἐνέργεια ποὺ ἀπεδεσμεύθη ἀπὸ τὴν σχέσι τῶν βαρυτέρων πρὸς ἐλαφροτέρους πυρῆνες ἐπέσπευσε καὶ ὑπαγόρευσε τὴν περισυλλογὴ καὶ τὴν περίσκεψι τοῦ ἀνθρώπου τοῦ αἰῶνος. Ἴσως δὲ διὰ μέσου τοῦ χρόνου ἐπιτευχθῆ ὠφέλεια ἐλεγχομένης πυρηνικῆς ἐνεργείας ἀπὸ τὴν σύντηξι (συγκόλλησι) τῶν ἐλαφροτέρων πυρήνων, οἱ ὁποῖοι ἀφθονοῦν στὴ φύσι, πρὸς βαρυτέρους, ὁπότε ὁ δυναμισμὸς καὶ ἡ ἀφθονία τῆς ἐνεργείας αὐτῆς θὰ ὁδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπο νὰ κυριαρχήσῃ ἐπάνω στὶς ὑπάρχουσες δυσκολίες καὶ νὰ ἐναγκαλισθῆ τὸν κόσμο, προχωρῶντας καὶ διερχόμενος μὲ σταθερὸ βῆμα τοὺς τελευταίους σταθμοὺς πού, μετὰ ἀπ' τὴν κατάκτησι τῆς γνώσεως, θὰ τὸν διευκολύνουν νὰ περάσῃ καὶ τὸ κατῶφλι τῆς Ἠθικῆς...

Ἀνεξάρτητα δὲ ἀπὸ τὰ τεράστια προβλήματα τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ ὁ πυρήν, φέρει τὸν ἄνθρωπο πλησιέστερα πρὸς τὴν ἐνατένισι τῶν μεγάλων θεμάτων τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου, τὸν φέρει στὰ ὑψηλότερα ἐπίπεδα θεωρήσεως τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι, πλησιέστερα πρὸς τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας, πρὸς τὸ ὄντως Ὄν.

*

Πέρασαν τριακόσια χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα πνεύματα τῶν αἰώνων ποὺ μπόρεσαν νὰ ἀξιοποιήσουν τὸν συγκερασμὸ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Θρησκείας, ὁ Blaise Pascal, ἔβαζε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ σκέψι μας τὴν ἔννοια τοῦ μακροκόσμου καὶ τοῦ μικροκόσμου, ὅταν στὸ ἔργο του ποὺ ἔδωσε τὸν τίτλο «Σκέψεις» μιλάει γιὰ τὸ ἄπειρο μεγάλο καὶ γιὰ τὸ ἄπειρο μικρό.

Ἀλλὰ ὁ ἑαυτός μας δὲν χρειάζεται λιγώτερη ἱκανότητα γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ ἄπειρα μικρό, τὸ μηδέν, ἀπὸ τὴν ἱκανότητα ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ ἄπειρο μεγάλο, στὸ πᾶν. Χρειάζεται ἱκανότητα καὶ στὶς δύο περιπτώσεις ἄπειρη καὶ νομίζομε ὅτι ὅποιος θὰ κατανοοῦσε τὶς ἔσχατες ἀρχὲς τῶν πραγμάτων, θὰ μποροῦσε ἐπίσης νὰ φθάσῃ στὸ σημεῖο νὰ γνωρίσῃ τὸ ἄπειρο. Τὸ ἕνα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ τὸ ἕνα ὁδηγεῖ στὸ ἄλλο. Κι' ὁ Pascal συμπληρώνει τὸν συλλογισμό του μὲ τὰ λόγια : «τὰ δύο αὐτὰ ἄκρα (δηλαδὴ τὸ ἄπειρο μικρὸ ποὺ πάει στὶς ἔσχατες ἀρχὲς » τῶν ὄντων καὶ στὸ μηδέν, καὶ τὸ ἄπειρα μεγάλο ποὺ εἶναι τὸ πᾶν), ἅπτονται » μεταξύ τους, ἑνώνονται κατὰ τὸ λόγο ποὺ ἔχουν ἀπομακρυνθῆ τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο » καὶ ξαναβρίσκονται μαζὶ στὸ Θεό, καὶ μόνον στὸ Θεό».

Ἡ πίστις μας στὸ Θεό, ὄχι μηχανικὰ καὶ αὐτόματα, ἀλλὰ συνειδητὰ κι' ἀκλόνητα, μὲ τὸ βίωμα ποὺ παρουσιάζει στὴ διψασμένη ἀνθρωπότητα ὁ κοινωνικὸς καὶ καθοδηγητικὸς Χριστιανισμός, θὰ μᾶς φέρῃ πιὸ κοντὰ στὴν ἀντιμετώπισι τῶν δύο ἀπείρων ἀπ' ὅπου θὰ βγάλωμε τὴ θέσι μας καὶ τὸν πραγματικό μας προορισμό. Ἡ ἐπιστήμη μόνη της εἶναι ἀνίκανη νὰ μᾶς δώσῃ τὴ λύσι τῶν μεγάλων προβλημάτων, ἀφοῦ ἡ ἀληθινὴ ἐπιστήμη διδάσκει, πάνω ἀπ' ὅλα, ν' ἀμφιβάλωμε καὶ νὰ εἴμεθα ἀμαθεῖς. Ἔτσι, ἐνόσῳ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, πάντα θὰ μένῃ ἄλυτο τὸ πρόβλημα τῆς τελείας γνώσεως, καὶ πάντα τὸ σοφὸ ἀξίωμα «ἕ ν ο ἶ δ α ὅ τ ι ο ὐ δ ὲ ν ο ἶ δ α» θὰ στέκῃ σὰν μέτρο συνέσεως ἀναλλοίωτο στοὺς αἰῶνες.

Ἀλλά, πέρα ἀκόμη ἀπ' τὴ θεωρητικὴ ἀξιολόγησι τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης, πέρα ἀπ' τὸν διαστοχαστικὸ προσανατολισμό, στέκονται τὰ προβλήματα τοῦ «πιὸ ἀδυνάτου καλάμου τῆς φύσεως», προβλήματα ποὺ σχετίζονται πολλὲς φορὲς μὲ τὴν ὑλιστικὴ ἀθλιότητα ἢ τὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ συντριβή. Ἡ σύγχρονη φιλοσοφία στάθηκε ἀνίκανη νὰ τοὺς δώσῃ καθοδήγησι, χρεωκοπημένη στοὺς ἀγῶνες καὶ στὴν αὐτοεξόντωσί της καί, ὅπως ἐπιγραμματικὰ τονίζει ὁ Sertillanges «στά- » θηκε σὰν μιὰ θρησκεία ποὺ χρησιμοποιεῖ τὸ κενὸ ποὺ παρουσιάζουν οἱ σύγχρονες

Θεσσαλονίκη
ἡ νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ ἡ 23η Διεθνὴς Ἔκθεσις αὐτῆς

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑΪΚΟΥ**

Μέσα σὲ μιὰ ἀποθέωσι ἀπὸ φῶτα καὶ χρώματα καὶ σ' ἀτμόσφαιρα γνήσιας λαϊκῆς χαρᾶς, ἄνοιξε καὶ φέτος τὶς πόρτες της γιὰ 23η φορά, ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης.

Ἡ Α.Ε. ὁ κ. Πρωθυπουργός, αὐτοπροσώπως, ἐκήρυξε τὴν ἔναρξι τῆς λειτουργίας τῆς «μικρᾶς φωτεινῆς πολιτείας» ὅπως σωστὰ χαρακτηρίστηκε ἡ Δ.Ε.Θ. Ἀναμφισβήτητα, ἡ Δ.Ε.Θ. εἶναι τὸ καύχημα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὁλάκερης τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἡ ἀπάντησις στὸ εἰρηνικὸ προσκλητήριο, ποὺ σάλπισε ἡ θεοφύλακτη κι' ἔνδοξη πόλις τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, καλῶντας τὰ Ἔθνη στὴν εὐγενῆ ἅμιλλα τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐπιτεύξεων.

Πρὶν ὅμως γραφοῦν λίγα πράγματα γιὰ τὴν ἱστορικὴ δημιουργικὴ πορεία τῆς Δ.Ε.Θ., δὲν θἄταν ἄσκοπο, νομίζω, νὰ γνωρίσουμε γιὰ λίγο ἀπὸ κοντὰ τὴ Θεσσαλονίκη, ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως.

Ἡ Θεσσαλονίκη, πολὺ δίκαια καὶ σωστά, ὀνομάστηκε «νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ», γιατὶ πραγματικὰ κατέχει μιὰ ἀρκετὰ πλεονεκτικὴ θέσι στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο.

Τὸ ὄνομα τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου δόθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ ἀποικία Θέρμη ἢ Θέρμαι. Ἡ Θ. κτίστηκε κατὰ τοὺς μακεδονικοὺς χρόνους, λίγο βορειότερα τῆς Θέρμης. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὡς ἱδρυτής της φέρεται ὁ βασιλεὺς τῶν Μα-

---

» ψυχὲς καὶ φυτεύει τὴν ρομφαία τῆς διχόνοιας ἐκεῖ ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ φυτέψῃ τὸν » σταυρό».

Σήμερα παρουσιάζεται στὴν ἐξέλιξι τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἡ πιὸ κρίσιμη καμπή : ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ μία θεία κραυγὴ ποὺ θὰ ἀνταποκριθῇ στὴ δική μας κραυγή. Ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ μία Μορφὴ ποὺ νὰ ἀποκριθῇ στὸ ἀπεγνωσμένο μας ἄτομο, μᾶς χρειάζεται μιὰ ἐνσάρκωσις καὶ μιὰ θεία παρουσία. Κι' αὐτὴ τὴν θεία παρουσία καὶ ἐνσάρκωσι θὰ μᾶς τὴν δώσῃ ἡ συνεργασία τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς θρησκείας, ποὺ ἔρχονται «οὐχ' ἵνα κρίνουν ἀλλ' ἵνα σώσουν τὸν κόσμον» στὴ μεγάλη καμπὴ τῶν συγχρόνων καιρῶν.

Γιγαντωμένοι ἀπ' τὴν θέρμη τῆς πνοῆς τους, ἀπ' τὴν δύναμι ποὺ χαρίζει ἡ ἐπιστήμη καὶ τὴν χριστιανικὴ πίστι ποὺ δίνει ὑπόστασι καὶ κατεύθυνσι στὴ δύναμι αὐτή, ἂς βαδίσωμε γιὰ ἕνα καλύτερο αὔριο, γιὰ ἕνα ἰδεατὸ κόσμο τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Εἰρήνης, βρίσκοντας τὴν ἀξιολόγησί μας sub specie Aeternitatis, ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς αἰωνιότητος, γιὰ νὰ χαρίσωμε στὴν Ἀνθρωπότητα, ὕστερα ἀπὸ τὴν παντοδυναμία της μὲ τὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια, τὴν λύτρωσί της σὲ ἕνα ἔμπρακτο, ζωογόνο, κι' ἀναδημιουργικὸ Χριστιανισμό.

Χ. ΤΣΑΧΑΓΕΛΣ

κεδόνων Κάσσανδρος, ὁ ὁποῖος τὴν ἔκτισε τὸ 315 π.Χ. κι' ἔδωσε σ' αὐτὴ τ' ὄνομα τῆς γυναίκας του, ἡ ὁποία ἦτο ἀδελφὴ τοῦ Μεγάλου 'Αλεξάνδρου.

'Η γυναίκα τοῦ Κασσάνδρου Θεσσαλονίκη ἢ Θεσσαλονείκη, ἦταν κόρη τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου, γεννηθεῖσα ἀπὸ τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου, Νικασιπόλιδα, ἡ ὁποία κατήγετο ἀπὸ τὴ Θεσσαλία. Αὐτή, παντρεύτηκε τὸ γυιὸ καὶ διάδοχο τοῦ 'Αντιπάτρου Κάσσανδρον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπέκτησε τρία παιδιά. Τὸν Φίλιππο. τὸν 'Αντίπατρο καὶ τὸν 'Αλέξανδρο.

'Η μεγάλη ἱστορικὴ σημασία τῆς Θ. ἀρχίζει πολὺ ἐνωρὶς, ἀπὸ τοὺς χρόνους τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάκτησί της ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, ἕνεκα τῆς πλεονεκτικῆς γεωγραφικῆς της θέσεως, ἔτυχε πολλῶν προνομίων. Δόθηκε σ' αὐτὴ ὁ τίτλος τῆς «'Ελευθέρας Πόλεως» (Libera civitas). Σ' αὐτὴ, περνοῦσαν τὸν περισσότερο καιρό τους οἱ τελευταῖοι Ρωμαῖοι Αὐτοκράτορες καὶ ἀπετέλεσε τὸ γενικὸν στρατηγεῖον τῶν Ρωμαίων, ἐναντίων τῶν βαρβάρων.

'Αλλὰ καὶ στὴν ἀνάπτυξι καὶ διάδοσι τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ Θ. διεδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλον. Ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν 'Ιερουσαλὴμ ὁ 'Απόστολος τῶν 'Εθνῶν Παῦλος, ἦλθε τὸ πρῶτον στὴ Θ. καὶ ἐκήρυξε τὴ νέα θρησκεία τοῦ Ναζωραίου (53 ἢ 54 μ.Χ.).

'Υπῆρξε λοιπὸν ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ 'Ωραία Πύλη, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Χριστιανισμός, εἰσῆλθε στὴν Εὐρώπη. 'Η ζωὴ τῆς πόλεως, μὲ τὸ νέο φῶς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας πῆρε ἄλλη ὄψι. 'Η ζωογόνος πνοὴ ποὺ μετέδωσε ὁ 'Απόστ. Παῦλος διὰ τῶν κηρυγμάτων του, σάρωσε κυριολεκτικὰ τὸ βοῦρκο ποὺ πρὶν κάλυπτε τὴν πόλι κι' ἔγινε αἰτία νὰ δημιουργηθοῦν σύντομα ἄπειρες χριστιανικὲς κοινότητες. Τὴν ἐποχὴ τῶν χριστιανικῶν διωγμῶν, πολλοὶ χριστιανοὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐμαρτύρησαν. Περίλαμπρον ἀληθινὰ ὑπῆρξε τὸ μαρτύριο τοῦ 'Αγίου Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ἔκτοτε, ἔγινεν ὁ φύλαξ ἄγγελος τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸ 390 μ.Χ. ἡ Θεσσαλονίκη γνώρισε μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες καταστροφὲς της. 'Ο τότε Αὐτοκράτωρ Θεοδόσιος, ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἐστασίασε στοὺς ἀγῶνες τοῦ 'Ιπποδρόμου, ἐντελῶς ἀπάνθρωπα καὶ μὲ κτηνώδη ἔνστικτα, διέταξε γενικὴ σφαγή. Σὲ λίγες ὧρες πολλὲς χιλιάδες, χωρὶς καμμιὰ διάκρισι, βρῆκαν φρικτὸ θάνατο. 'Η φοβερὴ καὶ ἀναίσχυντη αὐτὴ πρᾶξις, ἀνάγκασε τὸν 'Επίσκοπο Μεδιολάνων 'Αμβρόσιον, νὰ ἐπιβάλῃ αὐτὸς κατὰ πρῶτον, εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, τὴν ἠθικὴν ποινὴ δηλαδὴ τὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν πιστῶν.

Τοῦτο τὸ ἱστορικὸν γεγονός, κλείνει τὴν περίοδο τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀνοίγει τὴν περιπετειώδη ἀλλὰ καὶ σημαντικὴ μεσσαιωνικὴ αὐτῆς ἱστορία.

Τέσσαρα εἶναι τὰ μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔμειναν σὰν ἱστορικοὶ σταθμοὶ τὴ ζωὴ τῆς Θεσσαλονίκης: α) Οἱ πόλεμοι τῶν Σλαύων πρὸς κατάληψίν της ἀπὸ τὸν ΣΤ'-Η' αἰῶνα. β) 'Η πρώτη ἅλωσις τῆς πόλεως ἀπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς πειρατὰς τὸ 904 μ.Χ. γ) 'Η δεύτερη ἅλωσις αὐτῆς ἀπὸ τοὺς Νορμανδοὺς τὸ 1185 μ.Χ. καὶ δ) 'Η τελειωτικὴ ἀπὸ τοὺς Τούρκους κατὰ τὸ 1430 μ.Χ. κατάληψις, ἡ ὁποία ἔρριξε τὴν πόλι στὸ σκοτάδι τῆς δουλείας, πέντε ὁλάκαιρους αἰῶνες.

Σχετικὰ μὲ τὴν κατὰ τὸ 1430 κατάληψιν τῆς πόλεως, ἀναφέρονται ἀπὸ τὴν παράδοσι τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά.

'Η Θεσσαλονίκη περιεβάλετο ἀπὸ τοίχους καὶ γι' αὐτὸ ἡ πολιορκία τοῦ Μουρὰτ παρέμενε γιὰ πολλὲς μέρες χωρὶς ἀποτέλεσμα. 'Ο Μουρὰτ ἦτο ἕτοιμος νὰ λύσῃ τὴν πολιορκία, ὅταν παρουσιάστηκαν σ' αὐτόν, σὰν...πολύτιμοι βοηθοί, οἱ μοναχοὶ τῆς Μονῆς Βλατέων. Οἱ προδότες αὐτοί, γνώριζαν ὅτι ἡ πόλις ὑδρεύετο μόνον ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ Χορτιάτης. Εἶπαν λοιπὸν στὸν Μουράτ, νὰ κόψῃ τοὺς ὑδροχόους. Πράγματι ἔτσι ἔγινε καὶ ἡ πόλις ὑπέκυψε στὴν ἀνάγκη τῆς δίψας. 'Η παράδοσις αὐτή, περὶ

προδοσίας, ἔχει ἱστορικὸ κύρος, ὅπου ἐξάγεται ἀπὸ ἕνα ἱστόρημα τοῦ Ἱέρακος, λογίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

«Τότε τινὲς τῶν μοναχῶν, λέγω τῶν ρακενδύτων, ἐκ τῶν Βλατέων τῆς μονῆς » ἐντὸς αὐτῆς οἰκοῦντες, καρέγραψαν, ἐδήλωσαν ἅπαντα τῷ Σουλτάνῳ. Γράφουσιν » δὲ καὶ λέγουσι. Ὦ κύριε Σουλτάνε, εἰ τί σου βουλητὸν ἄρξε Θεσσαλονίκης, λαβεῖν » καὶ ταύτην καὶ ἡμᾶς καὶ πάντας ἐν τῇ πόλει, τοὺς ὑδροχόους, ἔκοψον σωλήνας τοῦ » Χορτιάτη. Δίψῃ πιεζομένων δὲ πάντων καὶ ἀπορίᾳ, ἀκόντων τελεσθήσεται ὅπερ » ποθεῖς γενέσθαι. Ὅρος Χορτιάτης ἔστι δὲ κείμενον ὑπὲρ ταύτης, ἐξ οὗ τῇ πόλει » ἄριστον ὕδωρ ἡδὺ εἰσρέειν. Σουλτάνος οὖν ἀκηκοὼς τοῦτο, ὑπερισθείς τε, ἐπιχειρεῖ » ὡς ἐν ταὐτῷ τῷ πράγματι καὶ ἔργῳ, ὡς τὴν ὁδὸν οἱ μοναχοὶ ἐδίδαξαν πρὸς τοῦτον. » Καὶ ταύτην ἐχειρώσατο ὡς καλιὰν στρουθίων, ὡς ὀρτυλύχων φωλεάν, ἄνευ μητρὸς » μεινάντων ἥτις ἀγάπης καθαρὰς μὴ οὔσης ἐν τοῖς ἔνδον».

Ἡ μονὴ αὐτὴ λέγεται σήμερα, Τσιαούς Μοναστήρ. Ἐκεῖ βρίσκεται καὶ ὁ τάφος τοῦ πρώτου τσαούση (φύλακος) ποὺ εἶχαν διορίσει οἱ Τοῦρκοι. Νὰ πῶς ὁ Ἱεραξ ἱστορεῖ τὰ προνόμια τῆς μονῆς καὶ τοῦ τσαούση. «Τότε τσιαούσην φύλακα » καθίστησι φυλάττειν, τοὺς ἐν μονῇ μονάζοντας, προδόσαντας τὴν πόλιν. Τσιαοὺς » δὲ τὴν σήμερον αὐτ' ἡ μονὴ καλεῖται, ἵνα μηδεὶς ἐκ τοῦ στρατοῦ τοὺς μοναχοὺς » ταράξῃ. Ὅθεν καὶ ἀτελεῖς εἰσὶν ἄχρι τοῦ νῦν ἐκ Τούρκων τὸ ἔργον μνημονεύοντες » τῶν μοναχῶν τὸ πάλαι».

Ἡ κατάληψις τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὑπῆρξε ἡ τελευταία μεγάλη συμφορά, συμφορὰ ὅμως ποὺ κράτησε γιὰ πολλοὺς αἰῶνες. Ἡ Θεσσαλονίκη ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὸν ἱστορικὸ στίβο. Ἡ ἔνδοξη πόλις, πῆρε τὴ θέσι μιᾶς μικρῆς καὶ ἀσήμαντης πολίχνης, ἡ ὁποία ὀνομάστηκε ἀπὸ τοὺς περιηγητὰς Σαλονίκη, ὀνομασία τὴν ὁποίαν οἱ Βούλγαροι ἔκαμαν Σολούν, οἱ δὲ Βλάχοι Σουρούνα.

Ἡ ἄλλοτε μεγάλη Βυζαντινὴ πόλις, ἔχασε κάθε μεγαλεῖο. Μὲ τὴ πάροδο ὅμως τοῦ χρόνου, ὕστερα ἀπὸ ἀφάνεια τόσων αἰώνων, φθάνουμε στὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Ἡ μικρὴ πολίχνη, γίνεται καὶ πάλι θορυβώδης, πλουσία καὶ κέντρον πολιτικῶν γεγονότων.

Τὴν 23 Ἰουλίου 1908, μεγάλη ἐπανάστασις ξεσπάει στὴ Θεσσαλονίκη. Ὁ στρατηγὸς τῶν Νεοτούρκων τὴν 24 Ἀριλίου 1909 γίνεται κύριος τοῦ Γιλδίζ. Ὁ Σουλτάνος Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἐκθρονίζεται καὶ φυλακίζεται στὴν ἔπαυλη Ἀλλατίνη. Ἡ πρᾶξις αὐτὴ τῶν Νεοτούρκων, ἀναγκάζει τὰ Χριστιανικὰ Κράτη νὰ ἑνωθοῦν κατὰ τῆς Τουρκίας. Ἔτσι ξέσπασε ὁ πόλεμος τοῦ 1912.

Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι στρατιῶτες τρέχουν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη. Βιάζονται ποιὸς πρῶτος θὰ καταλάβῃ τὴν Μητρόπολι τῆς Μακεδονίας. Τὴν 26 Ὀκτωβρίου, τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν τότε Διάδοχο Κωνσταντῖνο, μπαίνουν θριαμβευτικὰ στὴ Θεσσαλονίκη. Τὴν ἄλλη μέρα φθάνουν καὶ οἱ Βούλγαροι. Ἡ Θεσσαλονίκη σὲ στρατόπεδο μεταβάλλεται. Ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος Α', ἔρχεται στὴ Θεσσαλονίκη καὶ δολοφονεῖται (18 Μαΐου 1913). Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ Ἑλληνικὸ στοιχεῖο θριαμβεύει. Στὶς 30 Ἰουνίου 1913, συντρίβεται κυριολεκτικὰ ὁ Βουλγαρικὸς στρατός. Ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι πλέον ἐλεύθερη καὶ Ἑλληνική.

Κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸ πόλεμο, ἡ Θεσσαλονίκη διεδραμάτισε ἀντάξιον τοῦ παρελθόντος της ρόλον. Γίνηκε ἡ ἕδρα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ κέντρον τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Ἀνατολικοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μετώπου. Ἔκτοτε ἡ Θεσσαλονίκη ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τὸ προπύργιο τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ σὰν δεύτερη πόλις τοῦ Κράτους ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πνευματικὴ καὶ τεχνικὴ ἀνάπτυξι, ἰσαξίαν τῆς Πρωτευούσης.

Καὶ τώρα ἂς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴν 23η Δ.Ε.Θ.

Εἶναι ἀνθρώπινο στ' ἀλήθεια νὰ συνεπαιρνώμαστε ἀπὸ ἕνα λαμπρὸ παρὸν καὶ νὰ ρίχνουμε στὴ λήθη τοῦ παρελθόντος, τὸν μόχθο ποὺ χρειάστηκε γιὰ τὴ δημιουργία

ἑνὸς ἔργου ποὺ ἔχει σήμερα παγκόσμια προβολή. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ἱστορία δὲν ἔχει μόνον ἀρχή. Ἔχει καὶ διαδρομή. Μόνον τέλος δὲν θἄχῃ ποτέ.

Ἂς γυρίσουμε πίσω πολλὰ χρόνια. Βρισκόμαστε στὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ Ἑλλάδα αἱμορραγοῦσε ἀκόμη, ὕστερα ἀπ' τὴ μικρασιατικὴ καταστροφή. Τὸ 1925, ὁ ἀείμνηστος Νικόλαος Γερμανός, δραστήριος καὶ φωτισμένος, συνέλαβε τὸ ὅραμα μιᾶς ἐκδηλώσεως ποὺ θἄδινε καινούργιο αἷμα στὶς στερεμένες οἰκονομικὲς φλέβες τῆς Θεσσαλονίκης. Φυσικὸς καὶ ζωολόγος στὸ ἐπάγγελμα, ὁ Γερμανὸς σκέφτηκε νὰ προσφέρῃ κάτι χρήσιμο στὸ σύνολο. Ἔτσι συνέλαβε τὴν ἰδέα μιᾶς Διεθνοῦς Ἐμπορικῆς Πανηγύρεως.

Μ' αὐτὴ τὴν ἰδέα τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1925 ἔστειλε στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μιὰ αἴτησι, ζητῶντας τὴν παροχὴ ἀδείας. Ἡ ἔγκρισις δόθηκε καὶ μ' αὐτὴν τὴν ἄδεια ὁ Γερμανὸς ξεκίνησε, γιὰ τὴν πραγματοποίησι τοῦ ὀνείρου του. Σὲ λίγες μέρες, στὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔγινε ἡ πρώτη σύσκεψις τῶν μελῶν τῆς πρώτης «Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς».

Μερικὰ ἐμπόδια δὲν ἐπέτρεψαν τὴν λειτουργία τῆς «1ης Διεθνοῦς Ἐμπορικῆς Πανηγύρεως» τὸ χρόνο ἐκεῖνο. Ἔτσι, ἀποφασίστηκε ἡ ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους λειτουργία της. Κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ τότε Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας—Θράκης, ἡ Διεθνὴς Ἐμπορικὴ Πανήγυρις μετονομάζεται σὲ «Διεθνῆ Ἔκθεσι Θεσσαλονίκης».

Μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τοῦ Κράτους καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν στὶς 2 Ὀκτωβρίου 1926 ἄνοιξε τὶς πόρτες της ἡ 1η «Μικρὴ Φωτεινὴ Πολιτεία». Ἡ ἐπιτυχία ἦταν ἀπροσδόκητα ἀπόλυτη.

Ἀπὸ τότε ἡ Ἔκθεσις πῆρε τὸ δρόμο της, τὸν σταθερὰ ἀνοδικό. Ὁ πόλεμος τοῦ 1940, διέκοψε τὴν λειτουργία τῆς ἐκθέσεως, ἡ ὁποία ὕστερα ἀπὸ τὴν κατοχὴ καὶ τὸ συμμοριτοπόλεμο, μὲ πολλὲς θυσίες ἀνοίγει ξανὰ φανταχτερὰ τὶς πόρτες της, τὸ 1951. Ἔκτοτε κάθε χρόνο, ἡ φωτεινὴ πολιτεία προβάλλεται κάθε τέτοια ἐποχὴ στὸ παγκόσμιο προσκήνιο. Γίνεται προθήκη τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πολιτιστικῆς δραστηριότητος καὶ μεταβάλλεται σὲ ρωμαλέο οἰκονομικὸ αἱμοδότη τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ 23η Δ.Ε.Θ., ἄνοιξε καὶ φέτος μὲ τοὺς καλλίτερους οἰωνούς. Ἡ συμμετοχὴ πολλῶν ξένων Κρατῶν καί οἱ συγκριτικῶς ἀνώτερες καθημερινῶς εἰσπράξεις, ἀποδεικνύουν τὴν ἀπόλυτη ἐπιτυχία της. Ἀσφαλῶς ἡ ψυχὴ τοῦ δημιουργοῦ της, ἀναγαλλιάζει ἀπὸ ἀγνὴ χαρὰ διὰ τὴν πραγματοποίησι ἑνὸς ὀνείρου, τὸ ὁποῖον πολλοὶ θεωροῦσαν σὰν οὐτοπία.

Ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Δημητρίου διετήρησε στὴ ψυχή της ἀκοίμητη, τὴν πίστι στὰ ἑλληνικὰ ἰδεώδη καὶ αἰῶνες τώρα ἀποτελεῖ τὸν προμαχῶνα καὶ τὴν ἀσπίδα τῆς Μητέρας Ἑλλάδος.

Τοῦτες τὶς μέρες ὁλάκερη ἡ Ἑλλάδα, κοιτάζει περήφανα πρὸς τὴ Θεσσαλονίκη. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἡ Θεσσαλονίκη ἀναλαμβάνει νὰ διακηρύξῃ σ' ὁλόκληρο τὸ κόσμο, ὅτι ὑπάρχει πάντοτε Ἑλλάδα μὲ ἀστείρευτες ὑλικὲς καὶ πνευματικὲς δυνάμεις, ἡ ὁποία δὲν λιποψυχεῖ καὶ δὲν λυγίζει οὔτε ἀπὸ ἀγῶνες καὶ θυσίες οὔτε ἀπὸ τὶς ἀδικίες τῶν ἰσχυρῶν.

Ζῇ καὶ θὰ ζῇ πάντα, γιατὶ πιστεύει στὴν ἀποστολή της. Ἐργάζεται καὶ πιστεύει σὲ μιὰ καλλίτερη αὔριο. Ἡ πίστις αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη δύναμίς της, ἡ δύναμις ποὺ τὴν ἀνύψωσε στὰ δυσθεώρητα ὕψη τῆς πνευματικῆς καὶ τεχνικῆς ἀνατάσεως.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΕΥΗ ΣΤΗ ΖΥΡΙΧΗ

Ἀπὸ τὸ βιβλίο «**Ἡ χώρα μὲ τὶς γαλανὲς λίμνες**» τοῦ Λογοτέχνου, Πρυτάνεως τῆς Παντείου Σχολῆς καὶ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ**

Ὅταν κατεβαίνει κανεὶς ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Γενεύης, ἀπορεῖ μὲ τὸ αἴσθημα ποὺ ἔχει, ὅτι δὲν πάτησε ἀκόμη στὴ γῆ, ἀλλὰ πετάει ἀκόμη τάχα. Τόσο ὁ ἀέρας εἶναι φρέσκος κι' ἐλαφρὸς αὐτὴ τὴν καλοκαιρινὴ ἐποχή. Κι' ὅταν προχωρεῖ, στὰ γραφεῖα, ὁδηγούμενος ἀπὸ τοὺς καθαροὺς κι' εὐγενικοὺς τελωνοφύλακες καὶ βλέπει ἔξαφνα ἕνα ἔλατο, πλάϊ στὸ κτίριο, τότε καταλαβαίνει ὅτι βρίσκεται ψηλά, σχεδὸν σὲ βουνό, στὸ μεγάλο κι' ὡραῖο βουνό, ποὺ ἀποτελεῖ ὁλόκληρη τὴν Ἑλβετία.

Ἡ ἐλαφράδα κι' ἡ χάρη βασιλεύουν ἐδῶ, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα κι' ὁ γαλλικὸς τόνος. Ἡ καθαριότητα κι' ἡ τάξη, ἡ ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια τοῦ πράσινου τ' ἄφθονα λουλούδια στοὺς κήπους, οἱ σχεδιασμένες μὲ λουλούδια πεταλοῦδες καὶ μέλισσες πάνω στὰ μεγάλα πάρκα, ἡ ἐξαίσια παραλίμνια λεωφόρος Οὐΐλσων, ὅλα στεφανώνονται ἀπὸ τ' ἀσημένιο καὶ γαλανὸ χρῶμα τῆς ἤρεμης καὶ χαριτωμένης λίμνης τῆς Γενεύης, ποὺ χάνεται στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα, τυλιγμένη στὰ μακρυνὰ κι' αἰσθηματικὰ ὄνειρά της.

Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἡ Ἑλβετία, ἀλλὰ μόνο ἕνα χρῶμα, ἕνας τόνος ἀπὸ τὸ σύνολό της. Γιὰ νὰ συλλάβει κανεὶς αὐτὸ τὸ σύνολο, ποὺ ἀποτελεῖ προπάντων τὴ χάρη καὶ τὴν ἀξία αὐτῆς τῆς χώρας, πρέπει νὰ κάνει μιὰ συνεχῆ διαδρομὴ ἀπὸ τὴν μιὰν ἄκρη στὴν ἄλλη. Τότε θὰ ἰδεῖ ὅτι ἡ Ἑλβετία δὲν εἶναι μιὰ χώρα, ἀλλὰ πολλὲς μικρὲς χῶρες, ποὺ ἡ μιὰ διαφέρει ἔντονα ἀπὸ τὴν ἄλλη, καὶ στὸ χρῶμα καὶ στὸ χαρακτῆρα καὶ στὸ τοπεῖο. Καὶ τότε θὰ θαυμάσει ἀληθινὰ τὴν ποικιλία αὐτή, ποὺ συνδυάζεται σ' ἕνα ἁρμονικὸ σύνολο κ' ἔχει συνθέσει τὸ ἐνιαῖο πνεῦμα τῆς χώρας, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Κράτους.

Ἀπὸ τὴ Γενεύη στὴ Ζυρίχη, ἡ διαδρομὴ δίνει ὅλη τὴν εἰκόνα τῆς βαθμιαίας ἀλλαγῆς τοῦ τοπείου καὶ τοῦ πνεύματος. Νομίζει κανεὶς πὼς ἀλλάζει σιγὰ-σιγὰ καὶ μηχανικὰ μιὰ σκηνογραφία.

Τὸ γαλανὸ πλαίσιο τῆς μεγάλης λίμνης Λεμάν, ποὺ εἶναι ἀληθινὴ θάλασσα, συνοδεύει τὸ τραῖνο σ' ὅλη τὴν δυτικὴ περιοχή, δηλαδὴ τὴ γαλλική, ἢ ὅπως ὀνομάζεται ἐδῶ τὴ «ρωμανικὴ» (ramande). Οἱ παραλίμνιες πόλεις ποὺ περνᾶ τὸ τραῖνο ἔχουν ὅλες ὀνόματα γαλλικά. Λωζάννη, Ὑβερντόν, Σαὶν-Ὠμπέν, Κολομπιέ, Νεσατέλ, Μακολὲν κλπ. Οἱ ἐπιγραφὲς τῶν σταθμῶν, τῶν ἐργοστασίων, τῶν μαγαζιῶν, ὅλα γαλλικά. Οἱ ἐπιβάτες, ποὺ ἀνεβοκατεβαίνουν ἔχουν κι' αὐτοὶ ὅλα τὰ γαλλικὰ χαρακτηριστικὰ κι' οἱ ἐλαφροὶ τόνοι τῆς γαλλικῆς γλώσσας γεμίζουν τοὺς σταθμοὺς καὶ τὸ τραῖνο.

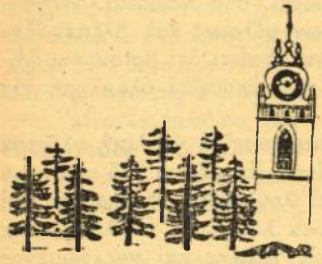
Μὰ καὶ τὸ φυσικὸ πλαίσιο εἶναι ἀνάλογο. Τοπεῖα ἥπια καὶ φωτεινά, μὲ ἐλαφρὸ γαλανὸ οὐρανό, μὲ ἄσπρα ξεφτισμένα συννεφάκια.

Μὰ ὅσο προχωροῦμε πρὸς τὰ βορειοανατολικά, σιγὰ-σιγά, ἡ σκηνογραφία ἀλλάζει. Στὴν πόλη Μπήλ, ποὺ βρίσκεται στὴν ἄκρη τῆς ὁμώνυμης λίμνης κι' ἔχει δύο ὀνομασίες μιὰ γαλλικὴ (Μπιὲν) καὶ μιὰ γερμανικὴ (Μπήλ,) ὑπάρχει καθὼς κατάλαβα τὸ ἀόριστο πάντοτε σύνορο, ποὺ χωρίζει τὶς δυὸ περιοχές. Μετὰ τὴν πόλη αὐτή, προχωρεῖ κανεὶς στὴν γερμανικὴ περιοχή. Οἱ γερμανικὲς ἐπιγραφὲς κυριαρχοῦν, ὁ τόνος γίνεται ἀλλοιώτικος, κάπως πιὸ σοβαρός, πιὸ βαρύς.

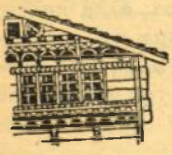
Σύμπτωση βέβαια ἦταν πού, καθὼς προχωρούσαμε ὁλοένα πρὸς τὰ βορειοα-

νατολικά, ἄλλαξε σιγὰ-σιγὰ κι' ὁ καιρός! Ὁ οὐρανὸς συννέφιασε, μιὰ ψιλὴ βροχὴ ἄρχισε νὰ πέφτει. Τὸ βαθυπράσινο τοπεῖο μὲ τὰ ἔλατα, μοιάζει ἔτσι πιὸ σκυθρωπό. Τὸ φῶς, κι' ἡ ἐλαφράδα τῆς Γενεύης φαίνεται τώρα σὰ μακρυνὴ ἀνάμνηση κι' ἡ κομψότατη κοπέλλα ποὺ μπῆκε στὸ διαμέρισμά μας στὴ Λωζάννη (τὴν πρώτη, ὅπως εἶδα, πόλη στὴν κομψότητα καὶ στὴ χάρη τῶν γυναικῶν) μὲ τὰ λεπτότατα χαρακτηριστικά, καὶ τὴ σχεδὸν Παριζιάνικη χάρη, φαίνεται τώρα ἀνεξήγητα πλαισιωμένη στὸ γκρίζο αὐτὸ τοπεῖο, ἐνῶ στὰ φωτεινὰ γαλανὰ μάτια της διατηρεῖ πάντα κάτι ἀπὸ τὰ φωτεινὰ ὄνειρα τῆς λίμνης Λεμάν.

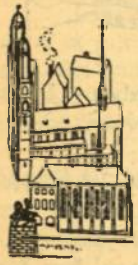
Βρέχει πάντοτε ἐλαφρά, ἐλαφρά... Χωριουδάκια ἐδῶ κι' ἐκεῖ, μὲ τὴ γοτθικὴ λόγχη τῆς ἐκκλησίας τους νὰ χάνεται μέσα στὰ χαμηλὰ σύννεφα. Μεσαιωνικοὶ πύργοι, στεφανωμένοι ἀπὸ δάση, προβάλλουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ, σὲ καμμιὰ κορυφή. Σολοτούρν, Χάγενδορφ, Ὄλτεν, Ἀαράου, Μπάντεν... Βρισκόμαστε στὴν καρδιὰ τῆς γερμανικῆς Ἑλβετίας. Τὸ τοπεῖο στεφανώνεται ἀπὸ πανύψηλα βουνὰ καὶ σκοτεινὰ δάση. Οἱ ἐπιβάτες ποὺ μπαίνουν σὲ κάθε σταθμὸ εἶναι ροδοκόκκινοι καὶ γεροί, γεμίζουν τὸ διαμέρισμα μὲ τὴν παρουσία τους. Εὔρωστες κυρίες θρονιάζονται στερεὰ στὶς θέσεις τοῦ βαγονιοῦ. Ξανθὰ καλοθρεμμένα παιδάκια καὶ πανέρια μεγάλα καὶ καθαρὰ εἶναι ἡ ἀκολουθία τους. Ὁ τόπος γεμίζει κίνηση, ζωὴ καὶ ξένιαστα τσιμπούκια. Κι' ἡ ψιλὴ βροχὴ ἐξακολουθεῖ.

Νόϋενχοφ, Σλῆρεν, Ντιετικόν... Τὸ τελευταῖο αὐτὸ ὄνομα, μὲ τὴν ἑλληνική του κατάληξη μᾶς βάζει σὲ συλλογή. Κι' ἀκόμα περισσότερο, ὅταν πιὸ πέρα, περνοῦμε ἀπὸ ἄλλο χωριὸ μὲ ὅμοια κατάληξη. Ὀρλικόν. Σκανδαλισμένοι, κοιτάζουμε τὸ χάρτη. Στὴν περιοχὴ αὐτὴ τῆς βορειοανατολικῆς Ἑλβετίας εἶναι ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς χωριῶν καὶ κωμοπόλεων μὲ τὴν κατάληξη —ικόν : Ρυμικόν, Μελλικόν, Δοττικόν, Δαλλικόν, Ζολλικόν. Ἐφφρετικόν, Σισικὸν κλπ. Ἄθελά μας, ξυπνάει μέσα μας ἡ ψυχὴ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ποὺ ἁπλώθηκε κι' ἔζησε σ' ὅλες τὶς χῶρες τῆς Οἰκουμένης. Τάχα, νὰ εἶχαν σταθεῖ ἐδῶ τίποτε ἀρχαῖοι συνοικισμοὶ Ἑλλήνων, ποὺ ἔγιναν μισθοφόροι στοὺς χρόνους τῆς παρακμῆς καὶ τὰ πεπρωμένα τους τοὺς ἔφεραν ὡς αὐτὸ ἐδῶ τὸ ὀρεινὸ κέντρο τῆς Εὐρώπης μαζὶ μέ τοὺς ρωμαϊκοὺς λεγιῶνες; Ὑπόθεση παράτολμη, ποὺ μᾶς κάνει νὰ βυθιστοῦμε σὲ στοχασμούς.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις μπαίνουμε στὴν περιοχὴ τῆς Ζυρίχης. Ἀληθινά, εἶναι σὰ νὰ πήγατε ἀπὸ μιὰ χώρα σὲ μιὰν ἄλλη, ὁλότελα διαφορετική. Στὰ περίχωρα ἐπικρατεῖ ὁ βιομηχανικὸς τόνος. Στὴν πόλη μέσα, ὁ γερμανικὸς σοβαρὸς τόνος, τὸ σύστημα, τὸ πρόγραμμα, ἡ ἀνάλυση. Ἡ τάξη ὅμως κι' ἡ καθαριότητα κι' ἡ χάρη εἶναι κι' ἐδῶ ἀμετάβλητη. Γιατὶ ὑπάρχει, μολαταῦτα κάτι τὸ κοινό, κάτι τὸ ἀκαθόριστο, ποὺ ἑνώνει μὲ λεπτότητα καὶ χάρη τὶς διαφορετικὲς αὐτὲς περιοχές, καὶ κάνει ἐξαιρετικὰ εὐχάριστη τὴν ἐντύπωση αὐτῆς τῆς μεταβολῆς.

Γιαυτὸ εἴδαμε τὴν κομψὴ συνταξιδιώτισσά μας ἀπὸ τὴ Λωζάννη νὰ κατεβαίνει στὴ Ζυρίχη καὶ νὰ βρίσκει κι' ἐδῶ τὸ ὡραῖο πλαίσιό της στὶς ὄχθες τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Λιμὰτ ποὺ διασχίζει τὴν πόλη, καὶ στὸ καταπράσινο παραλίμνιο πάρκο, ὅπου τὸ μαρμάρινο λιοντάρι τῆς Ζυρίχης, μὲ τὸ ἕνα πόδι στηριγμένο στὸ θυρεὸ τοῦ καντονίου, κοιτάζει σοβαρὸ κι' ἀμίλητο τὰ γνώριμα κι' ἥσυχα νερὰ τῆς λίμνης τῆς Ζυρίχης. Σοβαρή, ἐργατικὴ καὶ πολυάσχολη εἶναι ἡ πρωτεύουσα αὐτὴ τῆς γερμανικῆς Ἑλβετίας.

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΔΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΛΑΣΚΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΦΟΔΙΑΣΟΥΝ ΜΕ ΕΙΔΗ ΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν τοῦ τέως Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων
κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΥΒΙΤΗ**

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1940 μία μικρὰ ὁμὰς τολμηρῶν καὶ ριψοκινδύνων Καναδῶν ἀστυνομικῶν, ἐπιβαίνουσα μιᾶς μικρῆς σκούνας, ἐπεχείρησε καὶ ἐξετέλεσε ἕνα ὑπερπόντιον ταξίδι πλῆρες περιπετειῶν καὶ κινδύνων, διανύσασα χιλιάδες ναυτικὰ μίλια ἀπὸ τὸ Vancouver τῆς νήσου Herschel τοῦ εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ (δυτικοῦ μέρους τοῦ Καναδᾶ) εἰς τὸ Χάλιφαξ καὶ Σίδνεϋ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ (ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ Καναδᾶ). Τὸ ταξίδι αὐτὸ διήρκεσε δύο περίπου ἔτη, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ πλήρωμα τοῦ σκάφους διέτρεξε μυρίους κινδύνους καὶ ἔσχε ὡς ἀπώλειαν τὸν θάνατον ἑνὸς ἀστυνομικοῦ. Γιαυτὸ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος παρεσημοφορήθησαν δι' ἀνωτέρου παρασήμου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Τὸ πλήρωμα τοῦ σκάφους, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὸ ὄνομα Saint Roch καὶ ἦτο διαστάσεων μήκους 104 ποδῶν (31,60μ.) πλάτους 25 ποδῶν (7,60μ.) καὶ βάθους 12 1/2 ποδῶν (3,80μ.) ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς ἑξῆς ἀστυνομικούς: 1) Larsen ἀρχιφύλαξ (Κυβερνήτης τοῦ σκάφους), 2) Foster ὑπαρχιφύλαξ (Μηχανικός), 3) Farrar ἀστυφύλαξ (βοηθὸς τοῦ Κυβερνήτου), 4) Friederich ἀστυφύλαξ (2ος μηχανικός), 5) Chartrand ἀστυφύλαξ (ναύτης), 6) Monnete ἀστυφύλαξ (ναύτης), 7) Hant ἀστυφύλαξ (ναύτης), 8) Parry ἀστυφύλαξ (μάγειρος) καὶ Hadley ἀστυφύλαξ (χειριστὴς ἀσυρμάτου).

Τὸ σκάφος ἀπέπλευσε τὴν 21 Ἰουνίου 1940 ἀπὸ τὸ Vancouver, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπρομηθεύθη 151 τόννους κάρβουνο, πετρέλαιο καὶ ζωοτροφὰς διὰ τὸ πλήρωμα καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ἀποσπάσματα τοῦ Δυτικοῦ Καναδᾶ. Τὸ σκάφος ἐφωδιάσθη ἐπίσης μὲ σωσσίβια διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος. Τὴν 23 Ἰουνίου ἔφθασε εἰς τὴν νῆσον Boat, εἰς τὸν λιμένα τῆς ὁποίας ἐσταμάτησαν διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν μιᾶς μικρῆς βλάβης τῆς ἀντλίας πιέσεως τοῦ πετρελαίου. Τὴν ἑπομένην ἀπέπλευσαν καὶ μὲ ὡραῖον καιρὸν ἐπέρασαν διὰ τῆς διόδου τοῦ Univak ἀπὸ τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν εἰς τὴν Βερίγγειον Θάλασσαν. Ἐκεῖ συνήντησαν σφοδροὺς ἀνέμους καὶ βοχὰς δι' ὃ ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσουν καταφύγιον εἰς ἕνα ὁρμῖσκον τῆς νήσου Acam. Ὅταν ἡ θύελλα ἐπέρασε, τὸ σκάφος ἐπροχώρησε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα Ἀκατὰν, ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆς 6ης Ἰουλίου διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μηχανῶν καὶ προμήθειαν νεροῦ. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπέπλευσαν καὶ ἔφθασαν εἰς τὸν λιμένα Durch, ἔνθα εὑρίσκονται τὰ γραφεῖα τῆς ἐμπορικῆς ἑταιρείας Ἀλάσκα. Τὸ πλήρωμα ἐφιλοξενήθη εἰς τὸ κόττερον τῆς Ἀκτοφυλακῆς Shoshomo τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοττέρου.

Ἀφ' οὗ ἐπρομηθεύθησαν 2153 γαλόνια πετρελαίου καὶ μερικὰ λαχανικά, ἀπέπλευσαν τὴν 10 Ἰουλίου διὰτὸ Teller τῆς Ἀλάσκας, ὅπου ἔφθασαν κατόπιν ἑνὸς πολὺ κακοῦ ταξιδιοῦ, λόγῳ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων, τῆς βροχῆς καὶ τῆς ὁμίχλης τὴν 14 Ἰουλίου. Ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν μὲ κατεύθυνσιν τὸ ἀκρωτήριον York, συναντήσαντες κατὰ τὴν πορείαν των βροχὴν καὶ ὁμίχλην καθιστῶσαν ἀφανῆ τὴν ξηράν. Αὕτη ἐφάνη μόνον ὅταν τὸ σκάφος ἐπλησίασε τὸ ἀκρωτήριον Lisburne εἰς τὸν ἀρκτικὸν Ὠκεανόν. Τὸ σκάφος συνήντησεν σωρείαν πάγων, δι' ὃ ἠναγκάσθη νὰ ἀγκυροβολήσῃ μακρὰν τοῦ ἀκρωτηρίου Smyth. Πέραν τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου συνήντησαν περισσότερα καὶ μεγαλείτερα κομμάτια πάγου, τὰ ὁποῖα παρεκώλυον σοβαρῶς τὸν περαιτέρω πλοῦν τοῦ σκάφους. Τὴν 24ην Ἰουλίου τὸ σκάφος συνήντησε κακὸ καιρὸ μετὰ θυελλῶν καὶ

βροχῶν, αἱ μηχαναί του αἰφνιδίως ἐσταμάτησαν, καὶ τοῦτο παρασυρόμενον ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῶν πάγων ἔφθασε τὴν ἑπομένην εἰς τὸ ἀκρωτήριον Halket. Στὸ μέρος αὐτὸ ὁ πάγος ἦτο στερεὸς καὶ τὸ σκάφος ἠναγκάσθη νὰ πλέῃ μακρὰν τῆς παραλίας, ὁπότε στὸ τέλος ἀπεκλείσθη ἀπὸ τοὺς πάγους, τῶν ὁποίων ἔγινε αἰχμάλωτον, καὶ ὑπεχρεώθη νὰ ἐκτελῇ ἐλαφρὰς κινήσεις ἐμπρὸς καὶ πίσω μὲ πολλὰς δὲ δυσκολίας κατώρθωσε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοὺς πάγους καὶ πιεζόμενον ἠναγκάσθη νὰ ἀγκυροβολήσῃ σὲ μιὰ ξέρα διὰ νὰ ἀποφύγῃ ἀσφαλῆ ὥθησιν πρὸς τὴν παραλίαν· τὴν 2αν Αὐγούστου ἀνεχώρησαν πλέοντες πρὸς ἀνατολὰς ὅπου συνήντησαν σκληρὸν πάγον καὶ μετὰ 5 ἡμέρας ἐν ὄψει τῆς νήσου Cross ἠχμαλωτίσθησαν ὑπὸ τῶν πάγων καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ κινηθοῦν. Ὕστερα ἀπὸ μεγάλους κόπους καὶ κινδύνους ἐπέτυχαν νὰ ἐλευθερωθοῦν καὶ νὰ φθάσουν τὴν 12ην Αὐγούστου εἰς τὴν νῆσον Herschel. Ἐκεῖ ἐπρομηθεύθησαν καύσιμον ὕλην καὶ διάφορα τρόφιμα. Τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἔφθασεν ἐκεῖ μία βάρκα ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸ ἀπόσπασμα τοῦ Aklavik κυβερνωμένη ἀπὸ τὸν Ὑπαστυνόμον Bullard, διὰ νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τρόφιμα. Τὴν 17ην Αὐγούστου τὰ δύο σκάφη μαζὶ ἀπέπλευσαν καὶ προσεπάθησαν νὰ φθάσουν εἰς Tuctoyaktuk πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Mackenzie, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ἰσχυρῶν ἀνατολικῶν ἀνέμων καὶ τῶν θυελλῶν ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν νῆσον Herscekel. Τὴν 19ην Αὐγούστου ἀπέπλευσαν ἐκ νέου τὰ δύο σκάφη καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ toker ἔνθα παρέμειναν μέχρις ὅτου διελύθη ἡ ὁμίχλη καὶ ἐκαλλιτέρευσεν ὁ καιρός. Ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν καὶ ἔφθασαν εἰς Tuctoyakruk ἔνθα ἐξεφόρτωσαν τὰ κάρβουνα καὶ ἐπρομηθεύθησαν τρόφιμα καὶ παστὰ ψάρια. Ὁ ἀστυφύλαξ Poters ἐπεβιβάσθη τοῦ σκάφους ὡς βοηθὸς Μηχανικοῦ καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ συναδέλφου του Frederick ὅστις μετετίθετο εἰς ἀπόσπασμα Aklavik.

Τὴν 24ην Αὐγούστου τὸ σκάφος, ρυμουλκοῦν τὴ βάρκα ξεκίνησε καὶ συνήντησε σφοδρὰν θύελλαν καὶ πυκνὴν ὁμίχλην. Ἐν τούτοις μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ προσπάθειαν ἐπροχώρησε καὶ ἔφθασε εἰς Coppermain ἔνθα ἦτο ἕδρα ἑτέρου ἀστυνομικοῦ ἀποσπάσματος. Ἐκεῖ ἐξεφόρτωσαν τὸ ὑπόλοιπο κάρβουνο, μερικὰ τρόφιμα καὶ περίλαβον τρεῖς σκύλους, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν περιπολιῶν. Ὁ ἀστυφύλαξ Monette, ὅστις συνεχῶς ὑπέφερε ἀπὸ ναυτίαν, μετετέθη εἰς τὸ ἐκεῖ ἀπόσπασμα, ἀντὶ τοῦ συναδέλφου του Hunt, ὅστις προωρίζετο διὰ τὸ ἀπόσπασμα, ἀλλὰ παρέμεινε εἰς τὸ σκάφος. Τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἀπέπλευσαν καὶ μετὰ πέντε ἡμερῶν πλοῦν ἔφθασαν εἰς Cambridge ὅπου καὶ ἐκεῖ ἐξεφόρτωσαν προμηθείας διὰ τὸ ἀπόσπασμα καὶ παρέλαβον ἀκόμη 4 σκύλους. Ἡ βάρκα παρεδόθη εἰς τὸ ἀπόσπασμα καὶ τὸ σκάφος μόνον πλέον ἐγκατέλειψε τὸ Cambrifge καὶ μετὰ κινδυνώδη πλοῦν κατέφυγεν εἰς τὰς νήσους Finlayson, λόγῳ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων. Εἶτα ἐπροχώρησαν μὲ μυρίας δυσκολίας λόγῳ τοῦ κακοῦ καιροῦ καὶ ἀγκυροβόλησαν μακρὰν τῆς παραλίας τοῦ Κέντ. Ἡ ὁμίχλη καὶ ἡ βροχὴ ἐκράτησαν ἐκεῖ τὸ σκάφος ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ εἶτα ἐπροχώρησε καὶ διὰ τοῦ κόλπου de Saly τῆς νήσου Banks, ἔφθασε τὴν 25 Σεπτεμβρίου εἰς τὸν κόλπον Walker, τὸν ὁποῖον τὸ πλήρωμα ἐξέλεξε διὰ μέρος παραχειμάσεως, καθ' ὅσον ἐπροστατεύετο ἀπὸ τοὺς ἀνατολικοὺς ἀνέμους. Ἐκεῖ ἀπεκλείσθησαν ὑπὸ τῶν πάγων καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ παραμείνουν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα τοῦ 1940-41.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος ἐξετέλεσαν περιπολίας εἰς τὰς νήσους Holman, Ramsay, Βικτώριαν, Princess Royal καὶ Bank ἐπισκεφθέντες μερικὰς φυλὰς Ἐσκιμώων. Τὸ σκάφος ἔμεινε αἰχμάλωτον τῶν πάγων ἀπὸ τὰς 15 Σεπτεμβρίου 1940 μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1941. Διαρκούσης τῆς ἀνοίξεως τὸ σκάφος ἐβάφη καὶ ἐξητάσθησαν ἐπιμελῶς ὅλα τὰ μηχανήματα. Τὴν 31 Ἰουλίου ὁ πάγος ἤρχισε νὰ λυώνῃ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ σκάφος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ χειμερινό του καταφύγιο. Ὀλίγον μετὰ τὸν ἀπόπλουν τὸ σκάφος ἐπεβράδυνε τὸν πλοῦν του λόγῳ τοῦ ὑπερβολικοῦ μεγέθους τῶν ἐπιπλεόντων πάγων. Ἐν τούτοις μὲ πολὺ κόπο καὶ μεγάλη προσπάθεια κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν νῆσον Holman, ἀπὸ ὅπου παρέλαβε ἕνα μικρὸ παιδὶ

ἰθαγενοῦς πρὸς ἰατρικὴν παρατήρησιν εἰς τὸ ἰατρεῖον τοῦ Aklavik. Ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν καὶ συνήντησαν μεγάλα κομμάτια πάγου καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀγκυροβολήσουν λόγῳ τῆς πολλῆς ὁμίχλης, πλησίον ἑνὸς ἐπιπλέοντος παγοβούνου. Τὰ νερὰ σαυτὸ τὸ μέρος ἦσαν ἀβαθῆ καὶ τὸ σκάφος προσήραξε καταστὰν ἀνίκανον νὰ πλεύσῃ πρὸς τὸ Tuk-Tuk. Τὸ πλήρωμα κατέβαλε σοβαρὰς προσπαθείας διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ σκάφος, ὅπερ ἐπέτυχε μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ κατώρθωσε τὴν 9ην Αὐγούστου νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν νῆσον Bailly. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ πάγος ἤρχισε νὰ γίνεται σκληρότερος ἀλλ' ὁ καλὸς καιρὸς ηὐνόησε τὸν πλοῦν, εἰς τρόπον ὥστε τὴν 10ην Αὐγούστου νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Koppermine. Ἐκεῖ ἐξεφόρτωσαν προμηθείας καὶ παρέλαβον κενὰ δοχεῖα. Τὴν 14 Αὐγούστου ἀπέπλευσαν διὰ τὸν κόλπον Kabridg ὅπου ἔφθασαν μετὰ δύο ἡμέρας. Ἐξεφόρτωσαν προμηθείας καὶ ἐγέμισαν τὰ κενὰ δοχεῖα μὲ νερό, διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς σαβούρα. Ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν τὴν 19ην Αὐγούστου, λόγῳ ὅμως τοῦ κακοῦ καιροῦ καὶ τῆς μικρῆς ὁρατότητος δὲν κατώρθωσαν νὰ φθάσουν εἰς τὴν νῆσον Lind.

Ἡ πηξὶς τοῦ σκάφους ἠχρηστεύθη λόγῳ τῆς γειτνιάσεως πρὸς τὸν μαγνητικὸν πόλον καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ παραμείνουν ἐκεῖ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας. Ἐξετέλεσαν πολλὰς βυθομετρήσεις καὶ μετὰ πολλὰς περιπετείας ἔφθασαν τὴν 25 Αὐγούστου εἰς τὴν νῆσον τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου. Αἱ βυθομετρήσεις ἐξηκολούθησαν διότι οὐδὲν σκάφος τοῦ τύπου τοῦ Saint Roch εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ μέρος αὐτό. Μὲ μύριες προφυλάξεις τὸ σκάφος ἐπέρασε διὰ μέσου μικρῶν βραχωδῶν νήσων καὶ ἀγκυροβόλησε τὴν 27ην Αὐγούστου εἰς τὸν κόλπον Peterson. Τὴν 30ὴν Αὐγούστου ἀπέπλευσαν ἐκεῖθεν καὶ διότι ὁ πλοῦς ἐγένετο εἰς ἀβαθῆ νερὰ ἐξηκολούθησαν αἱ βυθομετρήσεις. Χάλαζα καὶ χιὼν ἠνάγκασαν τὸ σκάφος νὰ καταφύγῃ εἰς ὑπήνεμον μέρος τῆς παραλίας Matheson. Ὅταν ὁ καιρὸς ἐκαλλιτέρευσε τὸ σκάφος ἐξεκίνησε. Ἕνας ναύτης διετάχθη νὰ μένῃ παρὰ τὸν πρῶτον ἱστόν, πρὸς παρατήρησιν καὶ ἐξερεύνησιν τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης. Μεταξὺ τοῦ κολπίσκου Spence καὶ τῆς νήσου Matty ἕνας ὀγκόπαγος ἠμπόδισε τὴν προχώρησιν τοῦ σκάφους. Τοῦτο ἀγκυροβόλησε ὀλίγον μακρὰν τοῦ παγοβούνου. Κατὰ τὴν νύχτα τῆς 2ας Σεπτεμβρίου ἐμαίνετο σφοδρὰ θύελλα, μεγάλα δὲ παγόβουνα κτυποῦσαν ἐπάνω στὸ σκάφος. Τὴν πρωΐαν ὁ ἄνεμος ἐμετριάσθη καὶ ἤλλαξε κατεύθυνσιν καὶ ἔτσι τὸ σκάφος κατώρθωσε νὰ κινηθῇ καὶ νὰ ἀγκυροβολήσῃ πλησίον τῆς παραλίας.

Ὁ καιρὸς ἦτο χιονώδης μὲ ἐναλλασσομένους σφοδροὺς ἀνέμους. Τὴν 3ην Σεπτεμβρίου τὸ σκάφος ἐξηκολούθησε προσεκτικὰ τὸν πλοῦν καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰσῆλθεν εἰς τὸν κολπίσκον Pastey τῆς χερσοννήσου Boothia. Τὸ πρωὶ τῆς ἑπομένης τὸ πλήρωμα ἐξῆλθεν εἰς τὴν ξηρὰν πρὸς παρακολούθησιν τῶν συνθηκῶν τοῦ πάγου. Ὅσο μποροῦσε νὰ ἰδῇ τὸ μάτι ὁ πάγος ἐπλησίαζε εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἡ εἴσοδος ἀπεκλείσθη. Τὸ σκάφος τελείως κυκλωμένο ἀπὸ τοὺς πάγους ἐπιέσθη σοβαρῶς καὶ αἱ μηχαναί του ἠχρηστεύθησαν.

Τὴν 3ην Σεπτεμβρίου ὅταν ἡ κίνησις τῶν πάγων ἐχαλαρώθη τὸ σκάφος ἀνοίχτηκε καὶ ἀγκυροβόλησε στὰ ἀνοιχτά. Τὴν νύκτα δυνατοὶ ἄνεμοι προώθησαν καὶ πάλιν τοὺς πάγους πλησίον τοῦ σκάφους, ὅπερ παρεσύρθη καὶ παρενεβλήθη μεταξὺ δύο παγοβούνων. Τὴν 6ην Σεπτεμβρίου τὸ σκάφος προσέκρουσε σὲ μιὰ ἀμμουδιὰ περιεστράφη δὶς καὶ ἔκλινε πρὸς τὴν μίαν πλευράν, εὐτυχῶς ὅμως ἡ πίεσις τῶν πάγων τὸ ὤθησε λίγο μακρύτερα σὲ μιὰ ἄλλη ἀμμουδιὰ βάθους ἑπτὰ ποδιῶν, παρασύρων καὶ τὰς δύο ἀγκύρας. Ὀλίγον βραδύτερον τὸ σκάφος ἐπέτυχε νὰ ἀπομακρυνθῇ κινούμενον μαζὶ μὲ τὸν πάγον. Ἐμπρὸς καὶ πίσω ταλαντευόμενον ἀπέφυγε βεβαίαν καταστροφήν, τελικῶς ἐπλησίασε στὴν ἀκτὴν ὅπου ἐπιέσθη ὑπὸ τῶν πάγων. Ὁ πάγος διερράγη καὶ ὕστερα ἀπὸ τέσσαρας ἡμέρας τὸ σκάφος βοηθούμενον ἀπὸ τὰς μηχανάς του προωθήθη περὶ τὰς 50 γυάρδας προσαράξαν σὲ ἕνα παγόβουνο. Στὸ τέλος τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐνδύματα καὶ κάρβουνα τὰ ἔβγαλαν καὶ τὰ ἐστίβαξαν ἐπάνω στὸ παγόβουνο. Τὸ καναβάτσο ἐξεδιπλώθη καὶ ἐκάλυψε τὸ ἐμπρόσθιο καὶ ὀπίσθιο μέρος τοῦ σκάφους. Τὸ σκάφος παρέμεινεν αἰχμάλωτον τῶν πάγων καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα

τοῦ 1941-42. Διαρκοῦντος τοῦ χειμῶνος ὁ Κυβερνήτης μὲ ἕνα ἰθαγενῆ καὶ δέκα σκύλους καὶ ἕνα μικρὸ ἔλκυθρο, καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ Κυβερνήτου μὲ ἕνα ἔλκυθρο καὶ ἓξ σκύλους ἐξῆλθον εἰς περιπολίαν στὸ Fort-Ross. Ἀπὸ ἕναν ὑψηλὸν λόφον ἔκαναν παρατηρήσεις περὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ πάγου. Ἡ περιπολία εἰς τὴν χερσόνησον Boothia διήρκεσε 21 ἡμέρας καὶ ἐκάλυψεν ἀπόστασιν 320 μιλλίων. Διαρκοῦντος τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1942 ὁ ἀστυφύλαξ Chartrand μὲ ἕνα ἰθαγενῆ καὶ μὲ μερικὰ σκυλιὰ ἔκανε μιὰ περιπολία στὴ χώρα τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου. Κατὰ τὴν περιπολίαν αὐτὴν ὁ Chartrand ἦλθε σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς παρὰ τῶν ὁποίων ἐπρομηθεύθη χειμερινὰ ἐνδύματα διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ πληρώματος.

Ἡ περιπολία αὐτὴ διήρκεσε 28 ἡμέρας καὶ ἐκάλυψεν ἀπόστασιν 489 μιλλίων. Τὴν 24ην Φεβρουαρίου ὁ Κυβερνήτης μὲ τὸν ἀστυφύλακα Hunt, ἕνα ἰθαγενῆ ὁδηγόν, ἕνα μεγάλο ἔλκυθρο καὶ ἑπτὰ σκύλους ἐξῆλθεν εἰς περιπολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπογραφῆς καὶ ἐξετάσεως τῶν γενικῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῶν Ἐσκιμώων. Ἡ περιπολία διήρκεσε 71 ἡμέρας καὶ ἐκάλυψεν ἀπόστασιν 1140 μιλλίων. Ἐπεσκέφθησαν τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς χερσονήσου Boothia καὶ τῆς χερσονήσου Simpson καὶ ἄλλας περιοχὰς καὶ τελικῶς προσβληθέντες ἀμφότεροι ὑπὸ ἰνφλουέντζας ἐπέστρεψαν στὸ σκάφος τὴν 6ην Μαΐου 1942. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1942 ὁ ἀστυφύλαξ Chartrand προσβληθεὶς ὑπὸ καρδιακοῦ νοσήματος ἀπεβίωσεν. Ὁ Κυβερνήτης τοῦ πλοίου εὗρε ἕνα πάστορα καὶ ἐνεταφίασε τὸν ἀποθανόντα ἀστυφύλακα εἰς τὴν ξηράν. Ἐκεῖ ἀνήγειραν ἓν μικρὸ μνημεῖο ἐκ λίθων μὲ ἕνα σταυρὸν διὰ νὰ δεικνύῃ τὸν τάφον τοῦ ἀστυφύλακος. Τὴν 3ην Αὐγούστου ὁ καιρὸς ἦτο κακός, ἔπρεπε ὅμως νὰ ἀποφασίσουν ἂν θὰ φύγουν ἢ θὰ μείνουν δι' ἕνα ἀκόμη χειμῶνα ἐκεῖ. Ἀπέπλευσεν τὸ σκάφος αὐθημερὸν καὶ ἔφθασε ὕστερα ἀπὸ πλοῦν 15 μιλλίων σὲ μιὰ στενωπό, ὅπου ὁ πάγος ἦτο ἀδιαπέραστος. Τὸ σκάφος ἠγκυροβόλησε ἐν ἀναμονῇ βελτιώσεως τοῦ καιροῦ. Ὀλίγον βραδύτερον ἡ στενωπὸς ἐκλείσθη ἀπὸ τοὺς πάγους καὶ οὕτω τὸ σκάφος παρέμεινεν αἰχμάλωτον τῶν πάγων. Σοβαρὰ πίεσις τῶν πάγων τὸ ἀνύψωνε κατὰ τέσσαρα πόδια. Ἡ πίεσις ἐμετριάσθη κάπως ὅταν τὸ πλήρωμα ἔρριψε μερικὴ μαυρόσκονη πλησίον τοῦ σκάφους, ἥτις διέρρηξε τὸν πάγον καὶ οὕτω τὸ σκάφος ἀπέφυγε βέβαιον κίνδυνον. Ὁσάκις ἐδημιουργεῖτο κανένα ἄνοιγμα τὸ σκάφος μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἐπροχωροῦσε. Τὴν 12ην Αὐγούστου ἡ μηχανὴ ὑπέστη βλάβην καὶ ἐλειτούργει μὲ 5 κυλίνδρους, ἀπὸ τοὺς ἓξ ποὺ εἶχε. Τὴν 24ην Αὐγούστου ἰσχυρὰ θύελλα ἐκ νότου ἔσπασε τὸν πάγον καὶ οὕτω ἀνοίχτηκε μιὰ στενὴ δίοδος πρὸς νότον τῶν νήσων Tasmania. Τὸ σκάφος κατώρθωσε νὰ πλησιάσῃ καὶ τὴν 26ην ἰδίου μηνὸς νὰ ἀγκυροβολήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω νήσων. Παρέμειναν ἐκεῖ ἐπὶ τριήμερον καὶ ἀπὸ ἕνα ὕψωμα τῆς γῆς παρετήρησαν τὰς συνθήκας τοῦ πάγου, εἰς τὰ στενὰ τοῦ Φραγκλίνου. Τὴν 29ην Αὐγούστου ἀπέπλευσεν ἐκεῖθεν καὶ ἔφθασεν εἰς τὰς νήσους Dixon μακρὰν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς νήσου τοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέραν αἱ συνθῆκαι τοῦ πάγου ἦσαν εὐνοϊκαὶ καὶ προχωρῆσαν εἰσῆλθεν εἰς τὰ στενὰ τοῦ Bellot. Τὸ δυτικὸν ἄκρον τῶν στενῶν ἦτο χωρὶς πάγους, εἰς τὸ κέντρον ὅμως εἶχε σχηματισθῆ ἕνα ἀδιαπέραστο τεῖχος πάγου ἐκτάσεως δύο ἕως τριῶν μιλλίων. Τὸ σκάφος βοηθούμενον ἀπὸ τὴν παλίρροιαν εἰσῆλθεν ἐντὸς τῶν πάγων καὶ προσεπάθησε νὰ περάσῃ, τὸ ρεῦμα ὅμως ἦτο πολὺ δυνατὸ καὶ ἡ δίοδος ἐκλείσθη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Τελικῶς κατώρθωσε νὰ περάσῃ καὶ νὰ ἀγκυροβολήσῃ ὀλίγο μακρὰν τοῦ κόλπου Hudson. Ἐκεῖ συνέταξαν μίαν ἀναφορὰν τὴν ὁποίαν ἀπέστειλαν πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ὀττάβας, δι' ἧς ἀνέφερον τὰς βλάβας τῆς μηχανῆς καὶ τὴν ἀπόφασίν των νὰ συνεχίσουν τὸν πλοῦν μὲ ἠλαττωμένην ταχύτητα. Τὸ σκάφος παρέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τῆς 2 Σεπτεμβρίου ὁπότε ἀπέπλευσε, διῆλθε τὰ στενὰ καὶ ἐξηκολούθησε τὸν πλοῦν κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τῆς νήσου Somerset. Ἡ προχώρησις ὅμως παρεκωλύετο ἀπὸ τοὺς μεγάλους ὀγκοπάγους, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρχον ἐν ἀφθονίᾳ μεταξὺ τῆς νήσου τοῦ πρίγκιπος Λεοπόλδου καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου York, ὅπου ἔφθασαν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Ναυαρχίου τὴν 4ην Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ συναντήσουν ἄλλους ὀγκοπάγους, πλὴν μιᾶς

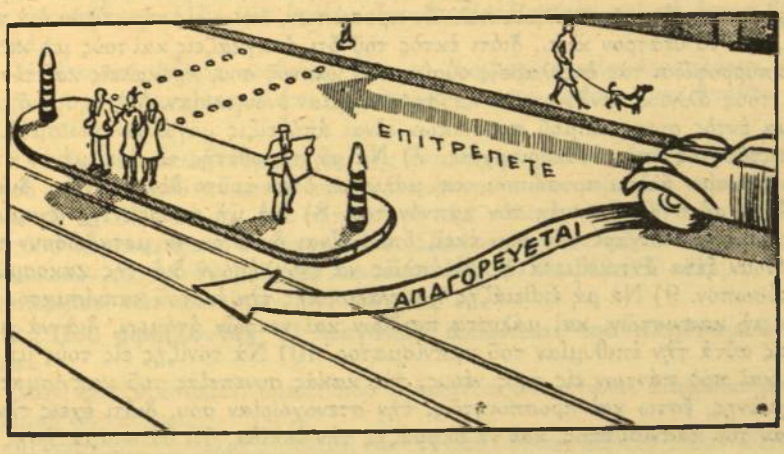
σειρᾶς ἐπιπλεόντων πάγων εἰς τὸν πορθμὸν Eclipse. Εἰς τὸν ὅρμον Pond ἔφθασεν τὴν 6 Σεπτεμβρίου, ὅπου ἐξεφόρτωσαν διάφορα τρόφιμα καὶ κάρβουνα καὶ ἐφόρτωσαν καύσιμον ὕλην. Οἱ ἐναπομείναντες σκύλοι ἐξεφορτώθησαν εἰς τὴν ξηράν, διὰ τὸ ἐκεῖ ἀστυνομικὸν ἀπόσπασμα. 'Επεβιβάσθη τοῦ σκάφους ὁ ἀστυφύλαξ τοῦ ἀποσπάσματος Doyle εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος συναδέλφου του Chartrand. Τὴν 10ην Σεμτεμβρίου ἀπέπλευσαν καὶ εἰς τὰ στενὰ τοῦ Davin συνήντησαν σφοδρὰν ἀνεμοθύελαν νοτιανατολικὴν καὶ βιαίαν καταιγίδα. Καθ' ὅλον τὸν πλοῦν τῆς νήσου Baffin καὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Labrador ὁ καιρὸς ἦτο κακὸς καὶ ἡ ὁρατότης μετριωτάτη. Τὸ πρῶτο σκάφος ποῦ συνήντησαν ἦτο μία ἁλιευτικὴ σκούνα πλησίον τοῦ λιμένος Bateau, νοτίως τοῦ Labrador. Τὴν 22αν Σεπτεμβρίου τὸ σκάφος παρέμεινεν εἰς τὸν λιμένα Bateau λόγῳ τοῦ κακοῦ καιροῦ μέχρι τῆς 26ης Σεπτεμβρίου. 'Εκεῖθεν ἐπροχώρησε δυτικῶς καὶ ἀγκυροβόλησε διὰ μίαν νύκτα εἰς τὸν "Αγιον Κάρολον καὶ 2 νύκτες εἰς τὸν κόλπον 14ον, λόγῳ τῶν σφοδρῶν θυελλῶν. Τὴν 30 Σεπτεμβρίου, ἔφθασε εἰς τὸ Korner Brook τῆς νέας γῆς. 'Επρομηθεύθησαν φρέσκο νερὸ καὶ ἐπεσκεύασαν τὴν μηχανήν. Τὴν 5ην 'Οκτωβρίου ἀπέπλευσαν καὶ τὴν 8ην 'Οκτωβρίου ἔφθασαν εἰς τὸν λιμένα Sydney τῆς νήσου Capebreton, τὸν ὁποῖον ἀφῆκαν τὴν ἐπομένην πρωΐαν καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ Χάλιφαξ τῆς νέας Σκωτίας τὴν 3 1/2 μ.μ. τῆς 11 'Οκτωμβρίου 1942 διὰ τῆς λίμνης Brasd 'or. Τὴν 24 'Οκτωβρίου ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας S.T. Wood ἐπεθεώρησε τὸ σκάφος εἰς τὸ Χάλιφαξ. 'Εκεῖ παρέμεινε μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου, ὁπότε ἀπέπλευσε διὰ τὸ Lunemborg πρὸς ἐπισκευήν.

'Εν τῇ ἐκθέσει τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ὁ Κυβερνήτης Larsen ἀνέφερεν ἐν συμπεράσματι ὅτι κατὰ τὸ 1941-42 οἱ καιροὶ ἦσαν ἐλεεινοὶ καὶ ἀκατάλληλοι διὰ παρόμοιο ταξίδι, καὶ ἐὰν δὲν ἐπωφελοῦντο τῆς εὐκαιρίας νὰ βγοῦνε ἀπὸ τὸν κόλπον Pasley τὸ σκάφος θὰ ἦτο ἐκεῖ ἀκόμη.

Μετὰ τὸν ἐπιτυχῆ αὐτὸν διάπλουν ἡ A.M. ὁ Βασιλεὺς τῆς 'Αγγλίας ἀπένειμε τὸ ἀργυροῦν πολεμικὸν μετάλλιον εἰς τὰ ἀκόλουθα μέλη τοῦ πληρώματος:

1) 'Αρχιφύλακα Larsen, 2) Ὑπαρχιφύλακα Moster, 3) 'Αστυφύλακας : Chartrand (ἀποθανόντα), Farrar, Parry, Peters, Hunt, Hadley.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε τὰ καταφύγια τῶν πεζῶν. Πρέπει νὰ περνᾶτε δεξιὰ ἀπὸ αὐτὰ καὶ μὲ πολὺ μικρὴ ταχύτητα, ὅταν μάλιστα κοντὰ εἰς τὸ καταφύγιον ὑπάρχει καὶ διάβασις πεζῶν.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΝΤΥΠΑ**

Ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως καὶ ἐφαρμογῆς ὡρισμένων κανόνων συμπεριφορᾶς ὑπὸ τοῦ καπνιστοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, γίνεται φανερὰ ἀπὸ τὰς ἑξῆς δύο ἐξηκριβωμένας ἀληθείας : α) Τὸ κάπνισμα εἶναι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν καὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ καπνιστοῦ. β) Τὸ κάπνισμα εἶναι δυσάρεστον καὶ ἐνοχλητικὸν εἰς τοὺς μὴ καπνίζοντας, ὅταν εὑρίσκωνται πλησίον τῶν καπνιζόντων. Ἐάν, λοιπόν, δὲν θέλῃς νὰ στερηθῇς τῆς ἡδονῆς τοῦ καπνίσματος, ἢ ἐὰν νομίζῃς, ὅτι δὲν ἠμπορεῖς νὰ κόψῃς τὸ κάπνισμα, εἶναι δικαίωμά σου καὶ εἶσαι ἐλεύθερος ἢ ἐλευθέρα νὰ τὸ συνεχίσῃς, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ σέβεσαι καὶ νὰ μὴ θίγῃς τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πλησίον σου, ἀποφεύγων νὰ βλάπτῃς καὶ νὰ ἐνοχλῇς αὐτὸν διὰ τοῦ καπνίσματος.

Διὰ νὰ μὴ βλάπτῃς, λοιπόν, καὶ ἐνοχλῇς διὰ τοῦ καπνίσματος τὸν πλησίον σου, ἡ Ἐπιστήμη, ἡ Ἠθικὴ καὶ ὁ Νόμος τῆς Πολιτείας σοῦ ἐπιβάλλουν τὰ ἑξῆς :

1) Νὰ μὴ καπνίζῃς ποτὲ ἐντὸς χώρων, ὅπου ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα. 2) Νὰ μὴ καπνίζῃς καὶ ὅταν εὑρίσκεσαι εἰς χώρους κλειστούς, ὅπου ἐπιτρέπεται τὸ κάπνισμα (καφενεῖα κλπ.), ἀλλ' οἱ ὁποῖοι ἀερίζονται κακῶς καὶ περιλαμβάνουν καὶ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν καπνίζουν, καὶ ἴσως δοκιμάζουν μεγάλην ἐνόχλησιν καὶ στενοχωρίαν ἀπὸ τὸ ἰδικόν σου κάπνισμα, ἀλλὰ διὰ διαφόρους λόγους δὲν ἐκδηλώνουν αὐτήν. 3) Νὰ μὴ καπνίζῃς ὅταν εὑρίσκεσαι πολὺ πλησίον (εἰς τὸ ἴδιο κάθισμα π.χ.) ἄλλου προσώπου, τὸ ὁποῖον δὲν καπνίζει, ἢ τοὐλάχιστον νὰ ζητῇς πρῶτον τὴν ἄδειαν αὐτοῦ καὶ ἐὰν σοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ, νὰ καπνίσῃς μετὰ διακρίσεως. 4) Νὰ μὴ καπνίζῃς ποτὲ πλησίον βρεφῶν καὶ παιδίων, διότι ἀναγκάζεις τὸν ὀργανισμόν των νὰ ἀπορροφᾷ τὴν νικοτίνην καὶ τὰς ἄλλας ἐπιβλαβεῖς οὐσίας τοῦ καπνοῦ, καὶ συνηθίζεις αὐτὰ βαθμιαίως εἰς τὸ κάπνισμα. 5) Ἐὰν εἶσαι γονεύς, νὰ μὴ καπνίζῃς ποτὲ ἐνώπιον τῶν παιδιῶν σου, ἐὰν εἶσαι διδάσκαλος ἢ καθηγητής, ποτὲ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν σου, καὶ ἐὰν εἶσαι ἰατρός, ποτὲ ἐνώπιον τῶν ἀσθενῶν σου. Διότι τὰ παιδία μιμοῦνται εὐκόλως τοὺς γονεῖς των καὶ οἱ μαθηταὶ τοὺς διδασκάλους των, ἐπειδὴ νομίζουν, ὅτι τοιουτοτρόπως γίνονται σπουδαῖοι, οἱ δὲ ἀσθενεῖς τοὺς ἰατρούς των, διότι πιστεύουν, ὅτι τὸ κάπνισμα δὲν βλάπτει. 6) Νὰ μὴ καπνίζῃς ποτέ, ὅταν εὑρίσκεσαι εἰς συνωστισμὸν πολλῶν προσώπων, ὅπως εἰς τὴν οὐρὰν διὰ τὸ λεωφορεῖον, διὰ τὸ θέατρον κλπ., διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀναγκάζεις καὶ τοὺς μὴ καπνίζοντας νὰ ἀπορροφῶσι τὰς ἐπιβλαβεῖς οὐσίας τοῦ καπνοῦ σου, προκαλεῖς καὶ τὸν ἐκνευρίζοντα τοὺς ἄλλους κίνδυνον νὰ καύσῃς καμμίαν ἐνδυμασίαν. Μὴ λησμονῇς ὅτι τὸ κάπνισμα ἐντὸς συνωστισμοῦ προσώπων εἶναι ἀπόδειξις μεγάλου ἐγωϊσμοῦ, ἐλλείψεως λεπτότητος καὶ αὐτοκυριαρχίας. 7) Νὰ μὴ τοποθετῇς τὸ ἀναμμένον σιγαρέττον σου πλησίον ἄλλου προσώπου, καὶ μάλιστα, ὅταν τοῦτο δὲν καπνίζῃ, διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζῃς αὐτὸ νὰ ἀναπνέῃ τὸν καπνόν του. 8) Νὰ μὴ ἀπορρίπτῃς ἀναμμένα τὰ ὑπολείμματα τοῦ σιγαρέττου σου ἐκεῖ, ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ μεταδώσουν τὸ πῦρ, νὰ ρυπάνουν ξένα ἀντικείμενα ἢ καὶ ἁπλῶς νὰ ἐνοχλήσουν διὰ τῆς κακοσμίας των ἄλλο πρόσωπον. 9) Νὰ μὴ ἐκθειάζῃς ἢ μεγαλοποιῇς τὴν ἐκ τοῦ καπνίσματος ἡδονὴν ἐνώπιον μὴ καπνιστῶν, καὶ μάλιστα παιδίων καὶ νεαρῶν ἀτόμων, διὰ νὰ μὴ προκαλῇς εἰς αὐτὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καπνίσματος. 10) Νὰ τονίζῃς εἰς τοὺς μὴ καπνίζοντας, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς νέους, τὰς κακὰς συνεπείας τοῦ καπνίσματος, καὶ νὰ ἐκδηλώνῃς, ἔστω καὶ προσποιητῶς, τὴν στενοχωρίαν σου, διότι ἔχεις τὴν κακὴν συνήθειαν τοῦ καπνίσματος, καὶ νὰ ἐκφράζῃς τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ σταματήσῃς τὸ κάπνισμα.

ΠΑΝ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου **Α'**
κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Γενικά.
2. Βομβαρδισμὸς τῆς Χιροσίμα.
3. Ποῦ ὀφείλονται αἱ μεγάλαι ἀπώλειαι τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χιροσίμα.
4. Διατὶ δὲν ἐδόθη τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ.
5. Τὰ καταφύγια καὶ δυνατότης προστασίας τούτων.
6. Διδάγματα ἐκ τῆς ἀσκήσεως Ἀεραμύνης εἰς Ἀμερικήν.
7. Ἄλλα μέτρα τῶν Ὑπηρεσιῶν Πολιτικῆς Ἀμύνης.
8. Χρήσιμοι αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης.

***

1. Γενικά.

Πολλοί, δυνάμενοι νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἀπαισιόδοξοι, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι, ὅταν ἐκραγῇ μία ἀτομικὴ ἢ ὑδρογονικὴ βόμβα εἰς μίαν περιοχήν, δὲν ἀπομένει τίποτε καὶ συνεπῶς εἶναι περιττὰ αἱ Ὑπηρεσίαι Ἐνεργοῦ καὶ Πολιτικῆς Ἀμύνης καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουν τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν.

Μία ὅμως ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ σχετικὴ ἔρευνα τῶν σημερινῶν δεδομένων θὰ μᾶς πείσῃ ὅτι αἱ ἀπαισιόδοξοι δὲν ἔχουν δίκαιον, καὶ ὅτι αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης εἶναι λίαν χρήσιμοι διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.

2. Βομβαρδισμὸς τῆς Χιροσίμα.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ τὸ πρῶτον χρησιμοποιηθεῖσα ἀτομικὴ βόμβα διὰ πολεμικοὺς σκοπούς, ἐρρίφθη ἐναντίον τῆς Ἰαπωνικῆς πόλεως Χιροσίμα, τὴν 6ην Αὐγούστου 1945. Ἦτο ἡ 11 π.μ. ὥρα, ὅτε ἐνεφανίσθησαν ὑπὲρ τὴν πόλιν τρία Ἀμερικάνικα ἀεροπλάνα, τὸ ἓν τῶν ὁποίων ἦτο βομβαρδιστικὸν καὶ τὰ ἕτερα δύο καταδιωκτικά.

Ἡ ἀτομικὴ βόμβα ριφθεῖσα ἀπὸ τὸ βομβαρδιστικὸν ἀεροπλάνον, ἐξερράγη εἰς ὕψος 600 περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους καὶ ὕπερθεν τοῦ κέντρου τῆς πόλεως.

Τὰ σύνθετα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐκρήξεως τῆς ἀτομικῆς βόμβας, ἤτοι τοῦ θερμικοῦ καὶ ὠστικοῦ κύματος καὶ τῆς πυρηνικῆς ἀκτινοβολίας, προεκάλεσαν τὸν θάνατον εἰς 70.000 ἄτομα, ἐπὶ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως 300.000 κατοίκων περίπου καὶ 70.000 περίπου ἦσαν οἱ τραυματίαι. Ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω, τὸ σύνολον τῶν ἀπωλειῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χιροσίμα ἀνῆλθεν εἰς 140.000 ἄτομα, ἤτοι εἰς τὸ ἥμισυ περίπου τῶν κατοίκων τῆς πόλεως.

3. Ποῦ ὀφείλονται αἱ μεγάλαι ἀπώλειαι τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χιροσίμα.

Δέον νὰ ἐξετάσωμεν, ὅμως, ποῦ ὀφείλονται αἱ μεγάλαι ἀπώλειαι μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως.

Αἱ σχετικῶς μεγάλαι ἀπώλειαι ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν δέον ν' ἀποδοθοῦν :

α) Εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ 11 π.μ. ὥρα καθ' ἣν ἐρρίφθη ἡ βόμβα εἶναι ὥρα

τῆς μεγάλης κυκλοφοριακῆς κινήσεως διὰ κάθε πόλιν καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἐκυκλοφόρει εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως διὰ διαφόρους του ὑποθέσεις.

β) Εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐδόθη τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ καὶ οὕτω ὁ πληθυσμὸς τῆς Χιροσίμα οὐδὲν μέτρον προστασίας ἔλαβεν.

Αἱ Ὑπηρεσίαι Ἐνεργοῦ καὶ Πολιτικῆς (Παθητικῆς) Ἀμύνης ἀντιληφθεῖσαι ἐγκαίρως τὴν προσέγγισιν τῶν τριῶν Ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων, ἐνόμισαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀνιχνευτικῶν τοιούτων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐθεώρησαν περιττὸν νὰ δώσουν τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ. Ἐσκέφθησαν, ὅμως, ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη ἐπρόκειτο νὰ ρίψουν βόμβας, ὁ ἀριθμὸς θὰ ἦτο μικρὸς καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπηρεάσῃ σοβαρῶς τὴν ζωὴν καὶ κίνησιν τῆς πόλεως.

4. Διατὶ δὲν ἐδόθη τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ.

Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν διατὶ δὲν ἐδόθη τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Χιροσίμα.

Κατὰ τὰ μέχρι τότε ἐπικρατοῦντα ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη ἐν μέρει ἰσχύοντα, δὲν ἐδίδετο τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ εἰς μίαν πόλιν, ὅταν προσήγγιζε πρὸς ταύτην μικρὸς ἀριθμὸς ἀεροπλάνων, διότι : α) Θὰ κατεπονεῖτο σοβαρῶς ὁ ἄμαχος πληθυσμὸς καὶ τὸ τοιοῦτον θὰ εἶχε δυσμενεστάτην ἀπήχησιν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ του. β) Θ' ἀνεκόπτετο ἡ παραγωγικὴ δραστηριότης, μὲ συνέπειαν τὴν χαλάρωσιν τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. γ) Θὰ ἐμειοῦτο ἡ ἀποτελεσματικότης τῶν μέσων Ἐνεργοῦ καὶ Πολιτικῆς Ἀμύνης, συνεπείᾳ καταπονήσεως τοῦ προσωπικοῦ. Ἔχουσαι λοιπὸν ὑπ' ὄψει ταῦτα, αἱ ἁρμόδιαι Ὑπηρεσίαι τῆς πόλεως Χιροσίμα, δὲν ἔδωσαν τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ πληθυσμὸς νὰ καταληφθῇ ἀπροετοίμαστος καὶ ὑποστῇ τὰς γνωστὰς τρομερὰς συνεπείας.

Τὸ πάθημα τῆς Χιροσίμα καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι μία ἀτομικὴ ἢ ὑδρογονικὴ βόμβα δύναται νὰ ριφθῇ ὑπὸ ἑνὸς μόνου ἀεροπλάνου, μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ πρέπει νὰ δίδεται καὶ ὅταν ἀκόμη προσεγγίσῃ εἰς τὴν περιοχήν μας καὶ ἓν μόνον ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον.

Ἡ ὀργάνωσις, λοιπόν, καλοῦ συστήματος συναγερμοῦ, θὰ γίνῃ μόνον ὑπὸ ἀρτίως ὠργανωμένων **Ὑ**πηρεσιῶν Ἀεραμύνης καὶ θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἔγκαιρον λῆψιν μέτρων προστασίας ὑπὸ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν ἐντεῦθεν μείωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως.

5. Τὰ καταφύγια καὶ ἡ δυνατότης προστασίας τούτων.

Αἱ Εἰδικαὶ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι θὰ μελετήσουν τὸν καλύτερον τρόπον προστασίας τῶν πολιτῶν ἐντὸς καταφυγίων ἢ ὀρυγμάτων καὶ θὰ ὑποδείξουν εἰς τούτους τὸν τρόπον κατασκευῆς αὐτῶν.

Ἕνα καλὸν καταφύγιον, κατασκευαζόμενον συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀμύνης, θὰ μᾶς προστατεύσῃ ἐκ :

α) Τῶν βομβῶν καὶ τῶν θραυσμάτων αὐτῶν

β) Τοῦ παραγομένου ἐκρηκτικοῦ κύματος καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ προκαλουμένων καταρρεύσεων.

γ) Τῶν προκαλουμένων ὑπὸ βομβῶν πυρκαϊῶν.

δ) Τῆς ἐνδεχομένης προσβολῆς διὰ χημικῶν πολεμικῶν οὐσιῶν (ἀερίων).

ε) Τῶν συνεπειῶν πιθανῆς προσβολῆς δι' ἀτομικῶν καὶ ὑδρογονικῶν ὅπλων.

Τινές, μὴ γνωρίζοντες καλῶς τὰ πράγματα, ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ καταφύγια ἀποτελοῦν παγίδας διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐντὸς τούτων προστασίαν.

Ἡ ἀντίληψις αὐτὴ εἶναι ἐσφαλμένη, διότι ἂν ἔχουν συμβῇ μεμονωμέναι περιπτώσεις παγιδεύσεως ἀτόμων ἐντὸς κακῶς κατασκευαζομένων καταφυγίων, εἰς χιλιάδας περιπτώσεις ταῦτα ἐπροστάτευσαν καὶ ἔσωσαν τὴν ζωὴν πολλῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Βρεταννοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν μεγαλυτέραν πεῖραν εἰς τὰ θέματα Πολιτικῆς Ἀμύνης, λόγῳ τῶν μεγάλων βομβαρδισμῶν τοὺς ὁποίους ὑπέστησαν αἱ πόλεις

των κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β. Παγκοσμίου Πολέμου, ἐνεργήσαντες σχετικὴν ἔρευναν, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῶν πολιτῶν, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι:

α) Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος καταφεύγει εἰς οἰκίαν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς βομβαρδισμοῦ εἶναι τρεῖς φορὰς περισσότερον ἀσφαλὴς ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις παραμένει ἐκτεθειμένος εἰς τοὺς δρόμους.

β) Ὁ ἐντὸς καταφυγίου εὑρισκόμενος εἶναι πέντε φορὰς ἀσφαλέστερος ἀπὸ αὐτὸν ποὺ εὑρίσκεται ἐντὸς οἰκίας.

Κατὰ συνέπειαν, ἐκεῖνος ποὺ ζητεῖ προστασίαν ἐντὸς καταφυγίου εἶναι δεκαπέντε φορὰς πλέον ἀσφαλὴς ἀπὸ αὐτὸν ποὺ παραμένει ἀκάλυπτος εἰς τὴν ὁδόν.

6. Διδάγματα ἐκ τῆς ἀσκήσεως Ἀεραμύνης εἰς Ἀμερικήν.

Τὴν 6ην παρελθόντος Μαΐου διεξήχθη εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἡ πρώτη φάσις τῆς ἀσκήσεως Πολιτικῆς Ἀμύνης (Ἀεραμύνης), μὲ σκοπὸν τὴν δοκιμὴν τοῦ συστήματος μεταδόσεως τοῦ συναγερμοῦ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων ἀραιώσεως καὶ καταφυγίων. Εὐθὺς ὡς ἤχησαν αἱ σειρῆνες, ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ καὶ πολλοὶ Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Οὐάσιγκτων, μετέβησαν εἰς τὰ καταφύγια. Ὁ συναγερμὸς διήρκεσε πέντε ὥρας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἦτο ἡ πέμπτη ἐτησία ἄσκησις Ἀεραμύνης, 400 βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα, ἔρριψαν εἰκονικὰς βόμβας, ἐναντίον πόλεων καὶ στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων ἐκρηκτικῆς δυνάμεως 10 ἑκατομμυρίων τόννων τρινοτρουλουόλης.

Εἰς τὴν ἄσκησιν ἔλαβον μέρος 500.000 μέλη τῶν Ὑπηρεσιῶν Πολιτικῆς Ἀμύνης. Τὰς Ἀρχὰς Πολιτικῆς Ἀμύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπησχόλησεν ἰδιαιτέρως ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐπικινδύνου ραδιενεργοῦ διασπορᾶς (ραδιενεργῶν καταλοίπων) εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ ἰδίως εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Οἱ εἰδικοὶ εἰς τὰ θέματα Πολιτικῆς Ἀμύνης, ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ κατασκευὴ καταλλήλων καταφυγίων θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν διάσωσιν ἑκατομμυρίων Ἀμερικανῶν ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον ραδιενέργειαν. Ἡ ἄσκησις αὐτὴ Ἀεραμύνης κατέδειξεν ἐπίσης τὸν σπουδαιότατον ρόλον τὸν ὁποῖον θὰ κληθοῦν νὰ παίξουν αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης τῆς Ἀεραμύνης, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῶν πολιτῶν, ἐν περιπτώσει πολέμου.

7. Ἄλλα μέτρα τῶν Ὑπηρεσιῶν Πολιτικῆς Ἀμύνης.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων περὶ συναγερμοῦ καὶ καταφυγίων αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι θὰ μεριμνήσουν:

α) Διὰ τὴν ἀραίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑλικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ.

β) Διὰ τὴν ἀραίωσιν καὶ προστασίαν πολυτίμων ὑλικῶν, κειμηλίων, θησαυροῦ, μουσείων κ.τ.λ.

γ) Διὰ τὴν ὀργάνωσιν Πολεμικῶν Πυροσβεστικῶν Σταθμῶν διότι οἱ ὑφιστάμεναι ἤδη δὲν ἐπαρκοῦν.

δ) Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν Ἀνεξαρτήτων Ἱδρυμάτων.

ε) Διὰ τὴν συσκότισιν, τεχνικὴν ἀπόκρυψιν, παραπλάνησιν καὶ κάλυψιν διὰ καπνοῦ ἢ τεχνικῆς ὁμίχλης.

στ) Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀποθεμάτων ποσίμου ὕδατος καὶ τοιούτου διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν, ἐν περιπτώσει βλάβης τοῦ ὑπάρχοντος δικτύου ὑδρεύσεως.

ζ) Διὰ τὴν δημιουργίαν ἀποθεμάτων τροφίμων, φαρμάκων, ὑλικῶν, ἀνταλλακτικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἐν γένει.

η) Διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας (ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια, ἀεριόφως, ὕδωρ, ὑπόνομοι, τηλέφωνα, λιμένες).

θ) Διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους διατρέχει ἐκ τῶν διαφόρων πολεμικῶν μέσων.

Ἐκτὸς τούτων μετὰ ἀπὸ ἕνα ἐνδεχόμενον ἐχθρικὸν βομβαρδισμόν, αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης θὰ φροντίσουν:

α) Διὰ τὴν διάσωσιν παγιδευθέντων ὑπὸ τὰ ἐρείπια.
β) Διὰ τὴν ἀπόφραξιν τῶν ὁδῶν ἐκ τῶν ἐρειπίων.
γ) Διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀστέγων βομβοπλήκτων.
δ) Διὰ τὴν περισυλλογήν, διαμετακομιδήν, νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ τέλος
ε) Διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ ταφὴν τῶν νεκρῶν.

8. Χρήσιμοι αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης.

Εἴδομεν ἀνωτέρω, μὲ πόσα καθήκοντα καὶ ἁρμοδιότητας ἔχουν ἐπιφορτισθῆ αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης.

Διὰ νὰ ἀντιληφθῆ τις καλύτερον τὴν σκοπιμότητα καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν Μονάδων καὶ Ὑπηρεσιῶν Πολιτικῆς Ἀμύνης, ἀρκεῖ νὰ σκεφθῆ τί θὰ γίνουν αἱ χιλιάδες τῶν θυμάτων αἱ ὁποῖαι θὰ δημιουργηθοῦν ἀπὸ ἕνα ἐνδεχόμενον ἐχθρικὸν βομβαρδισμόν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἡ εἰρηνικὴ σύνθεσις τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν, μόλις ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑφισταμένων εἰρηνικῶν ἀναγκῶν.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγέθους καταστροφῆς τῶν σημερινῶν πολεμικῶν μέσων, αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης δύναται νὰ προσφέρουν τὰ ὑπηρεσίας των καὶ θὰ εἶναι περισσότερον χρήσιμοι ὅσον τελειότερον εἶναι ὠργανωμέναι.

Δὲν παραγνωρίζομεν τὸ γεγονός, ὅτι ὡρισμένα πράγματα, δὲν εἶναι εὔκολον νὰ γίνουν εἰς τὴν Χώραν μας, ἐλλείψει ἐπαρκῶν οἰκονομικῶν προϋποθέσεων.

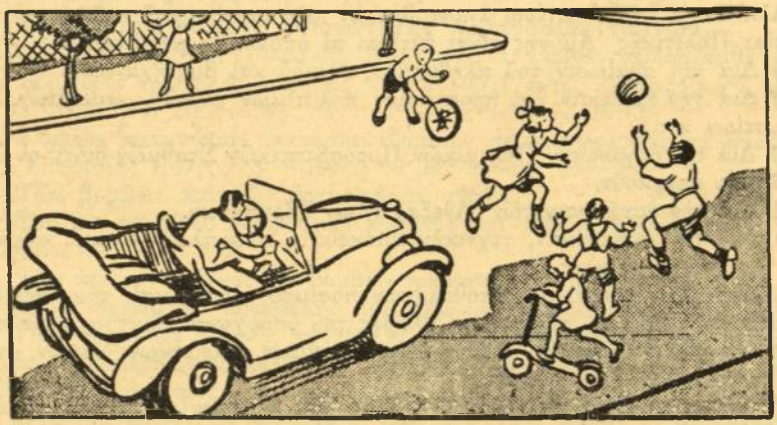
Ἀρκετά, ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ καλὴ θέλησις καὶ στενὴ συνεργασία ὅλων τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν.

Ἂν, λοιπόν, λῃφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ σοβαρὰ ἀποστολὴ τὴν ὁποίαν ἔχουν αἱ Ὑπηρεσίαι Πολιτικῆς Ἀμύνης, ἐν περιπτώσει πολέμου, ἡ ὁποία δὲν ἀποβέπει εἰς τίποτε ἄλλο, εἰ μὴ εἰς τὴν μείωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως, τότε θὰ γίνῃ κατανοητὸν ὅτι ἡ ἤδη ὕπαρξίς των, καὶ σκόπιμος ἀλλὰ καὶ λίαν χρήσιμος εἶναι διὰ τὸ Ἔθνος.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, διότι δὲν μπορεῖτε νὰ εἶστε βέβαιοι γιὰ τὶς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν εἰς τὸ δρόμο ἢ εἰς τὰ πεζοδρόμια, κορνάρετε ἀπὸ μακρυὰ καὶ ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα.

ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΙΟΝ

ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ
KRIMINALISTIK (τεῦχος Αὐγούστου 1958),
ὑπὸ τοῦ Δοκ. Ἀρχιφύλακος κ. **ΑΛΕΞ. ΠΙΣΠΑ**

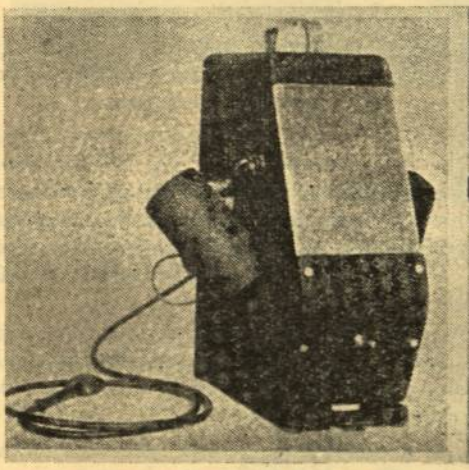
Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 92 τεῦχος τοῦ Νοεμβρίου 1955 τῆς Διεθνοῦς Ἐγκληματολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως (International Kriminalpolizeilich Revue), ὑπὸ τὸν τίτλον «Das Episkop» (τὸ ἐπισκόπιον), ἐδημοσιεύθη ἄρθρον περὶ ἑνὸς νέου ἐπιστημονικοῦ μηχανήματος λίαν χρησίμου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐγκληματολογικῆς Τεχνικῆς καὶ ἰδίως εἰς τὸ Τμῆμα Δακτυλοσκοπήσεως, πρὸς σύγκρισιν καὶ παραβολὴν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Τὸ μηχάνημα τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ, εἴτε μόνον ὡς μία συσκευὴ (εἰκὼν 1), εἴτε συναρμολογημένον μεθ' ἑτέρας τοιαύτης (εἰκὼν 2).

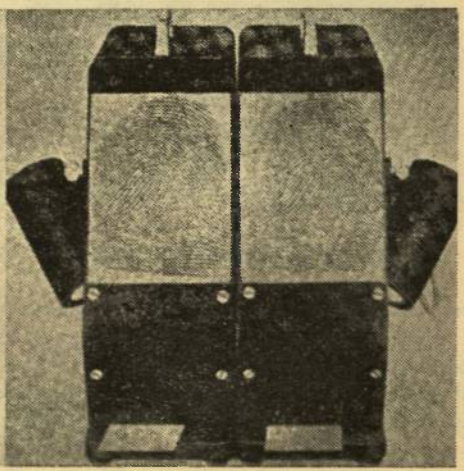
Ἡ συναρμολόγησις τῶν συσκευῶν γίνεται διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συγκρίσεως δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ὡς τοῦτο ἐμφαίνηται εἰς τὴν εἰκόνα 2.

Τὸ ἐπισκόπιον εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐξωτερικὰς πλαγίας πλευράς του, φέρει ἀνὰ μίαν λυχνίαν μεγάλης ἰσχύος, εἰς δὲ τὸ ἐσωτερικὸν φέρει ὁμοίως λυχνίαν, μεγαλυτέρας ἐντάσεως, φωτίζουσαν τὴν ὀθόνην ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

Εἰς περίπτωσιν συναρμολογήσεως δύο συσκευῶν, ἀφαιροῦνται αἱ λυχνίαι

Εἰκ. 1

Εἰκ. 2

τῶν ἐφαπτομένων πλευρῶν τῶν δύο συσκευῶν καὶ ἐνισχύεται ὁ ἐσωτερικὸς φωτισμὸς (εἰκὼν 2).

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 107 τεῦχος Ἀπριλίου 1957 τῆς προρρηθείσης ἐπιθεωρήσεως, εἰκονίζεται ἓν ἐπισκόπιον διαφορετικοῦ σχήματος, μὲ πολλὰς καινοτομίας καὶ τελειοποιήσεις (εἰκόνες 3 καὶ 4).

Ἐπισκόπια τῶν ἀνωτέρω εἰκόνων κατασκευάζονται ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἔχουν

ἤδη τεθῆ ἐν χρήσει ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς «Surete National» Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς I.C.P.O. (Interpol : Διεθνοῦς Ἀστυνομίας).

Τὸ ἐπισκόπιον τοῦ τελευταίου τύπου εἶναι κατ' ἐξοχὴν μηχάνημα παραβολῆς καὶ συγκρίσεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ, εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποδοτικώτατα καὶ διὰ τὴν ἐξέτασιν διαφόρων ἐγγράφων, τραπεζογραμματίων, χαρτονομισμάτων, οἷον ἀποσβέσεων, παραποιήσεων, ἀποξέσεων, πλαστογραφιῶν, ἐγγράφων δυσδιακρίτου περιεχομένου κλπ.

Εἰκ. 3

Ὅπως ἐπίσης εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ σύγκρισις εἰκόνων ἐπὶ διαφανοῦς ἢ ἀδιαφανοῦς χάρτου, ἀποτυπωμάτων ποδῶν, ὑποδημάτων, γραμματοσήμων, ὑφασμάτων, συστατικῶν μετάλλου ἐπὶ νομισμάτων, κ. ἄ.

Κατὰ τὴν προβολὴν ἐπὶ τῆς ὀθόνης τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων, μεγεθύνονται ταῦτα κατὰ $6\,^1/_2$ φορὰς ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ μεγέθους των.

Ὁ ἐσωτερικὸς φωτισμὸς εἶναι ἁπλετος καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἀντικατοπτριζομένας λυχνίας, ἰσχυρᾶς ἐντάσεως.

Εἰς τὸ ἐμπρόσθιον τμῆμα τῆς συσκευῆς εὑρίσκεται ἕνας ἁπλούστατος μηχανισμὸς ρυθμίσεως.

Εἷς διπλοῦς διακόπτης ρυθμίζει τὸν φωτισμὸν τῆς ὀθόνης κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ ἀντικείμενον νὰ ἐμφανίζηται λεπτομερῶς καὶ εἰς σχῆμα ἀνάγλυφον καὶ οὕτω καθίσταται δυνατὴ ἡ φωτογράφησίς του, λόγῳ τῆς διαυγείας ἣν παρουσιάζει ἡ εἰκών.

Κατὰ τὸ παρελθόν, ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ ἀναζήτησις καὶ ἡ σύγκρισις τῶν διαφόρων ἰχνῶν ἐνεργεῖτο διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως μεγεθυντικοῦ φακοῦ, ἐνῷ σήμερον εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας ταύτης διὰ τῆς ὀθόνης τοῦ ἐπισκοπίου, ἔνθα ἐμφανίζονται καὶ ἐρευνῶνται τὰ ἀνωτέρω ἴχνη.

Οἱ ἁρμόδιοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν Δακτυλοσκοπίαν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητα τοῦ μηχανήματος τούτου.

Διὰ τοῦ ἐπισκοπίου ἐπιτυγχάνεται ταχέως καὶ εὐχερῶς ἡ ταξινόμησις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, εἴτε κατὰ τὸ δεκαδακτυλικὸν σύστημα, εἴτε κατὰ τὸ μονοδακτυλικὸν τοιοῦτον.

Ἡ παρατήρησις τῶν ἐπὶ τῆς ὀθόνης ἐμφανιζομένων εἰκόνων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργῆται ὑπὸ πολλῶν συγχρόνως ὑπαλλήλων καὶ οὕτω νὰ ἐπιτυγχάνηται ἀποδοτικωτέρα ἐργασία ἐπὶ τῆς συγκρίσεως τῶν διαφόρων ἰχνῶν.

Λόγῳ τοῦ μικροῦ ὄγκου καὶ βάρους τοῦ μηχανήματος τούτου, εἶναι δυνατὸν νὰ μεταφέρηται εἴτε εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος πρὸς ἐξέτασιν ἀνευρεθέντων

ἰχνῶν, εἴτε πρὸς ἐπίδειξιν πειστηρίου τινὸς κατὰ τὴν ἐνώπιον Δικαστηρίου διαδικασίαν καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀρχαρίων εἰς τὴν Δακτυλοσκοπίαν, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τοῦ ἐπισκοπίου, ἰδίᾳ δὲ ὡς πρὸς θέματα τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν τῶν ἀποτυπωμάτων καὶ τῆς ἀριθμήσεως τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν.

Εἰς τὴν προσπάθειαν μας ὅπως ὁ τεχνικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς ἐξοπλισμὸς

Εἰκ. 4

τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιων τῆς χώρας ἡμῶν, τυγχάνῃ πάντοτε ἄριστος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐπρομηθεύθημεν δύο τοιαῦτα μηχανήματα τοῦ τελευταίου τύπου Actar διαστάσεων 51×31×41 καὶ μεγέθους στεγάστρου 20,3×20.3, κατασκευασθέντα ἐν Παρισίοις.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑ

Ὑπὸ κ. B. CALORO

Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ Περιοδικοῦ Tempo (τ. 52/1956), κατὰ μετάφρασιν Δοκίμου

Ὑπαστυνόμου κ. ΔΗΜΗΤΡ. ΣΧΟΙΝΗ

Μία ἀπὸ τὶς δίκες ἐκεῖνες, ποὺ κάνουν ν' ἀπελπίζεται κανείς, γιατὶ δείχνουν γυμνὴ τὴν πληγὴ τῆς ἐγκληματικότητος τῆς συγχρόνου νεολαίας, τελείωσε στὸ Κακουργιοδικεῖο τῶν Βερσαλλιῶν, μὲ τὴν καταδίκη τοῦ γυιοῦ ἑνὸς Γάλλου βιομηχάνου, τοῦ Ἀλαὶν Μοντεβερντί, σὲ 20 χρόνια εἰρκτῆς.

Ὁ κατάδικος δὲν εἶχε συμπληρώσει ἀκόμη τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ὅταν πρὶν δύο χρόνια σκότωσε τὴν Ρὸζ Schaeffer, δὲν εἶχε κλείσει τὰ 19 του χρόνια.

Ὁ Ἀλαὶν Μοντεβερντί, κατοικοῦσε μὲ τὸν πατέρα του Φελὶξ στὸ Gomez, ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὸ Παρίσι, σὲ μιὰ βίλλα. Ἡ Ρὸζ Schaeffer, γραμματεὺς καὶ ἐρωμένη τοῦ πατέρα καὶ θῦμα τοῦ γυιοῦ, ζοῦσε μαζί τους. Ὁ Ἀλαὶν ἦταν ἕνας ἄσωτος νέος, ποὺ ἡ πατρικὴ ἀδυναμία πρὸς αὐτὸν ζωπυροῦσε τὰ κακά του ἔνστικτα.

Τὴν ἡμέρα τοῦ ἐγκλήματος, κατὰ τὶς 8 τὸ βράδυ, ὁ Ἀλαὶν ἐπέστρεψε στὸ πατρικὸ σπίτι. Ὁ πατέρας ἀπουσίαζε. Ὁ νέος ἐδείπνησε μὲ τὴν Ρὸζ καὶ μετὰ ἀνέβηκαν στὸ αὐτοκίνητο καὶ κατευθύνθησαν πρὸς τὸ Longvilliers, ὅπου ὁ πατέρας εἶχε ἕνα βιομηχανικὸ ἐργοστάσιο. Κατὰ τὴν πορείαν, κάποια φιλονικία δημιουργήθηκε ἀνάμεσά τους, ὁπότε ἡ Ρόζ, σὲ μιὰ αὐθάδη φράσι τοῦ Ἀλαίν, ἀναγκάστηκε νὰ τὸν χαστουκίσῃ. Ὁ Ἀλαὶν ὠργισμένος γι' αὐτό, σταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο. Κατέβηκαν καὶ οἱ δυό τους καὶ ἤλθαν στὰ χέρια. Σὲ κάποια στιγμὴ ὁ νέος κατάφερε ἕνα κτύπημα «τζοῦντο», ποὺ εἶχε μάθει στὶς διάφορες Παρισινὲς παλαῖστρες καὶ ἡ Ρὸζ πέφτει χάμω νεκρὴ μὲ σπασμένο τὸ λάρυγγα. Ταραγμένος, ἀλλὰ ὄχι τόσον ὥστε νὰ χάσῃ τὸν ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ του, προσεποιήθη μιὰ βλάβη τοῦ αὐτοκινήτου του, γιὰ νὰ μὴ ἐπισύρῃ τὴ προσοχὴ τῶν ἀραιῶν διαβατῶν. Μὲ ἕνα σιδερένιο ἐργαλεῖο κτύπησε δυνατὰ τὸ θῦμα στὸν τράχηλο γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ θάνατό του. Ἔπειτα ἔβαλε τὸ πτῶμα μέσα στ' αὐτοκίνητο καὶ γύρισε στὸ σπίτι. Πῆρε ἕνα ἠλεκτρικὸ φανάρι καὶ ἔβαλε πορεία γιὰ τὸ Παρίσι, ἔχοντας μέσα στὸ αὐτοκίνητο τὸ πτῶμα τῆς Ρόζ. Πήγαινε νὰ ζητήσῃ βοήθεια ἀπὸ τοὺς φίλους του καὶ νὰ τοὺς συμβουλευθῇ. Ἂν καὶ ἦταν Σαββατόβραδο, στάθηκε τυχερὸς γιατὶ βρῆκε δύο φίλους, τὸν Ζὰν-Πὼλ Παριὲλ καὶ τὸν Οὐγκὼ Ἀρνόλ, τῆς ἴδιας μ' αὐτὸν ἡλικίας. Στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ, μέχρις ὅτου βρεῖ τοὺς δύο φίλους αὐτοὺς κυκλοφοροῦσε μὲ τὸ πτῶμα τῆς Ρὸζ δίπλα του, χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῇ κανείς. Σὲ συμβούλιο ποὺ ἔγινε τῶν τριῶν φίλων, ἀποφασίστηκε νὰ ἀφίσουν τὸ πτῶμα στὸ δωμάτιο τοῦ Ἀλαὶν ποὺ βαστοῦσε στὸ Παρίσι γιὰ τὶς «ἰδιωτικές» του ὑποθέσεις καὶ νὰ σκηνοθετήσουν μιὰ ληστεία. Σὲ λίγο ὅμως, μιὰ ἄλλη λύσι φάνηκε ποὺ ἔδωσε τὴ θέσι της στὴν πρώτη. Κάποιος ἀπὸ τοὺς τρεῖς, θυμήθηκε μιὰ ἔρημη τοποθεσία ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Μάρνη ποὺ καὶ οἱ τρεῖς τὴν γνώριζαν, γιατὶ πήγαιναν συχνὰ μὲ τὸ σκοῦτερ. Ἀνέβηκαν στ' αὐτοκίνητο καὶ σὲ λίγη ὥρα ἔφτασαν στὸ μέρος ποὺ διάλεξαν. Τύλιξαν τὸ πτῶμα σ' ἕνα σάκκο καὶ ἔβαλαν μέσα μιὰ μεγάλη πέτρα. Ἕνας παφλασμὸς τοῦ νεροῦ καὶ μετὰ ἡσυχία πάλι.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ στὸ σπίτι—ἦταν 3 τὸ πρωὶ—ὁ Ἀλαὶν βρῆκε τὸν πατέρα του νὰ τὸν περιμένει. Τὸν ρωτᾷ ποῦ ἦταν καὶ ποῦ εἶναι ἡ Ρόζ. Καὶ αὐτός, σὰ νὰ μὴ εἶχε συμβεῖ τίποτε ἢ σὰν νὰ εἶχε συμβεῖ κάτι τὸ πολὺ φυσικό, ἀπήντησε ἤρεμος ὅτι τὴν ἄφισε στὸ Παρίσι, στὸ σταθμὸ τοῦ Πλεζάνς, ὅπου ἡ γραμματεὺς εἶχε ἕνα μικρὸ διαμέρισμα. Μετά, ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν.

Γιὰ ἑβδομάδες καὶ ἑβδομάδες, ἡ ἐξαφάνισις τῆς Ρὸζ ἀπασχολεῖ τὸν πατέρα Μοντεβερντί. Ἡ Ἀστυνομία δὲ μπορεῖ νὰ δώσῃ καμμιὰ ἐξήγησι. Μόνον, ἔπειτα

ἀπὸ 3 μῆνες, ἕνας ναυτικὸς βρίσκει στὴν ὄχθη τοῦ Μάρνη ἕνα μεγάλο δέμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξεῖχε ἕνα χέρι. Εἰδοποιήθηκε ἡ Ἀστυνομία καὶ τὸ δέμα ἀνοίχτηκε, ἀποκαλύπτοντας τὸ πτῶμα μιᾶς γυναικός. Ἀρχίζουν οἱ ἀναζητήσεις καὶ σὲ λίγο ἀποδεικνύεται ἡ ταυτότης τοῦ πτώματος. Τὸ μυστήριο τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Ρὸζ Schaeffer λύθηκε, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ ἀρχίζει ἕνα ἄλλο πρόβλημα. Ποῖος ὁ δολοφόνος ; Οἱ πρῶτες ὑποψίες ἔπεσαν πάνω στὸν Ἀλαίν. Γιὰ ὁλόκληρες μέρες ἀρνεῖται μὲ πεῖσμα ἀλλὰ στὸ τέλος ὁμολογεῖ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, ὁ Οὐγκὼ Ἀρνόλ, ὁ φίλος καὶ συνένοχος τοῦ Ἀλαίν αὐτοκτονεῖ. Ἕνα βράδυ, μόλις μετὰ τὴ σύλληψι τοῦ Ἀλαίν, ἄρχισε νὰ πίνῃ ἴσως γιὰ νὰ πάρῃ θάρρος. Ὁ φόβος καὶ ἡ φρίκη τὸν εἶχαν καταλάβει. Καὶ ὅταν μέθυσε γιὰ καλά, τράβηξε μιὰ πιστολιὰ στὸ κεφάλι του.

Ὅσο ὅμως συνεχιζόνταν οἱ ἀνακρίσεις ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία καὶ οἱ ἀναζητήσεις, πολλὰ παράξενα πράγματα ἀνακαλύπτονται. Ἡ ἔρευνα στὸ διαμέρισμα τοῦ θύματος ἀπέδειξε ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὶς 400 χιλιάδες φράγκα, εἶχαν κλαπεῖ καὶ ὅλα τὰ κοσμήματα τῆς Ρόζ. Οἱ τρεῖς φίλοι κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχαν ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ἐμπόριο, ἀλλὰ εἶχαν βρεῖ μεγάλες δυσκολίες. Ἦταν καταχρεωμένοι. Ὅ Ἀλαὶν ἀπεκαλύφθη, ὅτι ξόδευε μεγάλα ποσὰ σὲ γεύματα καὶ ἐκδρομές. Ἔκλεψαν τὸ θῦμα καὶ μοιράστηκαν τὰ κλοπιμαῖα; Ἢ ὁ Ἀλαὶν τὰ μοίρασε στοὺς συνενόχους του γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴ σιωπή τους ; Ἀκόμη στὴν κάβα τοῦ σπιτιοῦ τῶν Μοντεβερντί, πρὸ τοῦ ἐγκλήματος, εἶχε ἀνοιχτεῖ ἕνας λάκκος, ἱκανὸς γιὰ νὰ περιλάβῃ ἕνα ἀνθρώπινο σῶμα. Ὁ Ἀλαὶν δικαιολόγησε τὸ πρᾶγμα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ θάψῃ ἕνα σκυλὶ στὸ λάκκο. Ἀλλὰ καὶ μιὰ ἄλλη σοβαρὴ ἔνδειξι προέκυψε. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Οὐγκὼ εἶχε καταγγείλει στὴν Ἀστυνομία ὅτι τοῦ εἶχαν κλέψει ἕνα σκέπασμα, πρὶν ἀκόμη ἀνακαλυφθῆ τὸ πτῶμα τῆς Ρόζ. Ἀκριβῶς μὲ τὸ σκέπασμα αὐτὸ εἶχε τυλιχθῆ τὸ πτῶμα τῆς γραμματέως.

Παρ' ὅλες ὅμως αὐτὲς τὶς ἐνδείξεις, τὸ μυστήριο γιὰ τὴν αἰτία τοῦ ἐγκλήματος δὲν διεφωτίσθη. Πρόκειται γιὰ ἔγκλημα ἀπὸ συναισθηματικὲς παρορμήσεις, γιατὶ ἡ Ρὸζ εἶχε πάρει τὴ θέσι τῆς μητέρας τοῦ Ἀλαίν, ἢ γιὰ λῃστεία ; Εἶχε προμελετηθῆ τὸ ἔγκλημα ὅπως ἀπεδείκνυαν ὁ λάκκος στὴ κάβα τῶν Μοντεβερντὶ καὶ ἡ κλοπὴ τοῦ σκεπάσματος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Οὐγκώ ; Σχεδὸν ἐπὶ δύο χρόνια ἡ κυρία ἀνάκρισις ψηλαφεῖ στὸ σκοτάδι. Δὲν μπορεῖ ν' ἀποδείξῃ ἂν ὁ φόνος ἔγινε γιὰ τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη αἰτία. Ὁ Ἀλαὶν ἀποσιωπᾷ τὴν ἀλήθεια. Καταθέτει καὶ ἀναιρεῖ ἀμέσως τὴν κατάθεσί του. Ὁ συνεργός του Ζὰν-Πὼλ Ποριέλ, μιὰ αἰσχρὴ φυσιογνωμία, δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ δώσῃ καμμιὰ ἐξήγησι. Ἐν τέλει ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται στὸ ἀκροατήριο τοῦ κακουργιοδικείου τῶν Βερσαλλιῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ λυθῆ τὸ μυστήριο. Ὁ Ἀλαὶν στὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου, βρίσκεται σὲ μιὰ κατάστασι ἐξουθενώσεως. Ἀπαντᾷ στὶς ἐρωτήσεις μὲ μονοσύλλαβα ποὺ ἀντιφάσκουν. Μόνον, ὅταν τοῦ ζήτησε τὸ δικαστήριο νὰ περιγράψῃ τὸ κτύπημα τοῦ «τζοῦντο», μὲ τὸ ὁποῖο σκότωσε τὴ Ρόζ, ἀνεζωγονήθη. Ἀφοῦ ἐξήγησε στὸ δικαστήριο τὸ κτύπημα, στράφηκε στὸ χωροφύλακα ποὺ τὸν φρουροῦσε καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ δεχθῆ νὰ κάνῃ μιὰ ἐπίδειξι μαζί του. Τὴν ἐπίδειξι τὴν ἐξετέλεσε μὲ προθυμία καὶ μὲ τόλμη. Καὶ ἀμέσως μετὰ ξαναγυρνάει στὴ συνήθη του ἀναισθησία.

Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων δὲν διεφώτισε τὴν ὑπόθεσι. Οἱ ἔνορκοι ἀποροῦν καὶ ταράσσονται. Ὁ πατέρας Μοντεβερντὶ καταθέτει, ὅτι πράγματι ἡ Ρὸζ ἦταν ἐρωμένη του καὶ συνοδεύοντας τοὺς λόγους του μὲ θερμὲς χειρονομίες συνεχίζει. «Γιὰ μένα » τὰ γεγονότα εἶναι πιὸ ἁπλᾶ παρὰ τραγικά. Δὲν εἶναι οὔτε δίκαιο οὔτε λογικὸ νὰ » μιλᾷ κανεὶς γιὰ προμελέτη. Ἐὰν τὸ ἔγκλημα εἶχε προμελητηθῆ, σᾶς βεβαιῶ ὅτι » δὲν θὰ ἤμουν ἐδῶ γιὰ νὰ παρατηρῶ τὸ γυιό μου κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Γιὰ ποιὸ » λόγο ὁ γυιός μου νὰ λῃστεύσῃ ; Ὁ Ἀλαὶν μποροῦσε νὰ ἔχῃ χρήματα χωρὶς νὰ » εἶναι ἀναγκασμένος νὰ καταφύγῃ στὴ λῃστεία».

Ὅσο ὁ πατέρας καταθέτει, ὁ Ἀλαὶν σιωπᾷ. Οὔτε τὸν κύτταξε κἂν. Βαστάει τὸ κεφάλι μεταξὺ τῶν δύο χεριῶν του καὶ φαίνεται ὅτι ὑποφέρει ἢ ὅτι σκέπτεται,

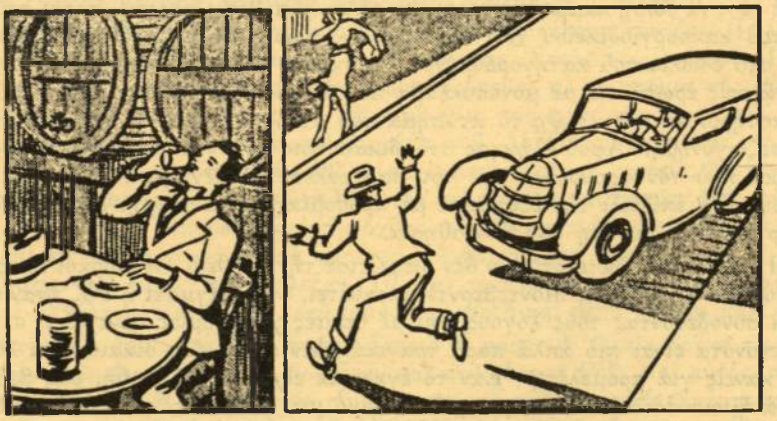
ἀλλὰ δὲν βγάζει μιλιά. Τὸ ἴδιο κάνει καὶ ὅταν σηκώθηκε ὁ Εἰσαγγελεύς. Βέβαια δὲν μπορεῖ νὰ ξεχάσῃ ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἕνας νεαρὸς καὶ ὅτι τὸ ἔγκλημα ἔγινε ὅταν ἦταν ἀκόμη 19 ἐτῶν. Οὔτε καὶ ὅτι οἱ συνεργοί του εἶναι παιδιὰ τῆς συγχρόνου νεολαίας ποὺ τόσο ἀνησυχεῖ τοὺς λογικοὺς ἀνθρώπους. Ἐπὶ δύο ὥρες ἐτόνιζε στὸ δικαστήριο, ἀνοικοδομοῦσε καὶ ἀνέλυε τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ προβλήματα τῶν νέων καὶ ζητεῖ γιὰ τὸν Ἀλαὶν τὸ κάτεργο καὶ γιὰ τὸν Ποριὲλ 4 χρόνια καταναγκαστικὰ ἔργα. Ἡ ὑπεράσπισις ἐκπροσωπουμένη ἀπὸ δύο ἐκ τῶν μεγαλυτέρων δικηγόρων τῆς Γαλλίας συγκινεῖ τὸ ἀκροατήριον. Καὶ οἱ ἔνορκοι ἐκδίδουν τὴν ἐτυμηγορία τους ἔπειτα ἀπὸ σύντομη σύσκεψι. Ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διαβάζει τὴν ἀπόφασι. Γιὰ τὸν Ἀλαὶν Μοντεβερντὶ 20 χρόνια εἱρκτῆς καὶ γιὰ τὸν Ζὰν Πὼλ Παριὲλ 5 χρόνια φυλάκισι.

Μόλις ὁ πατέρας τοῦ Ἀλαὶν ἄκουσε τὴν ἀπόφασι, γεμᾶτος ὀργή, διευθύνεται εἰς τὸ κέντρον τῆς αἰθούσης καὶ κραυγάζει μὲ τόνο σπασμωδικό, σημαδεύοντας μὲ τὸν δείκτη τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ τὸν Εἰσαγγελέα: «Δὲν θὰ κοιμηθῆτε ἥσυχος. Κανεὶς » ἀπὸ σᾶς», ἀπευθυνόμενος στοὺς δικαστὰς καὶ στοὺς ἐνόρους: «δὲν θὰ κοιμηθῇ » κανεὶς σας ἥσυχος αὐτὴ τὴ νύχτα... Αὐτὸ ποὺ κάνατε, εἶναι μιὰ ἀτιμία. Δὲν πι- » στεύω πλέον στὴ Γαλλικὴ Δικαιοσύνη. Τὴν ὑπηρέτησα μέχρι σήμερα. Τοῦ λοιποῦ » σὲ μένα νὰ βλέπετε ἕνα ἐχθρὸ τῆς κοινωνίας ».

Μὲ αὐτὲς τὶς ἀπελπισμένες λέξεις ὁ Φελὶξ Μοντεβερντὶ διεμαρτυρήθη ἐναντίον τῆς καταδίκης τοῦ γυιοῦ του Ἀλαὶν σὲ 20 χρόνια εἱρκτῆς, γιὰ λῃστεία καὶ φόνο. Ἴσως εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἔννοιωσε τὴν ἀληθινὴ εὐθύνη τοῦ γυιοῦ του γιὰ τὸ ἔγκλημα αὐτό.

Στὴν ταραχὴ ποὺ γεννήθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου μετὰ τοὺς λόγους τοῦ πατέρα Μοντεβερντί, μόλις ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Ἀλαίν. «Σώπα πατέρα, σὲ ἱκετεύω... μὴ λὲς τίποτα. Ἡ ὑπόθεσις μόλις τώρα ἀρχίζει. Μὴ καταπιάνεσαι μὲ » αὐτή. Ὅταν θὰ ἔρθῃ ἡ ὥρα θὰ μιλήσω. Σῶπα πατέρα...». Ἀλλὰ τὸ σκάνδαλο ἔγινε. Καὶ ἔτσι, ἕνα ἐπεισόδιο τῆς «συγχρόνου νεολαίας», ποὺ ἔμεινε σκοτεινό, ἄφισε τὴν πίκρα του στὸ στόμα τῶν παρόντων.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὁ μεθυσμένος ὁδηγός, διακινδυνεύει τὴ ζωή του, ἀλλὰ καὶ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων ἀθῴων διαβατῶν, ποὺ δὲν τοῦ χρωστοῦν φυσικὰ τίποτε νὰ γίνωνται θύματα τοῦ μεθυσιοῦ του. **Ὅταν λοιπὸν πίνετε μὴν ὁδηγῆτε καὶ ὅταν ὁδηγῆτε μὴν πίνετε.** Ἔτσι σώζετε τὴ ζωή σας καὶ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων.

ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. MARK H. ORTELLE, Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων τῆς πόλεως ROCHESTER τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης.
Ἐκ τοῦ Ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ FINGERPRINT and IDENTIFIKATION, τεῦχος 12, Ἰούνιος 1958, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. **ΑΛΕΞ. ΠΙΣΠΑ.**

Πολλὰ ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν περὶ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ, ἀπὸ διαφόρους ἐπιστήμονας καθηγητάς, ἀνθρώπους τοῦ τύπου καὶ ἄλλους.

Πολλὰ τὰ θύματα τοῦ ἀλκοολισμοῦ τοῦ παρελθόντος καὶ πολλὰ θὰ ὑπάρξουν τοῦ μέλλοντος, ἐφ' ὅσον οἱ ἄνθρωποι θὰ συνεχίζουν τὴν ροπὴν αὐτὴν πρὸς τὴν κατάχρησιν τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ἡ κατωτέρω ἱστορία ποὺ θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ ἔχει σχέσιν μὲ τὸν ἀλκοολισμὸν καὶ ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς εἶναι μία ἀπὸ τὶς συχνὰ ἐπαναλαμβανόμενες ἱστορίες εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη τοῦ κόσμου.

Δείχνει ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ ἕνα οἰκογενειακὸ δρᾶμα, μία πάλη ἑνὸς ἀνθρώπου κατὰ τῆς κακῆς του ροπῆς, πρὸς τὸν ἀλκοολισμὸν καὶ τέλος τὴν καταστροφήν του λόγῳ αὐτοῦ τοῦ πάθους του. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τὰς ἀστυνομικὰς ἐνεργείας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἐξαφανισθέντος καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος ἀγνώστου, μὲ μόνον στοιχεῖον τὸν ἀριθμὸν «7 R53».

Ἡ ἱστορία ἐκτυλίσσεται εἰς μίαν γραφικὴν πόλιν τῶν Η.Π.Α. εἰς τὸ Rochester, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς :

Τὸ βράδυ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1956, προσῆλθεν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα τῆς περιφερείας ὅπου διέμενεν, ἡ κυρία G, διδασκάλισσα καὶ ἐδήλωσεν τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ συζύγου της, Δικηγόρου κ. Ρ.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐξετάσεως διεπιστώθη ὅτι ὁ σύζυγος ἦτο ἀλκοολικὸς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς Νοσοκομεῖον διὰ ἀντιαλκοολικὴν θεραπείαν, πλὴν ὅμως μετὰ ἀπὸ ὀλίγον χρονικὸν διάστημα ἄρχισε ἐκ νέου τὰς καταχρήσεις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταστραφῆ οἰκονομικῶς καὶ νὰ ὑποθηκεύσῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν οἰκίαν του.

Τὴν δημιουργηθεῖσαν θλιβερὰν αὐτὴν κατάστασιν, ὡς φαίνεται, ἔφερεν βαρέως καὶ τὸ κατάντημά του αὐτὸ πιθανὸν νὰ ἦτο ἡ αἰτία τοῦ ἀπενοημένου διαβήματος.

Ἡ σύζυγός του κατέθεσεν ὅτι ὁ σύζυγός της κατ' ἐκείνην τὴν πρωΐαν, διατελῶν ἐν μέθῃ, ἐπέβη τοῦ παλαιοῦ τύπου αὐτοκινήτου των καὶ ἐξηφανίσθη.

Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαί, βάσει τῶν κατατεθέντων στοιχείων προέβησαν εἰς ἀναζητήσεις καὶ τὴν ἑπομένην ἡμέραν ὑπὸ ἀστυνομικῶν ἀνευρέθη τὸ αὐτοκίνητον εἰς μίαν πάροδον τοῦ ποταμοῦ Genesee, ὁ ὁποῖος διασχίζει τὴν πόλιν Rochester.

Ὡς ἀνεφέρθη ὑπὸ αὐτοπτῶν μαρτύρων, τὴν ἰδίαν ἡμέραν κάτω ἀπὸ γέφυραν τοῦ ποταμοῦ, πλησίον τοῦ τόπου ὅπου ἀνευρέθη ἐγκαταλελειμμένον τὸ αὐτοκίνητον, ἐθεάθη ἄγνωστον ἄτομον νὰ πηδᾷ εἰς τὸν ποταμόν.

Ὁ Σταθὸς Ἀκτοφυλακῆς, ὁ ὁποῖος ἀπέχει μόλις τρία μίλλια ἀπὸ τὴν γέφυρα καὶ εὑρίσκεται εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς τὴν λίμνην Ὀντάριο, εἰδοποιηθείς, ἐτέθη ἀμέσως εἰς συναγερμὸν διὰ τὴν διάσωσιν ἢ τοὐλάχιστον, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀνεύρεσιν τοῦ πτώματος.

Συνδυασμέναι ἐνέργειαι Ἀστυνομίας καὶ Ἀκτοφυλακῆς οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔφερον.

Αἱ ἔρευναι συνεχίσθησαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀκόμη, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπῆρξαν ἄκαρποι χωρὶς κανένα ἴχνος τοῦ ἐξαφανισθέντος ὑπὸ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἀγνώστου ἀτόμου.

Τὴν 21 Μαΐου 1957 ἑπτὰ μῆνες ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ Δικηγόρου ἐξεβράσθη πτῶμα ἀγνώστου ἀνδρὸς πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ, εἰς τὴν δυτικὴν ἀποβάθραν τῆς λίμνης.

Τὸ πτῶμα αὐτὸ μετεφέρθη εἰς τὸ Νεκροτομεῖον τῆς πόλεως πρὸς ἀναγνώρισιν, ἀλλὰ ἦτο εἰς τοιαύτην ἠλλοιωμένην κατάστασιν, ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης σήψεως, ὥστε καθίστατο ἀδύνατος ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητός του.

Αἱ προσπάθειαί μας διὰ τὴν λῆψιν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἀπέβησαν μάταιαι, λόγῳ τῆς καταστροφῆς τοῦ δέρματος καὶ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν.

Τοῦτο ἦτο μία ἀπογοήτευσις δι' ἡμᾶς, διότι διὰ τῆς λήψεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων θὰ ἐπιτυγχάνετο ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος, ἐὰν κατὰ τὰς εἰκασίας μας ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἐξαφανισθέντος Δικηγόρου.

Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα αὐτοῦ εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἀρχεῖον μας ἀπὸ τὸ ἔτος 1941, ὅτε ὑπηρέτει εἰς πολιτικὴν ἄμυναν.

Ἐστράφημεν πρὸς ἄλλα τυχὸν ὑπάρχοντα ἐνδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ κατόπιν ἐπισταμένης ἐρεύνης τοῦ πτώματος ἀνεύρομεν ἐπὶ τεμαχίου τοῦ φθαρέντος ὑποκαμίσου τὸν ἀριθμὸν «7 R53», ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν γνώμην μας θὰ ἦτο ἀριθμὸς πλυντηρίου τῆς πόλεως.

Τὸ τεμάχιον τοῦ ὑποκαμίσου τοῦ πνιγέντος, εἰς τὸ ὁποῖον διακρίνει κανεὶς εὐκρινῶς τὸν ἀριθμὸν τοῦ πλυντηρίου.

Τὸ πρόβλημα παρουσιάζετο κάπως δύσκολον, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν πλυντηρίων τῆς μεγαλουπόλεως, πλὴν ὅμως αἱ καταβληθεῖσαι ἐπίμονοι προσπάθειαί μας ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Ὁ ἀριθμὸς «7 R53» ἀνῆκεν εἰς πλυντήριον τοῦ Κινέζου C. Ling—Sing, ὁ ὁποῖος προθύμως μᾶς ἔδωσεν τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν στοιχεῖα τοῦ πελάτου του. Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἐξαφανισθέντος Δικηγόρου.

Ἐπείσθημεν δὲ ἀπολύτως ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἐπὶ ὑποκαμίσων παραχωρηθέντων ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του πρὸς σύγκρισιν ὑπῆρχεν ὁ αὐτὸς ἀριθμός.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως φρονοῦμεν ὅτι χρήσιμον θὰ εἶναι ὅπως τὰ ἁρμόδια γραφεῖα τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καταρτίζουν ἀρχεῖον τοιούτων ἀντικειμένων, ὡς οἱ ἀριθμοὶ πλυντηρίων καὶ πάντα τὰ συναφῆ, διὰ τὴν χρησιμοποίησίν των ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος ἀγνώστων ἀτόμων.

ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΙΣΑ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας τῆς πόλεως Νυρεμβέργης, κ. Emmeran Daucher. Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. **ΑΛΕΞ. ΠΙΣΠΑ**

Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 21 Ἰουλίου 1957, εὑρέθη νεκρὰ εἰς τὴν ἐν Νυρεμβέργῃ οἰκίαν της ἡ κ. Μαρλὸ Δ.

Ὁ κληθεὶς ἰατρὸς ἀφοῦ διεπίστωσεν θάνατον ἐκ δηλητηριάσεως, διὰ φωταερίου, εἰδοποίησεν ἀμέσως τὴν Ἀστυνομίαν.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἀνάκρισιν διεπιστώθησαν τὰ ἀκόλουθα: Αἱ συζυγικαὶ σχέσεις τοῦ ἐν λόγῳ ζεύγους, δὲν ἦσαν καθόλου ἁρμονικαί.

Αἱ ἔριδες καὶ οἱ διαπληκτισμοὶ ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἡ σύζυγος δὲ λόγῳ τοῦ εὐθύμου χαρακτῆρος της ἠρέσκετο εἰς τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰ γλέντια.

Οὕτω καὶ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα, ἀφοῦ διεσκέδασεν εἰς διάφορα κέντρα, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν της τελοῦσα ἐν εὐθυμίᾳ.

Εἰς παρατηρήσεις τοῦ συζύγου της, ἀπήντησεν ἐρεθιστικῶς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκληθῇ φιλονικία, ξυλοδαρμὸς καὶ ἀπειλὴ τοῦ συζύγου ὅτι θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν μετὰ τοῦ τέκνου των.

Ἡ κ. Μαρλὸ πρὸ τῆς τοιαύτης ἀπειλῆς ἐπτοήθη καὶ ἤρχισεν νὰ ἐκλιπαρῇ τὸν σύζυγον ὅπως μὴ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλήν του.

Ἐπελθούσης σχετικῆς ἠρεμίας τὸ ζεῦγος κατεκλίθη μετὰ τοῦ τέκνου των.

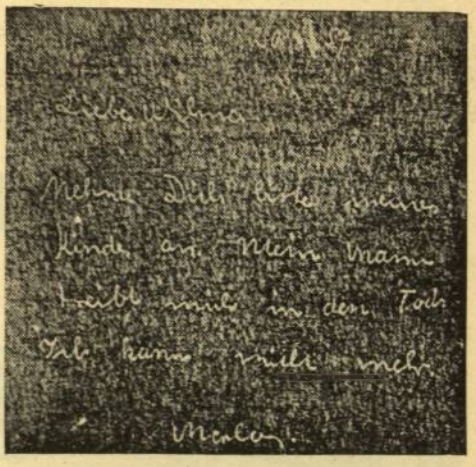
Περὶ ὥραν 6.15′ πρωϊνὴν ἀφυπνισθεὶς ὁ σύζυγος παρετήρησεν ὅτι, ἡ κλίνη τῆς συζύγου του ἦτο κενή.

Ἀναζητήσας ταύτην ἀνεῦρεν νεκρὰν ἐντὸς τῆς κουζίνας, ἐκ δὲ τῶν κρουνῶν τῆς ἑστίας ἐξήρχετο φωταέριον.

Εἰς τὸν κληθέντα ἰατρὸν ἐδήλωσεν ὅτι, ἡ σύζυγός του εἶχεν αὐτοκτονήσει λόγῳ τῶν προηγηθεισῶν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἐπεισοδίων. Αἱ καταθέσεις ὅμως τοῦ συζύγου δὲν ἐκρίθησαν εἰλικρινεῖς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας.

Ὡς κατέθεσαν οἱ μάρτυρες οὐδέποτε ἦτο δυνατὸν ἡ κ. Μαρλὸ νὰ προέβαινεν εἰς τοιοῦτον ἀπενοημένον διάβημα, διότι ἦτο εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν ζωήν της.

Ἀποχαιρετιστήριος ἐπιστολὴ δὲν εὑρέθη οὔτε καὶ ὁ σύζυγος ὡς κατέθεσεν ἀνεῦρεν.

Ἡ γραφεῖσα ἐπιστολὴ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς κρυπτῆς γραφῆς.

Κατὰ τὴν ἐπισταμένην ὅμως ἐκ νέου διερεύνησιν τοῦ τόπου τοῦ ἀδικήματος, μεταξὺ ἄλλων ἀντικειμένων εὑρέθη ἐν σημειωματάριον (μπλόκ). Μετὰ προσεκτικὴν ἐξέτασιν εἰς τὴν πρώτην σελίδα παρετηρήθησαν ἀποτυπώματα ἐπιστολῆς.

Ἡ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία ἐπέτυχεν τὴν ἐμφάνισιν ταύτης καὶ οὕτω ἠτιολογήθη πλήρως ὁ παράξενος θάνατος τῆς κ. Μαρλό.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔγραφεν τὰ ἑξῆς:

20.... 57

'Αγαπητὴ Βίλμα

σὲ παρακαλῶ νὰ πάρῃς τὸ παιδί μου, ὁ ἄνδρας μου μὲ ὠθεῖ εἰς τὸν θάνατον δὲν ἀντέχω πιά.

Μαρλὸ

'Ο ἐπιληφθεὶς εἰδικὸς γραφολόγος, ἀπεφάνθη ὅτι τὴν ἐπιστολὴν εἶχε γράψει ἡ κ. Μαρλὸ πρὸ τοῦ θανάτου της.

Δὲν κατέστη ὅμως δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν ἴχνη τὰ ὁποῖα νὰ ἄφιναν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ἀποχαιρετιστήριος ἐπιστολὴ κατεστράφη ὑπὸ τῆς ἰδίας ἢ ἀπεστάλη εἰς τὴν ἀδελφήν της Βίλμα.

'Εκ τῆς ἐξαφανίσεως ταύτης συνήγετο ὡς συμπέρασμα ὅτι ἐξηφανίσθη ἡ ἐπιστολὴ σκοπίμως ὑπὸ τοῦ συζύγου, ἵνα μὴ θεωρηθῇ οὗτος ὡς ἔνοχος.

'Αφιχθεῖσα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔνθα διέμενεν ἡ ἀδελφὴ τῆς θανούσης, παρουσιάσθη εἰς τὰς ἁρμοδίας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως 'Αστυνομικὰς 'Αρχὰς καὶ ἐξέφρασεν ἀμφιβολίας περὶ τῆς αὐτοκτονίας τῆς ἀδελφῆς της.

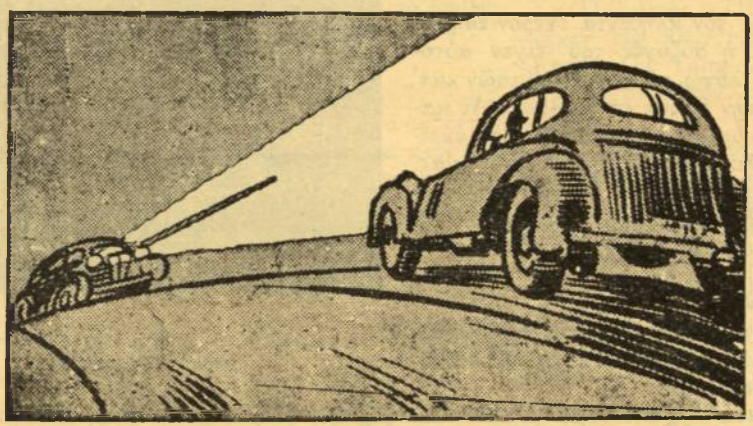
Λαβοῦσα ὅμως γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς πρὸς αὐτὴν ἀπευθυνομένης ἐπιστολῆς ἦρεν τὰς ἀμφιβολίας της.

Διὰ τοὺς ἐπιληφθέντας τῆς ὑποθέσεως ἀστυνομικοὺς ἦτο μεγάλη ἡ ἱκανοποίησις, διότι ἡ ἐπιτόπιος ἐπισταμένη ἔρευνα ἀπέβη ἀποτελεσματικὴ καὶ οὕτω ἐπετεύχθη ἡ διαλεύκανσις τοῦ ἀσυνήθους αὐτοῦ κατὰ τὰ αἴτια θανάτου.

'Η θεωρητικὴ δὲ ἀρχὴ ὅτι, ἐπισταμένη καὶ λεπτομερὴς διερεύνησις τοῦ τόπου ἑνὸς ἐγκλήματος, μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν διαλεύκανσιν τοῦ ἀδικήματος διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἐπαλήθευσεν.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιῆτε συνεχῶς τὰ μεγάλα ἐκτυφλωτικὰ φῶτα καὶ προβολεῖς, διότι παρεμποδίζετε τὴν πορεία τῶν αὐτοκινήτων, ποὺ ἔρχονται ἀντίθετα, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε θὰ κάμουν τὸ ἴδιο μὲ σᾶς, ὁπότε γίνεται σύγχυσις, μὲ κίνδυνο τρομερῶν συγκρούσεων. 'Εκτὸς αὐτοῦ, τυφλώνονται καὶ οἱ διαβάται, πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι εὐγενικὸ καθόλου.

Χ Α Σ Ι Σ

ΠΩΣ ΕΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΤΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΘΥΡΩΡΟ ΕΙΣ ΤΑΡΑΤΣΑΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΑΤΗΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

'Αναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος
«**Ἔθνος**», τῆς 30 'Ιουλίου 1958

Τὴν 26ην 'Ιουλίου ἐ. ἔ. τὸ πρωΐ, ὄργανα τοῦ Τμήματος Διώξεως Ναρκωτικῶν τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας, ὑπὸ τὸν 'Αστυνόμον κ. Κων/νον

'Εδῶ μέσα ὁ...Κέρβερος τῆς πολυκατοικίας τῆς ὁδοῦ 'Αγίου Μάρκου ἐκαλλιέργει ἰνδικὴν κάνναβιν.

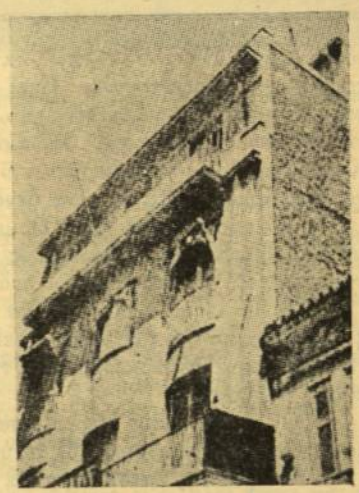

Οἱ γλάστρες, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες ὁ Νικ. Καρβούνης εἶχε καὶ μερικὲς μὲ φυτὰ χασίς.

Σπανόν, κατόπιν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας εἶχον, ὅτι ὁ θυρωρὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Αγίου Μάρκου 14 πολυκατοικίας ἠσχολεῖτο μὲ τὴν πώλησιν ναρκωτικῶν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, χωρὶς μέχρι σήμερον νὰ ἔχῃ συλληφθῇ, ἐπεχείρησαν ἔρευναν εἰς τὸ διαμέρισμά του διὰ νὰ ἐξακριβώσουν ἂν ὄντως αἱ πληροφορίαι των ἦσαν ἀκριβεῖς.

Πράγματι, κατόπιν ἐρεύνης εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Νικολάου Καρβούνη, ὁ ὁποῖος εἶναι 62 ἐτῶν καὶ ἀπὸ μακροῦ χρόνου θυρωρὸς εἰς τὴν ἐν λόγῳ πολυκατοικίαν, ἀνεῦρον ποσότητα χασὶς βάρους 31 γραμμαρίων κατειργασμένων καὶ 25 γραμμαρίων ἀκατεργάστου.

'Ο Καρβούνης δὲν ἔφερε καμμίαν ἀντίστασιν, οὔτε ἐπεχείρησε νὰ δικαιολογηθῇ, ἀντιληφθεὶς ὅτι τὰ πειστήρια τοῦ ἀδικήματός του ἦσαν ἀδιάψευστα. Κατὰ τὴν ἔρευναν οἱ ἀστυνομικοὶ ἀνεῦρον κάτω ἀπὸ τὸ στρῶμα τοῦ κρεβατιοῦ του καὶ ἕνα περίστροφον τύπου «Σμὶθ» ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 109.313 μὲ 5 φυσίγγια καὶ μέσα εἰς ἕνα συρτάρι μίαν ἀμφίστομον μάχαιραν, μήκους 16,5 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, καθὼς ἐπίσης καὶ ἕνα μικρὸν ζυγὸν ἀκριβείας μὲ 8 σταθμὰ ἀπὸ τοῦ 1-10 δραμίων.

'Η πολυκατοικία τῆς ὁδοῦ 'Αγίου Μάρκου, ὅπου ὁ ἐπινοητικὸς θυρωρὸς ἐκαλλιέργει τὴν ἰνδικὴν κάνναβιν.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ ἀνακαλύψουν τὴν προέλευσιν τοῦ χασίς, τὸ ὁποῖον ἐπώλει ὁ θυρωρὸς τῆς ἐπὶ τῆς

ΗΧΟΙ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ, ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΦΟΝΕΥΟΥΝ

— ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ —

Συχνὰ μιλοῦμε γιὰ τὴν ἐπίδρασι τῆς μουσικῆς στὴν ψυχική μας διάθεσι καὶ ὅλοι μας ποιὸς λίγο ποιὸς πολὺ βρεθήκαμε κάποτε αἰχμαλωτισμένοι ἀπὸ τὴ μαγεία τῶν ἤχων. Πραγματικὰ ὅμως, εἶναι ἀρά γε πάντα εὐχάριστοι οἱ ἦχοι ; Ἡ φυσική μᾶς μαθαίνει πὼς ὁ ἦχος εἶναι ἕνα φυσικὸ φαινόμενο, εἶναι κραδασμοὶ τοῦ ἀέρος ἄλλοτε πιὸ γοργοί, ἄλλοτε πιὸ ἀργοί. Ὅσο πιό ὑψηλὸς εἶναι ὁ ἦχος, τόσο πιὸ γοργοὶ γίνονται οἱ κραδασμοὶ τοῦ ἀέρος. Ὁ πιὸ χαμηλὸς ἦχος ποὺ μπορεῖ ν' ἀντιληφθῇ τὸ αὐτί μας κάνει 16 κραδασμοὺς στὸ δευτερόλεπτο, ὁ πιὸ ὑψηλὸς μέσα στὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα δονεῖ τὸν ἀέρα εἴκοσι χιλιάδες φορές. Λοιπὸν ἂν μᾶς ὑπεχρέωναν ν' ἀκούσωμε ἕνα μουσικὸ κομμάτι ποὺ νὰ εἶχε μόνο τέτοιους ὑψηλοὺς ἤχους, δὲν θὰ τὸ βρίσκαμε καθόλου ὡραῖο, γιατὶ οἱ ὑψηλοὶ αὐτοὶ ἦχοι πειράζουν τόσο τὰ νεῦρα, ποὺ οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δύσκολα τοὺς ὑποφέρουν, μερικοὶ μάλιστα δὲν ἀντέχουν καθόλου.

Ἐν τούτοις ἕνα μουσικὸ κομμάτι ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑψηλοὺς καὶ χαμηλοὺς τόνους, ἀπὸ πολὺ ὑψηλοὺς καὶ ἀπὸ πολὺ χαμηλούς. Οἱ πιὸ ψηλοὶ τόνοι σ' ἕνα μουσικὸ ἔργο δὲν μᾶς ἐνοχλοῦν, πρῶτ' ἀπ' ὅλα γιατὶ δὲν εἶναι διαρκεῖς, ἔπειτα γιατὶ ὅταν κατασκευάζωνται τὰ μουσικὰ ὄργανα λαμβάνεται κάθε φροντίς, ὥστε οἱ ὑψηλοὶ τόνοι νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ μαλακοὶ καὶ πιὸ ἁπαλοί. Ἕνα βιολὶ χωρὶς ὑψηλοὺς τόνους θὰ ἀντηχοῦσε χωρὶς ζωὴ καὶ χωρὶς δύναμι, ὁ ἦχος του θὰ ἔχανε τὴ λάμψι του καὶ τὴν πληρότητά του.

Δοκιμᾶστε ὅμως ν' ἀκούσετε ἕνα πιάνο ποὺ οἱ τσόχες τῶν σφυριῶν του εἶναι χαλασμένες. Βάλτε κάποιον νὰ παίξῃ στὶς ὑψηλές του νότες. Ἔπειτα ἀπὸ λίγα λεπτὰ τὰ νεῦρα σας δὲν ἀντέχουν πιὰ στὸ σκληρὸ καὶ διαπεραστικὸ αὐτὸν ἦχο, ἐνῷ, ὅσο χαλασμένο καὶ παληὸ κι' ἂν εἶναι τὸ πιάνο, οἱ μέσοι καὶ χαμηλοί του ἦχοι δὲν εἶναι

ὁδοῦ Ἁγίου Μάρκου 14 πολυκατοικίας, συνέχισαν τὴν ἔρευναν καὶ ἀνῆλθον εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ οἰκήματος. Ἐκεῖ εὑρέθησαν ἐμπρὸς εἰς μικρὰν... φυτεῖαν χασίς. Μεταξὺ τῶν πολλῶν γλαστρῶν ποὺ ὑπῆρχαν εἰς ἕνα στενὸν τμῆμα τῆς ταράτσας—εἰς τὴν ὁποίαν, σημειωτέον, δὲν ἀνήρχετο σχεδὸν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους, ἀφοῦ ὁ Καρβούνης ἦτο ὁ «Κέρβερος» τοῦ κτιρίου—ἦσαν καὶ 3 γλάστραι, εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρχον ἤδη ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένα δενδρύλλια.

Ὡς γνωστόν, τὸ χασὶς ὡριμάζει τὸν Σεπτέμβριον καὶ τότε γίνεται ἡ συγκομιδή. Ἀλλ' ὁ Καρβούνης, ἐπειγόμενος νὰ συνεχίσῃ τὸ ἐπικερδὲς ἐμπόριόν του εἶχε... τρυγήσει πολλὲς γλάστρες ἐνωρίτερον καὶ εἶχεν ἀφίσει μόνον τρία δενδρύλλια.

Ὁ θυρωρὸς ἐκοσκίνιζε τὸ χασὶς καὶ τοῦ εἶχε ἤδη δώσει τὴν μορφὴν σκόνης ἢ «μπουμπάρι», ὅπως λέγεται εἰς τὴν γλῶσσαν των. Ἐπίσης εἶχε προχωρήσει εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν ἀρκετῆς ποσότητος χασὶς καὶ εἶχε κατασκευάσει τὰ γνωστὰ πλακίδια, «τσίκλες».

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐξερρίζωσαν τὰ εὑρεθέντα εἰς τὴν ταράτσαν δενδρύλλια καὶ τὰ κατέστρεψαν, κατέσχεσαν δὲ τὰ ὑπόλοιπα ἀντικείμενα.

Ὁ δράστης ἀπεστάλη μετὰ τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας εἰς τὸν εἰσαγγελέα, παρὰ τοῦ ὁποίου παρεπέμφθη εἰς τακτικὸν ἀνακριτήν. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Καρβούνης προεφυλακίσθη καὶ θὰ δικασθῇ διὰ νὰ ἀποκαλυφθοῦν ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς πρωτοτύπου ἀγροτικῆς ἀπασχολήσεώς του μέσα εἰς ἕνα τῶν κεντρικωτέρων ἐμπορικῶν δρόμων τῆς πρωτευούσης.

καὶ τόσο ὑπερβολικὰ δυσάρεστοι. Ὡστόσο κι' αὐτοὶ οἱ γλυκεῖς καὶ ἁπαλοὶ ὑψηλοὶ ἦχοι τῶν μουσικῶν ὀργάνων πειράζουν τὰ νεῦρα. Ὅλοι ξέρουμε πόσο νευρικοὶ καὶ εὐαίσθητοι εἶναι οἱ μουσικοί, ἰδίως ἐκεῖνοι ποὺ ἐργάζονται περισσότερο. Ἀποδίδομε τὴ νευρικότητά τους σὲ ὑπερβολικὴ κούρασι ἢ σὲ ἐξαιρετικὲς ψυχικὲς διαθέσεις. Πολλοὶ γιατροὶ ὅμως ἔφθασαν στὸ συμπέρασμα πὼς ἡ νευρικότης καὶ ἡ εὐαισθησία τῶν μουσικῶν ὀφείλονται κυρίως στοὺς ὑψηλοὺς ἤχους, ποὺ δὲν μποροῦν φυσικὰ ν' ἀποφύγουν, καὶ ποὺ πειράζουν τὰ νεῦρα των.

Ἀλλὰ καὶ στὴν καθημερινὴ ζωή, σὲ περιστάσεις καθαρὰ ἀντιμουσικές, μποροῦμε νὰ παρατηρήσωμε τὴν ἐπιβλαβῆ ἐπίδρασι τῶν ὑψηλῶν ἤχων. Ἀνατριχιάζουμε σ' ὅλο μας τὸ σῶμα, ὅταν ἀκοῦμε νὰ πριονίζουν ξύλα, ν' ἀκονίζουν μαχαίρια ἐπάνω σὲ μέταλλο ἢ σὲ πέτρα. Πολλοὶ δὲν ἀντέχουν καθόλου σὲ τέτοιους ἤχους, ἔχουν τὸ συναίσθημα σὰ νὰ ἔτρεχε σμῆνος ἀπὸ μυρμήγκια σ' ὅλο τους τὸ σῶμα. Πρόκειται γιὰ ἤχους ποὺ ἔχουν 18.000 κραδασμοὺς στὸ δευτερόλεπτο.

Δὲν φαντάζεσθε ἴσως πὼς ἡ χοντρὴ αὐτὴ γυάλινη μπουκάλα μπορεῖ νὰ σπάσῃ ὅταν ἐκτεθῇ στὴν ἐπίδρασι τῶν ὑψηλῶν τόνων ἑνὸς βιολιοῦ. Καὶ ὅμως ἔτσι συμβαίνει.

Πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν ζοῦσε στὸ Παρίσι ἕνας βιολιστής, ποὺ ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς καὶ συνεχεῖς συναυλίες εἶχε γίνει πολὺ νευρικός, δὲν μποροῦσε ν' ἀκούῃ ὑψηλοὺς τόνους, ἀκόμη κι' ὅταν ἔπαιζε ὁ ἴδιος οἱ ὑψηλοὶ τόνοι τοῦ βιολιοῦ του, τοῦ προκαλοῦσαν νευρικὴ κρίσι. Τοῦ ἔδωσαν τὴν παράδοξη συμβουλὴ νὰ γιατρέψῃ τὴν ὑπερβολική του αὐτὴ εὐαισθησία μὲ τὸ ἴδιο μέσο : μὲ ὑψηλοὺς τόνους. Ὁ μουσικὸς λοιπὸν ἐνοικίασε ἕνα δωμάτιο δίπλα σ' ἕνα ἀκονιστὴ κι' ἔτσι εἶχε τὴν εὐκαιρία ν' ἀκούῃ ὅλων τῶν εἰδῶν τοὺς πιὸ ὑψηλοὺς καὶ τοὺς πιὸ διαπεραστικοὺς ἤχους ἀπὸ πολὺ κοντά. Τὸ τί ὑπέφερε ὁ δυστυχισμένος εἶναι ἀπερίγραπτο. Μόνο δυὸ ἡμέρες ἄνθεξε. Τὴν τρίτη τρελλάθηκε.

Τέτοιες περιπτώσεις ὑπερευαισθησίας εἶναι φυσικὰ σπάνιες, δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραβλέπωμεν τὸν κίνδυνο τῶν δηλητηριωδῶν πραγματικῶς αὐτῶν ἤχων, ἔστω κι' ἂν νομίζωμε πὼς ἔχομε γερὴ ἀκοὴ καὶ νεῦρα γερά. Μὲ τὸν καιρὸ δὲν θ' ἀργήσωμε ν' ἀντιληφθοῦμε ὅτι δὲν εἴμεθα πιὰ οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, ὅτι καὶ ἡ ἀκοή μας καὶ τὰ νεῦρα μας ὑπέστησαν τὴν βλαβερὴ αὐτὴ ἐπίδρασι τῶν ἤχων. Ὅλοι μας ξέρουμε πόσο οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων εἶναι πιὸ νευρικοὶ ἀπ' τοὺς κατοίκους τῆς ὑπαίθρου καὶ ὅλοι ξέρουμε πόσες προσπάθειες γίνονται ἐναντίον τοῦ θορύβου. Ἐ, λοιπόν, αὐτὸ καθαυτὸ δὲν εἶναι ὁ θόρυβος συνολικὰ ποὺ μᾶς πειράζει, ἀλλὰ κυρίως οἱ ὑψηλοὶ τόνοι καὶ ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ προβοῦμε στὸ πείραμα, θὰ βλέπαμε πὼς μιὰ ὑψηλὴ κλῖμαξ στὸ βιολὶ ποὺ θὰ τὴν ἀκούγαμε κάμποσες ὧρες κάθε μέρα θὰ ἐπείραζε τὰ νεῦρα μας πολὺ περισσότερο παρὰ ὅλος ὁ θόρυβος τῶν τραμ καὶ τῶν αὐτοκινήτων, ποὺ περνάει κάτω

ἀπ' τὰ παράθυρά μας. Μήπως ὅλοι μας δὲν ἔχουμε προσέξει πόσο ἀντιπαθητικοὶ μᾶς εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ μιλοῦν «ψηλά», πόσο συμπαθὴς μᾶς εἶναι μιὰ βαθειὰ χαμηλὴ ὁμιλία, πόσο θωπευτικὰ καὶ κατευναστικὰ ἐνεργεῖ στὴν ἀκοή μας.

Τὴν καταστροφικὴ δύναμι τῶν ὑψηλῶν ἤχων μπορεῖτε νὰ τὴν δοκιμάσετε μὲ τὸ ἑξῆς πείραμα: Μιὰ χοντρὴ γυάλινη μπουκάλα ραγίζει ἂν παίξετε κοντά της συνεχῶς ψηλὲς νότες στὸ βιολί σας. Ἂν μάλιστα ἡ μπουκάλα αὐτὴ εἶναι τοποθετημένη ἀπάνω σ' ἕνα πιάνο, ὁπότε οἱ κραδασμοὶ τῶν ὑψηλῶν ἤχων τοῦ βιολιοῦ μεταδίδονται καὶ στὶς χορδὲς τοῦ πιάνου, τότε ἡ μπουκάλα θὰ σπάσῃ. Τὸ ἴδιο πείραμα γίνεται μὲ ποτήρια.

Τὰ ζῶα ποὺ ἔχουν πιὸ ὀξεῖα τὴν ἀκοὴ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ὑποφέρουν ἀκόμα περισσότερο ἀπὸ τοὺς ὑψηλοὺς τόνους. Σκύλοι καὶ γάτοι—γιὰ νὰ μιλήσωμε γιὰ τὰ πλησιέστερα ζῶα μας — ἐνῷ ἀκοῦνε εὐχαρίστως ἢ ἀδιάφορα ἕνα μουσικὸ κομμάτι, δείχνουν μεγάλη νευρικότητα, ποὺ συχνὰ φθάνει σὲ παροξυσμό, ὅταν ἀκούσουν μελωδίες νὰ παίζωνται σὲ ὑψηλὲς νότες. Ὁ σκύλος οὐρλιάζει μόλις τοῦ παίξετε κάτι σὲ ψηλὲς νότες τοῦ πιάνου καὶ μὲ κατεβασμένη οὐρὰ σπεύδει ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπ' τοὺς δηλητηριώδεις αὐτοὺς ἤχους, νὰ κρυφθῇ κάπου, ὅπου δὲν θὰ φθάσουν τὴν ἀκοή του. Μικρὰ ζῶα ὅπως σαλίγκαροι, βάτραχοι καὶ ποντίκια, μπορεῖτε νὰ τὰ σκοτώσετε μὲ ὑψηλοὺς μουσικοὺς ἤχους.

Οἱ ὑψηλοὶ ἦχοι τῆς φυσαρμόνικας σκοτώνουν τὰ μικρόβια τῆς σήψεως καὶ τὸ κρέας ποὺ βρίσκεται μέσα σ' αὐτὸ τὸ κουτὶ διατηρεῖται ἀνέπαφο.

Στὴ «φονικὴ» αὐτὴ δύναμι τῶν ἤχων στηριζόμενος ἕνας χημικὸς κατώρθωσε νὰ σκοτώσῃ μικρόβια σήψεως. Ἔκανε τὸ ἑξῆς πείραμα: Ἐγέμισε δυὸ κουτιὰ μὲ φρέσκο κρέας καὶ τὰ ἔκλεισε καὶ τὰ δύο ἑρμητικά. Δίπλα στὸ ἕνα κουτὶ ἔβαλε κάποιον νὰ παίζῃ καθημερινῶς ἐπὶ 15′ λεπτὰ μιὰ μελῳδία στὶς ψηλὲς νότες τῆς φυσαρμόνικας, ἐνῷ τὸ ἄλλο κουτὶ τὸ ἄφισε ἀπείραχτο σὲ μιὰ γωνιά. Ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες τὸ κρέας ποὺ εἶχε ὑποστῇ τὴ «μουσικὴ» θεραπεία διετηρεῖτο ἀκόμα φρέσκο, ὅπως καὶ τὴν πρώτη ἡμέρα, ἐνῷ τὸ ἄλλο εἶχε ἤδη ἀρχίσει νὰ σαπίζῃ. Οἱ μουσικοὶ τόνοι εἶχαν δηλαδὴ σκοτώσει στὸ πρῶτο τὰ μικρόβια τῆς σήψεως.

Ὁ Ἱπποκράτης ἐθεράπευε τοὺς πόνους τῶν ρευματισμῶν μὲ τὴ μουσική. Μεταχειριζόταν τὴ μουσικὴ ὄχι γιὰ νὰ ἐπενεργήσῃ στὸ θυμικό, στὴν ψυχικὴ διάθεσι τῶν ἀρρώστων του, γιὰ νὰ τοὺς κάνῃ νὰ ξεχάσουν τοὺς πόνους των, ἀλλὰ σὰν ἄμεσο θεραπευτικὸ μέσο: Οἱ κραδασμοὶ τοῦ ἀέρος ποὺ προξενοῦσε ἕνα μουσικὸ ὄργανο παιζόμενο κοντὰ στὸ πονεμένο μέλος τοῦ ἀρρώστου ἐπιδροῦσαν θεραπευτικὰ ἀπάνω του. Καὶ σίγουρα τὰ πειράματα ποὺ διάφοροι φυσικοὶ καὶ γιατροὶ κάνουν σήμερα μὲ τὴ μουσική, μεταχειριζόμενοι ἀνάλογα μὲ τὶς περιστάσεις τοὺς ὑψηλοὺς ἢ τοὺς χαμηλοὺς τόνους, ἀνοίγουν νέους ὁρίζοντες στὴν ἐπιστήμη γενικά.

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἀφοῦ ἔκανα τὶς ἀπαραίτητες συστάσεις θέλησα νὰ φύγω μὴ μπορῶντας νὰ μείνω περισσότερο σὲ κείνη τὴν ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα. Περνῶντας τὸ κατῶφλι, ἄκουσα πίσω μου μιὰ φωνὴ νὰ μὲ καλῇ. Γύρισα νὰ δῶ τὶ συμβαίνει. Κάποιος ἀπ' τὴν παρέα ἐρχόταν πρὸς τὸ μέρος μου. Φαινόταν πολὺ κουρασμένος. Τὸ πρόσωπό του γεμᾶτο ρυτίδες. Βάδιζε μὲ βῆμα μεθυσμένου. Φοροῦσε μιὰ πολὺ συχαμένη φορεσιά. Ἡ γερασμένη πρόωρα φυσιογνωμία, ὁ ἀνθρώπινος ἐκεῖνος σκελετός, μὲ πλησίασε. Τὸν κράτησα σ' ἀπόσταση γιατὶ μύριζε ὁλόκληρος ἀηδιαστικά. Ζήτησε νὰ μοῦ μιλήσῃ. Δὲν μποροῦσα νὰ τοῦ ἀρνηθῶ.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὴν ταβέρνα καὶ προχωρῶντας στὸ πεζοδρόμιο, μιὰ στιγμὴ ξαφνικά, γυρίζει καὶ μὲ κυττάζει στὰ μάτια, σὰν κάτι νὰ θέλῃ νὰ θυμηθῇ. Χαμηλώνει τὰ μάτια του, πιάνει τὸ κεφάλι του μὲ τὰ χέρια, κάτι σκέπτεται καὶ ξαφνικα μοῦ λέει. Δὲν εἶσαι ὁ Γιάννης ; Τὸ σπίτι σου δὲν εἶναι κοντὰ στὸ Ἐκκλησάκι τοῦ Ἁη-Γιώργη ; Κύτταξέ με κύριε ἀστυφύλαξ καλά, σκάλισε γιὰ λίγο τὶς ἀναμνήσεις σου. Θυμήσου γιὰ λίγο τὰ σχολικά σου, προσπάθησε νὰ μὲ γνωρίσῃς. Ὦ! δὲν μὲ γνωρίζεις, τόσο λοιπὸν ἔχω ἀλλάξει ; Κι' ὅμως ἐγὼ σὲ θυμᾶμαι πολὺ καλά, γιατὶ κάποτε... ἀλλὰ τὶ σημασία ἔχουν τώρα ὅλα ἐκεῖνα. Ἐσὺ φορεῖς αὐτὴ τὴν τίμια στολή, ἔστω καὶ τοῦ ἀστυφύλακα, ἐγὼ γυρίζω ἀπὸ ταβέρνα σὲ ταβέρνα, νεκρὸς–ζωντανός, χωρὶς κανένα σκοπό, χωρὶς κανένα ἀπ' τοὺς δικούς μου. Ἀπ' ὅλους θέλησα νὰ ξεχαστῶ, μὰ δὲν ξέρω γιατί ; Τούτη τὴ βραδυὰ ὅταν σὲ εἶδα, δὲν μπόρεσα νὰ κρατηθῶ. Θέλησα νὰ μιλήσω μὲ τὸν παληό μου φίλο, ποὺ κάποτε προσπάθησα νὰ τὸν πνίξω, ἀχάριστος γιὰ τὰ ὅσα μοῦ εἶχε προσφέρει. Σὰν σκυλί, ποὺ ἐνῶ ἐσὺ τὸ ταΐζεις, αὐτὸ ρίχνεται νὰ σὲ δαγκώσει. Μὰ ἀκόμα δὲν μὲ θυμᾶσαι ; Τόσο πιὰ εἶσαι ἀπασχολημένος, ποὺ ὅλα τὰ παληὰ θάφτηκαν γιὰ σένα;».

Δὲν μπόρεσα ἄλλο νὰ κρατηθῶ καὶ δίνοντας τὸ χέρι μου, τὸν σφίγγω ἀπάνω μου, βγάζοντας μιὰ παράξενη φωνή : Κώστα ; Ποῦ βρίσκεσαι τόσα χρόνια ; Τὶ ἔκανες ; Χωρὶς νὰ μὲ κυττάζῃ στὰ μάτια, ἄρχισε νὰ μοῦ διηγῆται τὴν ζωή του μετὰ ἀπ' τὸ χωρισμό μας. Παραλείπω πολλὰ γιὰ νὰ σημειώσω ξεχωριστὰ τὰ σπουδαιότερα ἀπ' ὅλη του τὴν ἀφήγηση.

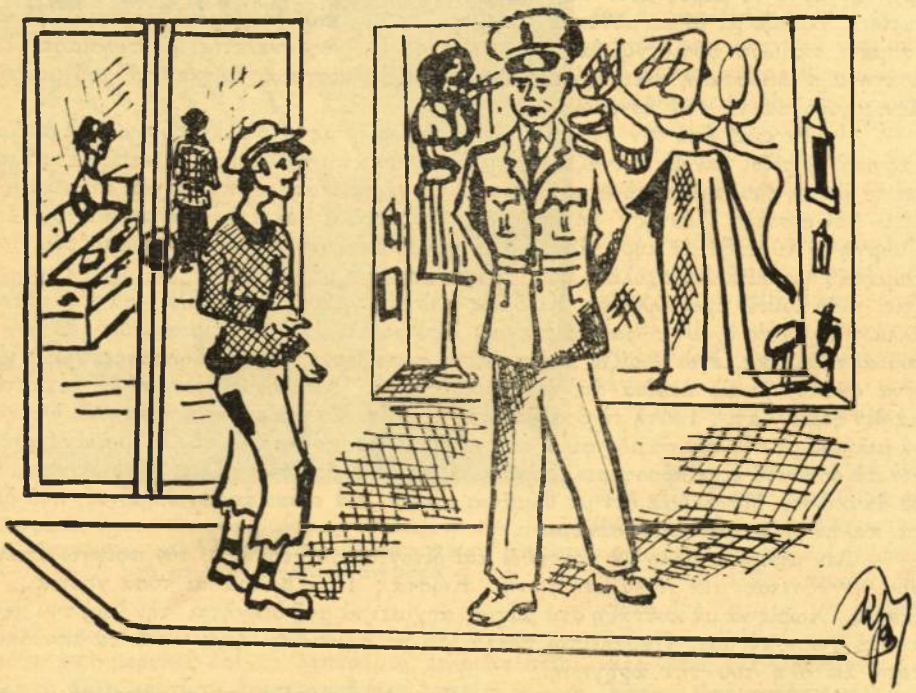
«Ἐδῶ καὶ τρία χρόνια ἔχασα τὴ Ρένα. Μ' ἐγκατέλειψε καὶ χωρὶς νὰ μοῦ πῇ οὔτε μιὰ λέξη, ἔφυγε στὸ ἐξωτερικό, ἀφοῦ παντρεύτηκε κάποιο ξένο. Ὁ πατέρας μου πέθανε ἀπ' τὴν στεναχώρια του γιὰ τὴν δικὴ μου ζωή. Ἔμαθα πὼς κάπου στὴν Ἀθήνα ἐργάζονται ὡς ὑπηρέτριες οἱ ἀδελφές μου. Τρία χρόνια φοίτησα στὸ Πανεπιστήμιο. Ὅλο αὐτὸ τὸν καιρὸ ζοῦσα περίφημα. Ἡ Ρένα μ' ἀγαποῦσε κι' ἐγὼ τὴ λάτρευα. Ὅλα πήγαιναν καλὰ ὥσπου κάποια μέρα... χάθηκε. Κόπηκε ἡ ἐπιχορήγηση μὲ πέταξαν ἀπ' τὸ δωμάτιο, γιατὶ δὲν εἶχα νὰ πληρώσω. Προσπάθησα νὰ βρῶ δουλειά. Ἀδύνατον. Πληγωμένος ἀπ' τὴν ἐγκατάλειψη, καὶ τὴν ἀπονιὰ τῆς μόνης γυναίκας ποὺ ἀγάπησα, ἄρχισα νὰ πίνω κι' ὅλο νὰ πίνω. Πέταξα τὰ βιβλία. Οἱ ταβέρνες ἦσαν πιὰ ἡ μόνη μου παρηγοριά...».

Κι' ὁ φίλος μου κάπως ἀνακουφισμένος συνεχίζει : ««Σὲ βρίσκω ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια. Εἶσαι ἀκόμα νέος μὲ κουράγιο γιὰ τὴ ζωή. Ἐγὼ γέρασα παράκαιρα. Νοιώθω τὸν ἑαυτὸ μου νὰ σβύνῃ. Κάποτε δὲν σ' ἄκουσα. Κυνήγησα τ' ἄπιαστα

πουλιά, ἀκολούθησα μιὰ σκιά, ἕνα ὄνειρο ποὺ ἔσβυσε τόσο ἄδοξα. Τυφλωμένος ἀπὸ τὴν ἀγάπη δὲν σὲ πρόσεξα. Ἐκείνη ἴσως τώρα γλεντάει πίνοντας κι' αὐτὴ ὄχι ὅμως κρασὶ ἀλλὰ οὐΐσκι. Ἐγὼ σέρνουμαι σὰν τὸ σκουλῆκι.

Κείνη τὴν ἐποχὴ ἔπρεπε νὰ σ' ἀκούσω. Τὰ κύματα μὲ συνέτριψαν στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς. Ἡ βάρκα καὶ τὰ κουπιά μου ἦσαν ἀχυρένια. Τώρα, ναυαγὸς στὴν ξέρα, χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα ζωῆς. Θέλω νὰ σοῦ ζητήσω μιὰ χάρη. Πήγαινε νὰ δῆς τὶς ἀδελφές μου κι' ὅταν εὐκαιρῇς πήγαινε τακτικά. Φαντάσου τις σὰν δικές σου ἀδελφές. Μὴ τοὺς πῇς ὅμως πὼς μὲ εἶδες. Δὲ θέλω, δὲν μπορῶ νὰ τὶς δῶ σ' αὐτὰ τὰ χάλια ποὺ βρίσκομαι. Ἂς μὲ συγχωρέσουν γιὰ τὸ κακὸ ποὺ τοὺς ἔκανα. Μὴ ζητήσουν νὰ μὲ βροῦν. Θἄναι γιὰ ὅλους μας ἀνώφελο. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίζῃ σ' ἕνα ἀνθρώπινο πτῶμα. Γιὰ μένα ἡ ζωὴ τελείωσε.

Χαίρομαι στ' ἀλήθεια ποὺ σὲ βλέπω σὲ τέτοια εὐχάριστη θέση καὶ οἰκτείρω τὸν ἑαυτόν μου γιὰ τὸ κατάντημά μου. Σὲ βλέπω γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορὰ

Βγαίνοντας ἀπὸ τὴν ταβέρνα καὶ προχωρῶντας στὸ πεζοδρόμιο...

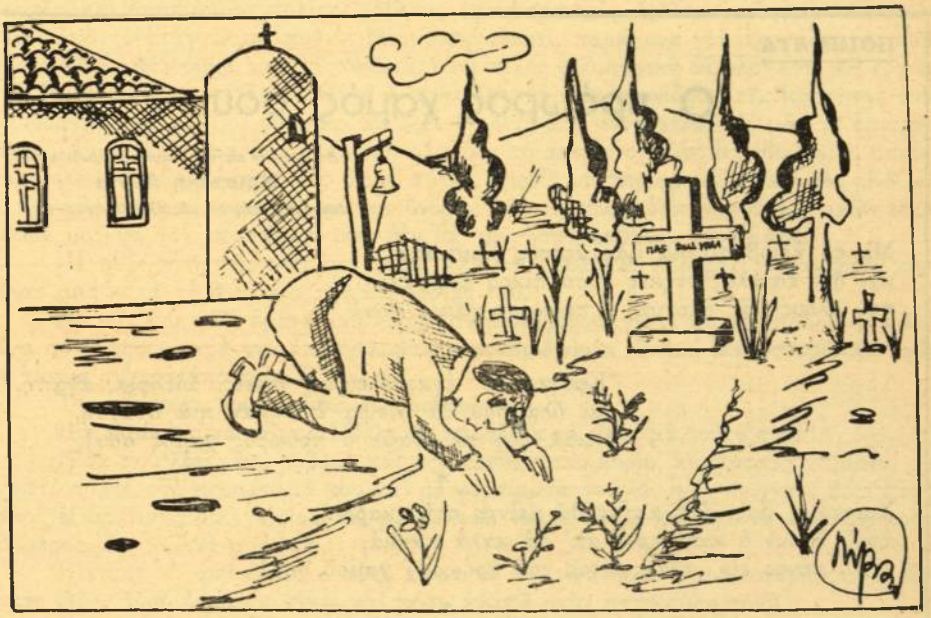
ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια. Δὲ θέλω νὰ ξέρῃς ποῦ θὰ πάω καὶ τί θὰ γίνω. Πρέπει νὰ πληρώσω τὰ ὅσα ἔκαμα. Συγχώρεσέ με γιὰ κείνη τὴν πρόστυχη συμπεριφορά μου. Ἤμουνα ἕνας ἀχρεῖος, ἕνας ἄθλιος ποὺ τότε μὲν βρισκόταν στὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου, τώρα δὲ βρίσκεται στὸ βάθος του, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ βγῇ ἀπὸ κεῖ μέσα. Ξέχασε τὰ ὅσα ἔγιναν.

Θέλω νὰ ξέρῃς, πὼς ἀπὸ τότε ποὺ ἔμεινα μόνος, πάντα σὲ θυμόμουνα. Δὲν μὲ νοιάζει γιὰ τὸν ἑαυτό μου ὅ,τι κι' ἂν ἔγινε. Πρέπει νὰ ξέρῃς ὅμως πὼς τὴν ἀγαπῶ ἀκόμη καὶ ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ τὴν ξεχάσω. Ἂς μοῦκανε τὴ ζωὴ μαρτύριο, ἂς μ' ἔσπρωξε τόσο γρήγορα στὸν τάφο. Τὴν ἀγαπῶ, δὲν τὴν μισῶ γιατὶ ποτέ μου δὲν μίσησα κανέναν. Ἂς εἶναι τουλάχιστον ἐκείνη εὐτυχισμένη. Ἂν τύχῃ κάποτε

καὶ τὴ δῆς, μὴ τῆς πῆς πὼς μὲ εἶδες. Θέλω νὰ μὲ ξεχάσῃ ὁλότελα. Θέλω νὰ ξεχάσῃ τὸ κακὸ ποὺ μοῦκανε. Ἴσως δὲν ἔφταιγε αὐτὴ ἀπόλυτα. Ἐγὼ ἔφταιξα καὶ πληρώνω τώρα. Ἦταν ἕνα ὄνειρο ποὺ πέρασε. Μιὰ ὀπτασία ποὺ χάθηκε στὸ διάβα τῆς ζωῆς μου. Ἂς εἶναι ὅμως. Πάντα τὴ λάτρευα, τὴν λατρεύω καὶ θὰ σβύσω μὲ τ' ὄνομά της στὰ χείλη μου. Θέλω νὰ πεθάνω πιά. Τί νὰ τὴν κάνω μιὰ τέτοια ζωή. Ἀπὸ μιὰ κτηνώδη ζωή, καλλίτερα ἡ λήθη τοῦ θανάτου. Κάποτε ἤθελα νὰ ζήσω, νὰ χαρῶ τὴ ζωή. Τώρα θέλω νὰ φύγω ἀπ' αὐτὴ ὅσο τὸ δυνατὸ γρηγορώτερα. Βαρέθηκα νὰ ξενυχτῶ στὶς ταβέρνες καὶ νὰ κυλιέμαι σὰν τὸ γουροῦνι μέρα μὲ τὴ μέρα στὸ βοῦρκο. Σάπισαν τὰ κόκκαλά μου. Τὰ σωθικά μου δὲν ἀντέχουν ἄλλο. Καί, τώρα καλὴ νύχτα.»

Πρὶν προλάβω νὰ τοῦ ἀνταποδώσω τὴν καλησύχτα, χάθηκε μέσα στὸ βαθὺ σκοτάδι τῆς νύχτας σὰν κυνηγημένο πουλί.

Θἄταν περίπου κοντὰ τὰ χαράματα, ὅταν περπατῶντας μέσα στὴ σκοπιά μου συνάντησα τὸν Ἀξιωματικὸ Ἐπιθεωρήσεως. Τοῦ εἶπα τὶ μοῦ συνέβη. Εὐτυχῶς δὲν

Σκύβοντας φίλησα τὸ χῶμα...

μὲ παρετήρησε γιὰ τὴν ἀπασχόλησή μου σὲ ἐξωϋπηρεσιακὰ ζητήματα, ἂν καὶ στὴν πραγματικότητα κάθε μέρα ἡ Ἀστυνομία ἀσχολεῖται μὲ κάθε εἴδους παρόμοια δράματα.

Ἄρχισε νὰ ξημερώνῃ. Στοὺς δρόμους φάνηκαν κι' ὅλας οἱ πρῶτοι ἀγουροξυπνημένοι ποὺ τρέχουν στὶς δουλιές τους. Οἱ πιὸ πολλοὶ κοιμοῦνται ἥσυχα στὰ σπίτια τους. Ποιὸς ξέρει ὅμως καὶ τὶ δράματα γράφονται τὴν ἴδια στιγμή. Εἶναι τόσο παράξενη ἡ ζωή μας. Κοντὰ στὴ χαρὰ βρίσκεται καὶ τὸ κλάμα, ὁ πόνος καὶ ἡ θλίψη.

Λίγες μέρες ἀργότερα, κάποιο πρωϊνό, διαβάζοντας τὰ «ψιλὰ» τῶν ἐφημερίδων, στάθηκα περίλυπος σὲ μιὰ μικρὴ εἰδησοῦλα. Ἦταν ἡ ἀρχὴ τούτης τῆς ἱστορίας μου...

Θἄφτηκε σὲ κάποιο συνοικιακὸ νεκροταφεῖο, χωρὶς πομπὲς καὶ δόξες. Πῆγα στὸν τάφο του κι' ἄφισα πάνω σ' αὐτὸν λίγα λουλούδια, δεῖγμα αἰώνιας θύμησης καὶ ἀγάπης. Ἔμπηξα κι' ἕνα σταυρό. Σκύβοντας φίλησα τὸ χῶμα ποὺ σκέπασε γιὰ

πάντα τὸν πιὸ καλὸ μου φίλο. Βρῆκα τὶς ἀδελφές του, κι' ἀπὸ τότε τὶς νοιώθω σὰν δικές μου ἀδελφές.

Ἔτσι ἔσβυσε ἡ ζωὴ τοῦ Κώστα Λαζάρου. Πάνω στὶς γραμμὲς τοῦ τραίνου ζήτησε νὰ βρῇ τὴν ἀπολύτρωση. Στὶς γραμμὲς τοῦ τραίνου ἄφισε τὴν τελευταία πνοή του.

Πστεύω ὅτι ὕστερα ἀπὸ τούτη τὴν ἐξιστόρηση, θὰ μὲ δικαιολογήσετε γιὰ τὰ ὅσα στὴν ἀρχὴ ἔγραψα. Ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπ' τὶς πολλὲς ποὺ γράφονται καθημερινά, ἀπ' ἀνθρώπους ποὺ θέλησαν νὰ χαροῦν τὴ ζωή, κυνηγῶντας τὴν εὐτυχία χωρὶς θεμέλια στὶς ἐπιδιώξεις των, χωρὶς γερὸ σκάφος στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς.

Αὐτὸ εἶναι πάντα τὸ τέλος των. Ἄνθρωποι, σωματικὰ καὶ ψυχικὰ ράκη, κάποια μέρα σφαλίζουν γιὰ πάντα τὰ μάτα τους, αὐτοκτονῶντας στὶς γραμμὲς τοῦ τραίνου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΪΚΟΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ὁ πρόωρος χαμός σου

Ἀφιερωμένο εἰς τὸν λατρευτὸν ἐξαδελφούλη
Χριστάκη Λέρτα
ποὺ τόσο γρήγορα μᾶς ἐγκατέλειψε...

Μὲ τὸ ἡλιοβασίλεμα μᾶς ἄφισες Χριστάκη
καὶ δὲν ἐσυλλογίστηκες τόσο πικρὸ φαρμάκι,
ποὺ ὅλους μᾶς ἐπότισε ὁ πρόωρος χαμός σου!

*

Ἔφυγες κι' ἐγκατέλειψες γονεῖς, ἀδέλφια, ἀγάπη,
καὶ ὅλα σου τὰ ὄνειρα ἐγίνηκαν πιὰ στάχτη,
ὄνειρα ποὺ τὰ ἔθαψε ὁ πρόωρος χαμός σου!

*

Χριστάκη μας, ἀξέχαστος θὰ μείνῃς στὴν καρδιά,
ἀφοῦ ἤσουν ὁ καλύτερος ἀπ' τὰ καλὰ παιδιά,
κι' ὁ πόνος εἶν' ἀβάστακτος τοῦ πρόωρου χαμοῦ σου!

*

Χριστάκη μας, ἀταίριαστα τ' ἄνθη τῆς λεμονιᾶς
ἐβιάστηκες καὶ φόρεσες φεύγοντας ἀπὸ μᾶς,
γι' αὐτὸ κι' εἶν' ἀπίστευτος ὁ πρόωρος χαμός σου!

*

Σ' ὀνειρευτήκαμε γαμπρὸ νὰ φεύγῃς ἀπ' τὸ σπίτι
μὰ ἐσύ, ἔφυγες ἀθόρυβα σὰν τὸ μικρὸ σπουργίτη
κι' ἄνοιξ' ἀγιάτρευτη πληγὴ ὁ πρόωρος χαμός σου!

*

Κι' ἦταν ἡλιοβασίλεμα σὰν ἔφυγες Χριστάκη,
τότε ποὺ πρώτη σου φορὰ μᾶς πότισες φαρμάκι,
σκορπῶντας μαῦρα σύννεφα ὁ πρόωρος χαμός σου!

ΜΑΙΡΗ

Μιά πτυχή ἀπ' τή ζωή μας

Ἔτσι συμβαίνει πάντα στὶς πολύωρες συγκεντρώσεις. Εἴτε φιλικὲς εἶναι αὐτές, εἴτε ἐπαγγελματικὲς ἢ γιὰ νὰ χαρακτηρίσουμε καλλίτερα τὶς δεύτερες, ἀναγκαστικές.

Τὸν χαρακτηρισμὸ αὐτὸν τὸν πῆρα ἀπὸ τὸ δικό μας ἐπάγγελμα, γιατὶ διαφέρει βασικὰ ὡς πρὸς τὸ σκοπὸ καὶ τὸν τρόπο λειτουργίας, ἀπὸ τ' ἄλλα ἐπαγγέλματα.

Ὅπως οἱ στρατιῶτες, κατὰ τὶς ὧρες τῆς ἀναπαύσεως μέσα στὸ στρατῶνα καταπιάνονται μὲ χίλια δύο θέματα, γιὰ νὰ κυλάῃ ἡ ὥρα εὐχάριστα, ἔτσι κι' ἐμεῖς, κατὰ τὶς πολύωρες συγκεντρώσεις μας, στὶς ἐπιφυλακές, ἀρχίζουμε μακρὰ καὶ ποικίλη συζήτηση. Θίγονται θέματα πάσης φύσεως.

Σὲ μιὰ τέτοια ἀναγκαστικὴ συγκέντρωση, ἔτυχε νὰ βρεθῶ προχθὲς καὶ ν' ἀκούσω μία συζήτηση γύρω ἀπὸ τὸ τί συναντᾶμε ἔξω, ὅταν ἐκτελοῦμε τὸ 4ωρο. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τὸ περιεχόμενο τῆς συζητήσεως, δὲν ἀφοροῦσε παραβάσεις, ἀσυμόρφωτους καὶ ὑποτρόπους πολίτες, ἄθλους (φανταστικοὺς πολλὲς φορὲς) συναδέλφων γύρω ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα, ποὺ οἱ ἴδιοι ἀφηγοῦνται, παράπονα γιὰ σημειώματα, ποὺ πάντα ἄδικα πέρνουμε, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὔτε τέλος φιλοσοφικὴ ἀξιολόγηση τοῦ ἔργου ποὺ ἐπιτελοῦμε, γιατὶ ἂν καὶ λίγο ἢ πολὺ ὅλοι ἔχουμε συνείδηση τῆς ἱερότητος τοῦ λειτουργήματός μας, οἱ γνώσεις μας καὶ ἡ κοινή μας νοοτροπία, δὲν μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν. Ἂν κανένας, παρὰ ταῦτα, ἀποτολμοῦσε τὸ ἀντίθετο, αὐτὸ θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπερπολυτέλεια στὴ συζήτηση τῆς ὥρας αὐτῆς, χωρὶς νὰ περιφρονοῦμε καὶ τὸν κίνδυνο νὰ ξεχάσῃ αὐτὸς τὸ πραγματικό του ὄνομα, ἀπὸ τὴν πληθώρα τῶν κοσμητικῶν ἐπιθέτων ποὺ θὰ τὸν περιέβαλαν καὶ δὲν θὰ τοῦ ἦσαν καθόλου εὐχάριστα.

Ἡ συζήτηση περιεστράφη γύρω ἀπὸ τὰ παράξενα ποὺ ἔχει συναντήσει καθένας μας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας του.

Νὰ σᾶς πῶ, πῶς ἐμένα μοῦ κίνησε τὸ ἐνδιαφέρον, γιατὶ ἄκουσα πολλὰ ποὺ δὲν εἶχα συναντήσει κατὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ σταδιοδρομία, ἂν καὶ δὲν ὑστερῶ κι' ἐγὼ σὲ τέτοια τυχερὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Τὴ συζήτηση ἄνοιξε ἕνας συνάδελφος.

Βρὲ παιδιὰ τί νὰ σᾶς πῶ! Ὅλα τὰ παράξενα τὰ εἶδα, μὰ τοῦτο ποτέ!

Εἶδα ποὺ λέτε, ἕνα σοβαρὸ καὶ ἀξιοπρεπέστατο κύριο, κομψότατα ντυμένο, μὲ ἀρκετὸ τουπὲ στὸ περπάτημά του καὶ μὲ φερσίματα γενικά, ποὺ δείχνανε πὼς ἦταν γόνος ἐξαιρετικῆς οἰκογενείας καὶ μὲ ἀρκετὸ παρὰ στὴν τσέπη, νὰ στρέφῃ πρὸς τὸ μέρος μου καὶ νὰ μοῦ λέῃ :

Βλέπετε κ. ἀστυφύλακα αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ ἀγαπημένο μου «παιδί». Μὰ δὲν ἔχετε ἰδέα, πόσο ὑπάκουο εἶναι καὶ πόσο ἀγαπᾷ «τὸν πατερούλη του».

Γούρλωσαν τὰ μάτια μου κι' ἔμεινα μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.

Ναὶ κύριε, μοῦ λέει, γιατὶ κάνετε ἔτσι, σᾶς φαίνεται παράξενο ;

Ἀφοῦ βρῆκα ξανὰ τὸν ἑαυτό μου, ἀπεφάσισα νὰ τοῦ ἀπαντήσω, μὲ ὅση λεπτότητα ἄρμοζε στὴν ἀξιοπρέπειά του, ὥστε νὰ μὴν προσβάλω τὸ ἀντικείμενο τῶν ἐγκωμίων του.

Καθόλου κυριέ μου... Μὰ ἤθελα νὰ πῶ τὸ ἄλλο. Δὲν εἶναι ἐγκληματικὸ ἕνα τόσο καλὸ παιδί, νὰ τὸ σέρνετε στοὺς δρόμους δεμένο μὲ τὴν ἅλυσσο ἀπὸ τὸ λαιμό ;

Κι' αὐτὸς ὁ δυστυχισμένος «πατέρας» ποὺ γνώρισε τόση ἀδιαφορία καὶ εἰρωνεία στὴ ζωή του, ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους κακοὺς ἀνθρώπους καὶ περίμενε κατανόηση ἀπ' τὰ ὄργανα τῆς τάξεως, ποὺ βρίσκει λιμάνι κάθε καταδιωγμένος, περιφρονημένος καὶ ἀδικημένος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀπελπισμένος πιὰ κι' ἀπὸ τὴ δική μου ἀπάντηση, ἔφυγε σέρνοντας ἀπὸ τὴν ἅλυσσο τὸ «ἀγαπημένο του παιδί», ἀφοῦ μὲ πικρία στὰ χείλη του καὶ ἔκδηλο θυμὸ μοῦ εἶπε :

Παρακαλῶ κύριε, νὰ μὴν εἰρωνεύεσθε.

Ἀφοῦ τὸν κύτταξα γιὰ λίγο καθὼς ἔφευγε, σκέφτηκα, τί ἔφταιγε σ' ὅλα αὐτὰ τὸ ἄμοιρο ζῷο.

Ζῷο ; Τί θέλετε νὰ πῆτε μ' αὐτό;

«Τὸ ἀγαπημένο του παιδί» ἦταν ἕνας καλοθρεμένος γάτος.

Γάτος !

Μάλιστα κύριοι, γάτος. Τόσο τὸν ἀγαποῦσε ὥστε κάθε μία ὥρα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ποὺ σᾶς εἶπα, τὸν ἔβγαζε βόλτα, γιὰ νὰ μὴν πλήττει.

Τώρα πῶς ἦταν «παιδί του» ὁ γάτος-ὅπως ἔλεγε-δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω...

***

Μετὰ ἀπ' αὐτὸν ἔλαβαν πολλοὶ τὸ λόγο. Ἕνας προϊστάμενος μᾶς εἶπε γιὰ μιὰ γεροντοκόρη ποὺ ἤθελε νὰ ὑποβάλῃ μήνυση, γιατὶ λέει, μιὰ ἀσυνείδητη κυρία γειτόνισά της τῆς ἔβρισε ὁλόκληρη τὴν οἰκογένεια. Ὅταν τὴ ρώτησε, πόσα μέλη εἶναι ἡ οἰκογένειά της ἀπάντησε : Ἀπαρτίζεται ἀπ' αὐτὴ καὶ δέκα πέντε γάτες. Εἶναι τόσο χαριτωμένες, ποὺ τὶς ἔχει σὰν παιδιά της. Καὶ ἡ κυρία αὐτὴ τῆς εἶπε «νὰ πέσῃ κακὸς ψόφος στὶς ψωρόγατές της, ποὺ δὲν ἀφίνουν ἄνθρωπο νὰ ἡσυχάσῃ μὲ τὰ νιαουρίσματα ὅλη τὴ νύχτα στὰ κεραμίδια» αὐτὸ ἔγινε πέρυσι τὸν Ἰανουάριο-ἐνῷ εἶναι τόσο ἥσυχες γατοῦλες.

Στὸ τέλος ἔφυγε καταγανακτισμένη, γιατὶ δὲν ηὗρε δικαιοσύνη.

***

Μετὰ ἀπ' αὐτό, εἶπα κι' ἐγὼ τὸ δικό μου :

Μιὰ μέρα, γιὰ νἄμαι ἀκριβέστερος, κατὰ τὶς 26-27 τοῦ περασμένου μηνός, ἐνῷ κατέβαινα ἐν ὑπηρεσίᾳ τὴν ὁδὸν Δημοκρίτου, ἀκούω μέσα σ' ἕνα διόροφο θρήνους καὶ ὀδυρμούς. Πλησιάζω νὰ δῶ τί συμβαίνει, κι' ἀκούω μιὰ λεπτὴ καὶ διαπεραστικὴ γυναικεία φωνὴ νὰ φωνάζῃ : «κορούλα μου τί σούκαμαν οἱ κακοῦργοι, σὲ σκότωσαν» καὶ παρόμοια, ἐνῷ ἄλλες φωνὲς σὲ δικό τους τόνο ἡ κάθε μία, ἀπαρτίζανε ὅλες μαζὶ μιὰ παράξενη συναυλία.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς στὴν ἀρχὴ τὰ χρειάστηκα, ποὺ λέμε.

Ἔθεσα ἀμέσως σὲ κίνηση τὸ ἀστυνομικό μου δαιμόνιο.

Κάτι τὸ σοβαρὸ εἶπα θὰ συμβαίνει. Ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονία.

Καθὼς ἦταν ἀνοικτὴ ἡ πόρτα, ἴσως γιὰ νὰ μπορῇ ἐλεύθερα ὁ κόσμος νὰ μπαίνῃ μέσα καὶ νὰ τὶς συλλυπῆται, ἀνεβαίνω κι' ἐγὼ νὰ δῶ τί συμβαίνει. Καὶ πρὸς Θεοῦ τί εἶδα λέτε: πέντε ξεραγκιανὲς καὶ ἀρκετὰ προεστὲς δεσποινίδες, στὰ κατάμαυρα ντυμένες, νὰ κλαῖνε γοερὰ γύρω ἀπὸ ἕνα φέρετρο φτιαγμένο, ὅπως φαινότανε, κατόπιν εἰδικῆς παραγγελίας, τοποθετημένο πάνω σὲ δύο καρέκλες. Ἦταν κατάφορτο ἀπὸ μεγάλες ἄσπρες λαμπάδες μὲ ἄσπρες κορδέλλες, σκεπασμένο μ' ἕνα ὁλομέταξο πανί. Εἶχε μῆκος περίπου πενήντα πόντους. Ἐπάνω εἶχαν τοποθετήσει ἕνα μικρὸ εἰκόνισμα.

Πλησιάζω καὶ χωρὶς νὰ τὶς ρωτήσω, γιατὶ εἶχα μιὰ προαίσθηση ὅτι κάτι κωμικοτραγικὸ θἄβλεπα, σηκώνω σικὰ-σιγὰ τὸ ἄσπρο πανί.

Καὶ ὦ, μὰ τὸν Δία, τί βλέπω λέτε ; Μιὰ χαριτωμένη σκυλίτσα, νυφούλα ντυμένη, μ' ἕνα ἄσπρο στεφάνι στὸ κεφαλάκι της, νὰ ἔχῃ ἀποδημήσῃ εἰς Κύριον.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνη σηκώνουν τὸ κεφάλι οἱ βαρυπενθοῦσες παρθένες καὶ μὲ βλέπουν. Ὁ νόμος, ποὺ ζητοῦσαν, μπροστά τους...

—Τὴν εἶχαν φαρμακώσει οἱ γείτονες, γιατὶ ὅπως μοῦ εἶπαν οἱ ἴδιοι ἀργότερα, εἶχαν ἀπαυδήσει. Μόλις εὗρισκε πόρτα ἀνοιχτὴ τὰ μεσημέρια, ποὺ κοιμόντανε, δὲν τοὺς ἄφινε κάλτσα γιὰ κάλτσα πουθενά.

Καταλαβαίνετε τί ἔγινε καὶ τί τράβηξα νὰ τὶς παρηγορήσω.

Στὸ τέλος κατώρθωσα νὰ φύγω, ἀφοῦ τοὺς ὑποσχέθηκα πὼς θὰ κινητοποιηθοῦν τὰ καλλίτερα λαγωνικὰ τῆς ἀσφαλείας, πρὸς σύλληψη καὶ τιμωρία τῶν ἀπεχθῶν δολοφόνων.

Ἔτσι μ' αὐτὴ τὴν ὡραία συζήτηση πέρασε κι' αὐτὸ τὸ ἀπογευματινὸ τῆς ἐπιφυλακῆς. Καὶ λέω στὸ τέλος μέσα μου.

«Ὅσο γερνᾷ ὁ ἄνθρωπος, τόσο μαθαίνει...».

Δ.Ι.Μ.
Ἀστυφύλαξ

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

.....

.....

Μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες, τρώγοντας γλυκὰ χωρὶς σχεδὸν διακοπή, καὶ κτυπῶντας ἀνυπόμονα, κάθε τόσο καὶ λιγάζι στὸ χῶμα πότε τὸ ἕνα καὶ πότε τὸ ἄλλο πόδι του, τὸ ἀγόρι δεχότανε τὴν καλὴ μπόρα, ποὺ τόσο τοῦ ἔλειπε τὶς ἄλλες μέρες!!!... Ἦταν ἕνας οἰκογενειακὸς κεραυνός, τοῦ ὁποίου ἡ βροντὴ δὲν τὸ τρόμαζε... Ἴσα-ἴσα πόση χαρὰ ἔνοιωθε σὰν βρισκόταν ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους συνομηλίκους τοῦ σπιτιοῦ του, τὸν ἀδελφό, τὸν ξάδελφο, τὸν φίλο!!!... Ἔκλεινε τὸ μάτι στὸν Ντεντέ, τὸν Λουλοὺ ἢ τὸν Πιερρώ, τὸν μικρότερο δηλαδὴ ἀδερφό του, ποὺ εἶχεν ἔρθει γιὰ νὰ τὸν κυνηγήσῃ, νὰ τὸν πιάσῃ, νὰ τὸν πειράξῃ, νὰ παίξῃ μαζί του μέσα στὸν μεγάλο κῆπο τοῦ Τερνεραί... Κι' ἡ εὐκαιρία αὐτὴ δινόταν ὅταν ἔφτανε ἡ συζήτηση στὴν συνηθισμένη φράση: «Καλὰ τὰ λέει ὁ πατέρας σου...». Τότες τὸ παιδί, κουρασμένο ἀπ' τὶς ἀτέλειωτες συμβουλές, τὄσκαγε ἐπὶ τέλους, παρασύροντας μαζί του τοὺς ἄλλους μικρούς...

Ἔτσι ἀπόμεναν μόνοι οἱ μεγάλοι... Τότες ἔβρισκαν τὸν καιρὸ οἱ μητέρες νὰ σκεφτοῦν : «Μήπως εἶναι δυστυχισμένο, ποὺ δὲν βίσκεται κοντά μας;...». Τὰ ἴδια λόγια κι' ἐδῶ, καὶ στὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἐρχόντουσταν, καὶ στὸ βαγόνι τοῦ γυρισμοῦ...

...Κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο, πράσινο ἀκόμα, παρέσυρε ὁ Βελοῦδος τὴν Ὀντέτ, τὴν ἀδελφὴ τοῦ φίλου του... Αὐτὸ τὸ πρωϊνὸ ἐκείνη εἶχε κατσαρώσει κάπως ὑπερβολικὰ τὰ μαλλιά της, κι' αὐτὸς εἶχεν ἀρωματίσει κάπως περισσότερο τὰ καστανά, βελούδινα μαλλιά του, μὲ τὸ ἄρωμα τοῦ Ἄλλεν Ρομπέρ, ποὺ τὸ εἶχε «βουτήξει» κατὰ τὴν ὥρα τῆς λειτουργίας...

Ἔνοιωθε ὅμως τόση συγκίνηση δίπλα της ποὺ δὲν ἤξερε τὶ νὰ πῇ... Δοκίμασε ὕστερα νὰ παίξῃ τὸ σκοπὸ «τῆς μικρῆς τρέλλας» στὴν φυσαρμόνικά του, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν τὰ κατάφερνε...

«Ἄσε με νὰ δοκιμάσω κι' ἐγὼ» τὸν παρεκάλεσε ἡ Ὀντέτ... Καὶ τότε ἡ εὐτυχία του ἔγινε ἀπέραντη. Τὰ χείλη της ἀκουμποῦσαν πάνω στὴ φυρσαρμόνικά του!!!... Μεγάλη στιγμὴ γι' αὐτόν!!!...

Ὅλη τὴν ἑβδομάδα ὁ Βελοῦδος, μὲ κλειστὰ τὰ μάτια, θὰ φιλᾷ τὴν φυσαρμόνικα καὶ θὰ αἰσθάνεται στὰ οὖλα του τὴν γλύκα τῆς δροσερῆς ἀναπνοῆς της.. Ὅλην τὴν ἑβδομάδα ὁ εὐτυχισμένος Βελοῦδος θὰ ζήσῃ μὲ τὴν μυρουδιά της... Θὰ νοιώσῃ ἐπὶ τέλους τὴν τρελλὴ εὐτυχία τοῦ ἔρωτα!!!...

...Ἀπὸ πολὺ πρωΐ ὁ Σελεστέν, ποὺ τὸν φωνάζουν: «Δέσμιο Ἀερόστατο» συμβουλεύεται τὸ ρολόϊ του, κάθε τέταρτο τῆς ὥρας, ἀναστενάζοντας... τὴν ἴδια χειρονομία ἐπαναλαμβάνει συνεχῶς μέχρις ὅτου φτάνει στὸ Τερνεραὶ ὁ δίδυμος ἀδερφός του... Τὶ ὄμορφη στιγμὴ καὶ διὰ τοὺς δυό!!!...

...Τώρα περπατοῦν ἀδιάκοπα μέσα στοὺς δρομίσκους τοῦ κήπου, μὲ τὸ ἴδιο

βῆμα, σιωπηλοί, ὅμοιοι καὶ ἀπαράλλακτοι, σὰν ἕνα ζευγάρι βώδια... Αὔριον, καθένας θὰ ξαναγυρνοῦσε στὴ δική του ζωή, ποὺ ἦταν πένθιμη καὶ ἀδειανὴ ἀπὸ τότε ποὺ τοὺς χώρισαν...

Γιὰ νὰ ἔχουν ὅμως καὶ πάλι, στὴ μέση τῆς ἑβδομάδος, μιὰν ἐπικοινωνία, ἐφευρίσκουν ἕνα περίεργο τρόπο... Παίρνει ὁ ἐπισκέπτης ἀδερφὸς μαζί του ἕνα περιστέρι, καὶ τὸ κρύβει μέσα σ' ἕνα κιβωτιάκι, τὴν μοναδική του ἀποσκευή... Ἔχουν συμφωνήσει νὰ τὸ ἐλευθερώσῃ τὴν Τετάρτη, ὥστε πετῶντας ἀπ' τὸ χωριὸ στὸ Τερνεραί, νὰ φέρῃ τὸ χαιρετισμό, τὰ χάδια, τὴν ἀγάπη ἑνὸς ἀπομονωμένου μεγάλου ἀγοριοῦ σ' ἕνα μεγάλο ἀπαρηγόρητο παιδί...

...Κι' ἡ Κυριακὴ κυλᾷ... Εἶναι μιὰ βασανιστικὴ μέρα γιὰ τοὺς διαφόρους Ἀρχηγούς...

Ἀφοῦ ὅλη τὴν ἑβδομάδα ἀντιμετώπησαν σοβαρὰ τὰ παιδιά, πρέπει ν' ἀντιμετωπίσουν τώρα καὶ τοὺς γονεῖς ποὺ παιδιαρίζουν... Πρέπει ἀκόμα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, νὰ γίνουν πατέρας καὶ μητέρα τῶν παιδιῶν ποὺ δὲν εἶχαν ἐπισκέψεις...

Σὰν τὶς μυῖγες τοῦ Ὀκτωβρίου, αὐτὰ στριφογυρίζουν γύρω ἀπ' τοὺς Ἀρχηγούς, κολλοῦν σὲ καθένα ἀπ' αὐτούς, κάνουν ἀνόητες ἐρωτήσεις. Μιὰ κακὴ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ ἡ ἄρνησή του νὰ προσέξῃ τὸ παιδί, μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ κρίση ἀπελπισίας.

...Ὁ Ἀρχηγὸς Ρομπέρ, μὲ μεγάλες χειρονομίες, κάνει μάθημα γιὰ τ' ἀπροσάρμοστα παιδιά, σὲ μιὰ χοντρὴ μητέρα, ποὺ τὸν ἀκούει μὲ τὸ στόμα ὀρθάνοιχτο... Μὰ ὁ Μπουφαλὸ ποὺ περνᾷ ἀπὸ 'κεῖ τὸν τραβᾷ ἀπ' τὸ σακκάκι, ψιθυρίζοντας :

—«Γιὰ μᾶς βέβαια εἶναι τὸ πρόβλημα τῶν ἀπροσαρμόστων παιδιῶν,—μονάχα γιὰ μᾶς—Γι' αὐτὴν εἶναι τὰ παιδιά της... τὸ καταλαβαίνεις;;;». Ὅμως τὸν καλοῦν ξαφνικὰ ἀπ' τὸ μέρος τοῦ κτιρίου No 2...

«Τί εἶναι πάλι;...».

—«Νὰ ὁ Κολόμπο!!!... Ἦρθε ὁ πατρυιός του νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, καὶ τὸ παιδί, μόλις τὸν διέκρινε ἀπὸ μακρυά, σκαρφάλωσε ἐπάνω σ' ἕνα δέντρο...».

Ὁ Μπουφαλὸ δὲν χάνει καιρὸ καὶ σκαρφαλώνει κι' αὐτὸς ἐπάνω στὸ δέντρο... Μὰ ὁ μικρὸς νέγρος ἀνεβαίνει πιὸ ψηλά...

Ὁ Μπουφαλὸ καταϊδρωμένος, τὸν διακρίνει μὲ φόβο, νὰ τρέμῃ πάνω στὸ ψηλότερο κλαδὶ τοῦ δέντρου, ἐνῷ συγχρόνως τὸν ἀκούει νὰ φωνάζῃ :

—«Δὲν τέλω νὰ τὸ δῶ! Δὲ τέλω νὰ τὸ δῶ!» Μὰ ὁ Μπουφαλὸ τοῦ ἀπαντᾷ ἤσυχα :

—«Σύμφωνοι. Δὲν θέλεις νὰ τὸν δῇς αὐτόν... Ἀλλὰ ἐμένα; Οὔτε ἐμένα δὲν θέλεις νὰ δῇς;...».

Εἶναι χαριτωμένος ἐτοῦτος ὁ ἐναέριος διάλογος. Κι' εἶναι ἀκόμα τόσο εὐχάριστο νὰ μπορέσῃ ὁ μεγάλος νὰ κατεβάσῃ ἀπ' τὸ δέντρο αὐτὸ τὸ φτωχὸ κυνῆγι, γκρίζο ἀπὸ τὸ κρῦο καὶ ἀπὸ τὸ φόβο πρὸς ἕνα μεθυσμένο προστάτη, τὸν κακὸ πατρυιό του!!!...

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ Μπουφαλὸ σκέφτεται νὰ κατέβῃ καὶ πάλιν καὶ νὰ πῇ σ' αὐτὸν τὸν τύπο : «Φύγετε ἀμέσως ἀπ' τὸ στρατόπεδο, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ σᾶς σπάσω τὰ μοῦτρα!!!...».

Ὅμως ὁ ἄλλος κρατοῦσε στὸ χέρι του ἕνα γράμμα ἀπ' τὴν μητέρα τοῦ Κολόμπο... Κι' ἔστω κι' ἂν αὐτὴ ἦταν μιὰ πόρνη, τὸ γράμμα ἦταν ἱερό... Μὲ τὴν αἰτιολογία τοῦ γράμματος κατάφερε ὁ Μπουφαλλὸ νὰ κατεβάσῃ τὸν μικρὸ νέγρο ἀπ' τὸ δέντρο... Ὕστερα τὸ παιδὶ συγκατετέθη νὰ σφίξῃ αὐτὸ τὸ χέρι, ποὺ τόσο συχνὰ κτυποῦσε τὴ μάννα του, μὰ ποὺ ὅμως τώρα ἔφερνε ἕνα γράμμα ἀπ' αὐτήν...

...Ἕνας μεγαλόσωμος, θαρραλέος, νεαρὸς ἐπήγαινε ἀπὸ Ἀρχηγὸ σὲ Ἀρχηγό, νὰ συστηθῇ...

—«Μὲ θυμᾶστε, 'Αρχηγέ ;... Μάρσελ...».

—«Ὦ! πῶς... Καὶ βέβαια σὲ θυμᾶμαι... Τί γίνεσαι; Ἦρθες νὰ μᾶς δῇς ;».

—«Μάλιστα... Μά, πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ;.. Μοῦ συμβαίνει κάτι... Ἔχω μιὰν ἀνάγκη... μιὰ σπουδαία ἀνάγκη... Μοῦ δανείζετε 500 φράγκα ;».

Αὐτὴ ἡ σκηνὴ ἐπανελαμβάνετο συχνὰ καὶ κάθε 'Αρχηγὸς μὲ εὐχαρίστηση τοῦ δάνειζε τὰ 500 φράγκα... Κι' ὄχι μόνον αὐτό, μὰ καὶ ἐστενοχωροῦντο οἱ 'Αρχηγοὶ ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν συντρέξουν ἀποτελεσματικώτερα.

Κι' ὁ νεαρὸς συνέχιζε τὸν γῦρο τῶν 'Αρχηγῶν... Οὔτε κι' ὁ «Ἄσπρο Δόντι» δὲν τοῦ ξέφυγε...

...Μιὰ σκηνὴ αὐτὴ ἀνάμεσα σὲ τόσες ἄλλες, ποὺ κάθε Κυριακὴ ἐπαναλαμβάνονται καὶ δίνουν ζωὴ καὶ ξεχωριστὴ κίνηση στὸ Τερνεραί...

Ξεχωριστὰ ἐτούτη τὴν Κυριακὴ ἕνα σωρὸ παληοὶ μαθηταί, ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς Γαλλίας ἔχουν πολιορκήσει τοὺς 'Αρχηγούς, καὶ οἱ ἐρωτήσεις πέφτουν βροχή:

«...Κυττᾶξτε 'Αρχηγὲ αὐτὴ τὴ φωτογραφία τῆς ἀρραβωνιαστικιᾶς μου... Καλὴ δὲν εἶναι ;..».

—«Κυττᾶξτε τὸ τελευταῖο Δελτίο Πληρωμῆς μου...».

—«Ἄχ! 'Αρχηγέ, πόσο εἶμαι εὐτυχής!!!..».

—«'Αρχηγέ, θυμᾶστε τὴν ἡμέρα ποὺ μὲ ξυλοφορτώσατε ; Μοῦ κακοφάνηκε τότες... Ὅμως πόσες φορὲς τὴν ἡμέρα λαχταρῶ νὰ ἤμουνα ἐδῶ!!!».

—«Ἔχω νέα ἀπ' τὴ Λετούρ, 'Αρχηγέ... Εἶναι στὴν 'Ινδοκίνα. Περνάει πολὺ καλά...».

—«Πέστε μου, 'Αρχηγέ...».

—«Κυττᾶχτε, 'Αρχηγέ ;...».

—«'Ακοῦστε, 'Αρχηγέ...».

Κι' ἡ Μάμμυ ἔπρεπε νὰ σηκώνεται στὶς μύτες τῶν ποδιῶν της, γιὰ νὰ φιλήσῃ στὸ μέτωπο τὰ ἀγαπημένα της παιδιά, ποὺ τώρα ἔχουν γίνει ὁλάκαιροι ἄνδρες. Νὰ ὁ μικρὸς Πιερύ... Ἔφτασε κάποτε σχεδὸν βρέφος ἐδῶ μέσα... ἐδῶ μεγάλωσε... ἔπαιζε... ἔμαθε... ἔζησε... Τώρα εἶναι ἕνας ὄμορφος νεαρὸς ποὺ χαίρεσαι νὰ τοῦ κουβεντιάζῃς... Πόσο γρήγορα περνοῦν τὰ χρόνια!!! Οἱ παληοὶ ἔχουν πλημμυρίσει τὸν κάθε χῶρο τοῦ Τερνεραί... Ἔχουν ξεχυθῇ σ' ἕνα σωρὸ παληὰ κι' ἀγαπημένα τους μέρη, ποὺ ἔχουν συνδεθῇ στενὰ μὲ μεγάλες στιγμὲς τῆς παιδικῆς ζωῆς τους...

Στὸν λαχανόκηπο, στὸν κοιτώνα, στὰ ἐργαστήρια... Κυττάζουν μὲ κάποια νοσταλγία... Μερικοὶ ἀναστενάζουν... Ὅλοι τους θυμοῦνται... Κι' ἀρχίζουν τὶς διηγήσεις στοὺς καινούργιους :

—«Ξέρετε λοιπὸν στὴν δική μας περίοδο τότες...». Πιὸ 'κεῖ ὁ γέρο-κηπουρὸς ἦταν περικυκλωμένος ἀπὸ ἕνα σωρὸ μεγάλα παιδιά...

—«Λοιπὸν Κλεμανσώ; 'Εδῶ ἀκόμα ;..».

Κι' ὁ Κλεμανσὼ ἔβρισκε τὴν εὐκαιρία νὰ περηφανεύεται γιὰ τὴ δουλειά του, χωρὶς νὰ παραπονιέται γιὰ τοὺς κόπους του, ἐνῷ δεχότανε τσιγάρα καὶ κτυποῦσε στὴ πλάτη τὰ μεγάλα αὐτὰ ἀγόρια ποὺ ἐξασκοῦσαν ἐπάνω του μιὰ νοσταλγικὴ ἐπιβολή...

Ἂς γυρίσουμε ὅμως καὶ τὴν ἄλλη ὄψη τοῦ νομίσματος, γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε μιὰ ἄλλη εἰκόνα βουβὴ ἐτούτη, σιωπηλή, ἀγέλαστη... Μιὰ παρένθεση σιωπῆς γεμάτη παράπονα ποὺ ἀφίνουν πάντα στὶς παιδικὲς ψυχὲς ἠθικὰ τραύματα ἀνοιχτὰ γιὰ πολλὰ χρόνια.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ : 'Υπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Φούντας Χριστόφορος καὶ ἀστυφύλαξ Λουκόπουλος Κωνσταντῖνος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας Σπῖνον Δημήτριον, Μητροπάρτσον Κωνσταντῖνον καὶ Ποταμιᾶν 'Αλέξανδρον, διότι παρακολουθήσαντες ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ πρωτοβουλίας, πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν ἀποκάλυψιν καὶ τελικῶς τὴν σύλληψιν σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν καὶ κατάσχεσιν σημαντικῆς ποσότητος ἰνδικῆς καννάβεως (χασίς).

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 'Αστυνόμον Β' κ. Σπανὸν Κωνσταντῖνον, 'Υπαστυνόμον Α' κ.κ. Μαρῖνον Διονύσιον καὶ Παπαγιαννόπουλον Χαράλαμπον, ἀρχιφύλακα Σμυρνῆν 'Αθανάσιον καὶ ἀστυφύλακας: Παπασημακόπουλον Δ. καὶ Μαραβελάκην 'Εμμανουήλ, διότι ὁ μὲν πρῶτος ὡς προϊστάμενος ὁμάδος διώξεως λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός των συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν παρακολούθησιν καὶ σύλληψιν τῆς ὡς ἄνω σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν.

*

—'Ωσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας: Λάμπρον 'Αριστείδην καὶ Κολλιόπουλον 'Ιωάννην, διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετ' ἐπιμονῆς, ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ ἐπικινδύνου κακοποιοῦ Κυριακοπούλου 'Εμμανουὴλ ἢ 'Αρσὲν Λουπέν, ὁμολογήσαντος τὰς ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθείσας δέκα ἑπτὰ (17) κλοπάς.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) 'Αστυνόμον Α' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, διότι ὡς προϊστάμενος τῆς 'Υπηρεσίας Διώξεως Διαρρηκτῶν χειρισθεὶς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ἐπιδεξίως καὶ μεθοδικῶς ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ δράστου, κατάσχεσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ πλείστου μέρους τῶν κλοπιμαίων εἰς τοὺς δικαιούχους. 2) 'Υπαστυνόμον Α' κ. Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον, διότι χειρισθεὶς τὴν προανάκρισιν λίαν ἐπιδεξίως καὶ μεθοδικῶς, ἀπέσπασε ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω συλληφθέντα δράστην τὴν ὁμολογίαν τῶν διαπραχθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ κλοπῶν καὶ 3) 'Υπαρχιφύλακα Βουτσινᾶν Εὐάγγελον καὶ ἀστυφύλακα Χατζησίμου Εὐάγγελον, διότι οὗτοι παρέσχον πληροφορίας περὶ τῶν κινήσεων τοῦ ὡς ἄνω κακοποιοῦ, τὰ μέγιστα συμβαλλόντων εἰς τὴν σύλληψιν τούτου.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—'Η ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἐξακολουθεῖ νὰ γοητεύῃ, νὰ συγκινῇ, νὰ τέρπῃ καὶ νὰ διδάσκῃ τὶς χιλιάδες τῶν φίλων της, ἀποκτῶντας ὁλοένα καινούργιους θαυμαστάς.

Ἔτσι ἡ μιὰ ραδιοφωνικὴ ἀστυνομικὴ ἐπιτυχία διαδέχεται τὴν ἄλλη.

—Μὲ σκίτσα ἀπ' τὴν καθημερινὴ ζωὴ καὶ διδάγματα ἀπ' τὴν ἀστυνομικὴ πεῖρα, καὶ μὲ ὄμορφη ρωμαντικὴ μουσικὴ ὑπόκρουση, τὸ πρόγραμμα τῆς 27/8/58, ἀπετέλεσε ἕνα ἐπιτυχημένο καὶ διδακτικὸ πρόγραμμα ποὺ ἐνθουσίασε. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθηκαν διάφορα τραγούδια, παληὰ καὶ νέα, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν, καθὼς καὶ δημοτικοὶ σκοποί.

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 3/9/58 ἦταν ὁλόκληρο ἀφιερωμένο στοὺς μικροὺς μαθητάς, μὲ περιγραφικὲς εἰκόνες ἀπ' τὴ μαθητικὴ ζωὴ καὶ διάφορα διδακτικὰ συνθήματα, γύρω ἀπ' τοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦν τὴν παιδικὴ ἡλικία. Ὑπογραμμίστηκεν ἰδιαιτέρως ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν Θρησκεία, τὴν Οἰκογένεια καὶ τὸ Σχολεῖο, καὶ μετεδόθησαν ποικίλα Ἑλληνικὰ τραγούδια.

*

—Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 10/9/58, ἦταν ἀφιερωμένη στὴν παληὰ Ἀθήνα, μὲ νοσταλγικὰ περιγραφικὰ σκίτσα ἀπ' τὴ ζωή της καὶ μὲ παληὲς ἐπιτυχίες καὶ καντάδες. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ συγκίνησε καὶ ἐνθουσίασε ξεχωριστά.

*

—Στὸ Φθινόπωρο ἦταν ἀφιερωμένο τὸ πρόγραμμα τῆς 17/9/58, μὲ ρωμαντικὰ μοτίβα ἀπ' τὴ φύση καὶ λογοτεχνικὴ πρόζα γύρω ἀπὸ τὰ φθινοπωρινὰ ἤθη καὶ ἔθιμα. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθησαν καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, πάνω σὲ θέματα γενικωτέρου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀνεπτύχθησαν Ἀστυνομικαὶ Διατάξεις καὶ μετεδόθησαν Ἑλληνικὰ καὶ ξένα τραγούδια γιὰ κάθε γοῦστο.

*

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, κλπ. Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ἀρχιφύλαξ Σπῦρος Πηλός).

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δημ. Στρατίκην Ἀστυφύλακα. Τὸ ποίημά σας : «Ἀπολογία Ἀστυφύλακος» εἶναι ἐπιτυχημένο ὡς ἔμπνευσις καὶ περιέχει διδακτικὲς ἔννοιες, ἄξιες κάθε προσοχῆς. Δυστυχῶς ὅμως ὑστερεῖ πολὺ ἀπὸ πλευρᾶς μέτρου καὶ ἀρχιτεκτονικῆς στίχων, μειονεκτήματα τὰ ὁποῖα καταστρέφουν τὴν κεντρικὴν ἰδέαν του. Ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ δημιουργήσετε κάτι καλύτερο, ἐὰν εἰδικῶς ἀσχοληθῆτε μὲ τὴν ποίηση. Διαβλέπουμε μίαν ἱκανότητα, τὴν ὁποίαν δύνασθε νὰ ἀξιοποιήσετε, διὰ συνεχῶν ἀσκήσεων καὶ ὁμοιοκαταλήκτων ἁπλῶν τετραστίχων, τὰ ὁποῖα νὰ ἀκολουθοῦν τοὺς κανόνας τῆς ἁπλῆς μετρικῆς. Μελετῆστε ἔργα Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συνεχίσετε τὰς προσπαθείας σας. Ἀναμένουμε νέαν ἐργασίαν σας.

Ἀστυφύλακα Κ. Σματλην.— Τὸ διήγημά σας: «Ἡ κόρη τοῦ μεθύστακα» ἔχει καλὴ κεντρικὴ ἔννοια, χρειάζεται ὅμως λογοτεχνικὸ δούλεμα γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ κριθῇ δημοσιεύσιμο στὸ περιοδικό μας. Διαβάζετε λογοτεχνικὰ βιβλία καὶ γράφετε συνεχῶς μέχρις ὅτου ἐπιτύχετε κάτι καλλίτερο.

***

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΗ

Εἰς τὸ τεῦχος τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν», τῆς 15ης Σεπτεμβρίου, ἀνετυπώθη ἐκ τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ «Γενικὴ Στρατιωτικὴ Ἐπιθεώρησις» ἡ μελέτη τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Ἰ. Φραγκιδάκη, ὑπὸ τὸν τίτλον : «Στρατηγικὰ ἐπινοήματα καὶ ἀπατηλὰ τεχνάσματα κατὰ τοὺς ἀρχαίους πολέμους». Κατὰ τὴν ἀνατύπωσιν ταύτην ἔλαβον χώραν τυπογραφικά τινα λάθη, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ περιοδικόν μας ζητεῖ συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας καὶ τὸν συγγραφέα τῆς μελέτης.